உ கணபதிதுணை,

வைராக்கியதீபம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டது,

இஃது.

சிதம்பரசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டவுரையுடன்

திருத்தணிகைக்
கந்தப்பையர்குமாரர்
சரவணப்பெருமாளையர்
முன்னிலையிற்பரிசோதித்துக்

காரைக்கால்
குமாரசாமிகவிராயர்குமாரர்
முத்துச்சாமிகவிராயரால்

பழவை-ஐயாமுதலியார்குமாரர்
சுந்தரமுதலியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி, அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

துன்முகிஞு கார்த்திகைமீ

இதன் விலை, ரூபா-கஉ.

வைராக்கியதீபம்.

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

கணபதிவணக்கம்.

ஆரணமுகம்புகழ், வாரணந் துதிசெயக் *
காரணசுகபரி, பூரணம்வருமே. - - *

சுப்பிரமணியர்வணக்கம்.

போரூரிறைவன், சீரூர்தாளை - - *
யேரூர்தரநினை, நேரூர்நெஞ்சே. - - *

நூலாசிரியர்வணக்கம்.

ஆய்ந்தவின்பம், வாய்ந்துளநிறையச் *
சாந்தையன்பதம், யாந்தொழுவோமே. *

குருவணக்கம்.

தாயினுமிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
ளேயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை *
வாய்துதி செயக்கரமலர்க ளேய்த்தொழ *
நேயமோ டனுதின நினைக நெஞ்சமே. *

கடவுள்வணக்கம்.

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவி
மூன் றிகழ்தரு மூலமெலாந் தன்
பான், மருவுசிற் சத்தி யெனுங்கிர ணத்தா
ல் வந்தெழு கானனீ ராக, விருமையா ம
திமாய்த் தறிஞராங் காந்தத் திடையருட்
சுட *ருமிழ்ந் திலங்கு, மொருசிவா தித்த
ன் றனை நம திருள்போ யொழியநா டொ
று மிறைஞ் சிடுவாம். - - - - *

எ - து, அழகு வளரா நின்ற தாமரை
மலரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிர
மனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப்பிரு
து விதத்துவமுதலாய் நாததத்துவமீறா
ய்விளங்கா நின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்
கட்பொருந்திய சிற்சத்தியாகிய கிரணத்
தினாலே வந்து தோன்றின கானற்சலமாக
அறிஞர்களது துவித புத்தியாகிய சந்திர
னொளியைமறைத்து அவர்களாகிய காந்த
க்கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய அக்கினி
யைத் தோன்றச்செய்து விளங்கா நின்ற
ஒப்பற்றசிவசூரியனை நமது அஞ்ஞானமா
கியவிருள் போய் நீங்கும்படி எக்காலமு

* உமிழ்ந்து - பிறவினைப்பொருளில்வந்தது

ம் வணங்குவாம் - எ - று. — சூரியனைவிட்டு
நீங்காதகிரணமும் அக்கிரணத்தைவிட்டு
நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற
கானற்சலமும் அச்சூரியனது மிகுந்தபி
ரகாசத்தினாலே சந்திரப் பிரகாச மறைத
லும் காந்தக்கல்லினிடத்து அக்கினிதோ
ன்றுதலும் அவனது சன்னிதியி லியல்பா
யுண்டாவதுபோற் - சிவனைவிட்டு நீங்காத
அபின்னசத்தியும் அச்சத்தியைவிட்டுநீங்
காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பின்
னசத்தியும் அச்சிவனது ஞானத்தினாலே
அறிஞரது துவிதபுத்திமறைதலும் அவரி
டத்து அருள் தோன்றுதலும் இவனது
சன்னிதியி லியல்பாயுண்டா மென்பதும்
சீவனுமீசுவரனும் பின்னசத்தியி லிருத்த
லினாலும் அப்பின்னசத்தி பொய்யாய்த்
தோன்றுதலினாலும் அபின்னசத்தி சிவ
னது பிரகாசமாதலினாலும் இச்சிவனாகிய
சத்திமானைவிட அச்சத்திகள் வேறல்லா
மையாலும் - பொருளொன்றென்பது
கண்டுகொள்க. சூரியனைக் கண்டபேர்க்
குப் பூதவிருள் நீங்குதல்போற் சிவனை
யெக்காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்

ஞானம் நீங்குமாதலின் நமதிருள்பேர
யொழிய நாடொறுமிறைஞ்சிடுவாமென்
றார். - - - - - - - (௧)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி
வெனுமோர் சுடர்கெழு பூரண
மதியை, முன்னமே தீண்டிற் றருளிவெ
ளிப் படலான் மோசன காலமெய் தியதா
ற், றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெ
ண்டரு நுரை யாதிவந் தொடுங்கப், பின்
னைய பினையாந் திரைகள்வீ சிடுமோர்பி
ரமவே லையிலினிப் படிவாம். - - ❊

எ-து, ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து
எமதுஅறிவாகிய ஒப்பற்றஞானப்பிரகா
சம்பொருந்தியபரிபூரணசந்திரனை அனா
தியே மறைத்தது. இப்போது ஞானப்
பிரகாசம் விளங்குதலின்விடுதலைக்காலம்
வந்துபொருந்திய தாகையால் தனதிடத்
து நாததத்துவமுதலும் பிருதுவிதத்து
வமீறுமாக வெண்ணப்பட்ட நுரைதிவலை
குமிழிகள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பின்னா
சத்தி அபின்னாசத்திகளாகிய விரண்டலை
களை வீசாநின்ற ஒப்பற்ற பிரமசாகரத்

திலே இனிமூழ்குவாம். எ- று. — உயிரி
னது இச்சாஞானக்கிரியையாகிய சந்திர
னை அனாதியிலே மறைத்த ஆணவமாகி
ய பாம்பு இப்போது விடுதலையாக ஞா
னப்பிரகாசம் விளங்குதலின் இனிப்பிர
மத்தை அடையலாமென்பது துணிந்து
பிரம வேலையிலி னிப்படிவா மென்றார்.
பின்னாசத்தியால் அனேகமாகக் காணு
தல்- அபின்னாசத்தியால் ஏகமாகக் காண்
குதல்- இங்ஙனம் ஏகமாகக்காண்குதலும்
ஓரசைவாகலின் இச்சத்தியையும் அலையா
கக் கூறினானென்க. நுரைதிவலைகுமிழிக
ளென்றது தத்துவங்களையும், நானாவாகி
ய தேகங்களையும், அண்டங்களையும், எனக்
கொள்க. - - - - (௨)

அருளிறைவணக்கம்.

எப்பொருள்களுமா யொப்புயர் வி
ன்றியிருந்ததன் னுருவிறை குறை
யா, தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி னருளி
றை யாயெமக் கேமம், வைப்பென வன்னை
யெனப்பிதா வெனக்கண் மணியெனத் த
வப்பய னெனவுட், செப்புயி ரெனவந்
தாண்டகை யேத்தி தேசிகன் திருவடிய

ணிவாம். - - - - - - *

எ-து, எவ்வேறுவகைப்பட்டபொருள்களெல்லாம் தானாய்ச் சமானாதிகமின்றியிருந்த தனது சொரூபத்திலே சிறிதுமாத்திரமாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியேயிருக்க நீர் ஆலாங்கட்டியாய்த்தடித்ததுபோற் பூரணமாகிய தான் தடித்துக் கிருபா மூர்த்தியாகி எம்போல்வார்க்கு இன்பம் பொருந்திய நிக்ஷேபம் போலவும், தாய்போலவும், தந்தைபோலவும், கண்ணின்மணி போலவும், தபோபலம் போலவும், உடலுக்குள் உயிர்போலவும், வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்திதேவனென்னு நாமதேயத்தையுடைய ஆசாரியனது அழகியபாதங்களை வணங்குவாம். எ-று.— நிக்ஷேபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதல் போல் ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்புவருதலின் வைப்பென்றும், தாய் அமுதூட்டி உடம்பை வளர்த்தல் போல் உபதேசமொழிகளை அனுக்கிரகித்து அறிவைவளர்த்தலின் அன்னையென்றும், தந்தை தவிர்காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடு

த்துச் செய்காரியத்திற் செலுத்துதல்போல் அசாஸ்திரபிரபஞ்சத்தின் வழி செல்லாதுதடுத்துச்சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின்வழி செலுத்துதலிற் பிதாவென்றும், கண்மணியானது நன்று இது தீது இது என்று அறிவித்தல்போற் பந்தந் துன்பமென்றும், மோக்ஷம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் கண்மணியென்றும், தவப்பயன் எங்கேயிருந்தாலும் அங்கேவந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல்போல் எங்கேயிருந்தாலும் தமது பூரண சொரூபத்தைவிளக்கியின்பத்தைக்கொடுத்தலின்தவப்பயனென்றும், உடலுக்குளுயிர் அந்தவுடலை அபிமானித்து அதன்கண் வருந் துன்பத்தைத் துடைத்தல்போல் உயிருக்குயிராயிருந்து அவ்வுயிருக்குத் துன்பந் தருகிற மும்மலங்களைத் துடைத்தலின் உடலுட் செப்புயிரென்றும், கூறினரெனக்கொள்க. - - - (௩)

அருந்திய காலத் தற்பமாப் பின்
பேரௌடத முடலினின்றுடலை,
† வருந்தல்செய் பிணியெல்லாமகற் றுத

---

† வருத்தல்தொடைநோக்கிமெலிந்தது.

வின் வஞ்சனே னெஞ்சின் மாற்றரிதா, யி
ருந்தவெப்பற்றும் பிற்றைநாள் களின்வி
ட் டேகவன் றேகடைக் கணித்தல், புரிந்
தநங் குரவ னருளிருந் தகைமையெப் பொ
ழுதுமுண் ணினைந் து வாழ்த்திடுவாம். *

எ-து, ஒருவியாதிக்குக்கொடுக்கப்ப
ட்டபெரியமருந்தைஉட்கொண்டகாலத்
தில் அம்மருந்துமுன்னர் வியாதியைச்சி
றிதாகநீக்கிப்பின்னர் தனதுசாரம்உடலி
லேநின்றூறி அந்தவுடலைவருத்துதல்செய்
கிறவியாதிகளையெல்லாம்ஒருங்கே நீக்கு
தல்போல் வஞ்சகனாகிய வெனதுமனத்தி
ன்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ள
எவ்வகைப்பட்ட பற்றுகளும் பின்புசில
நாள்களிலே விட்டுநீங்கத் திருவடியை
அடைந்தவன்றே கிருபாநோக்கஞ்செய்
த நமது ஆசாரியனது கிருபை யிருந்தத
ன்மையை எக்காலத்தும் மனத்தினாலே
நினைத்துவாக்கினாலே தோத்திரம்பண்ணு
வாம். எ-று.—வயித்தியன்கொடுத்தமருந்
தை ஒருவன் உட்கொண்டகாலத்தில்அம்
மருந்துமுன்புசிறிதுவியாதியைப் போக்
கிஅவன் சொன்ன பத்தியபாகப்படியே

நிற்க அஃது உடலிலேநின்றூறிப்பி
ன்புமற்றைவியாதிகளையெல்லாம் ஒருங்
கே நீக்குதல்போல் ஆசாரியர் கிருபா
நோக்கம் வைத்தகாலத்தில் அக்கிருபா
நோக்கம் முன்பு சில பற்றுக்களை நீக்கி
அவர் அருளிச்செய்த நன்மார்க்கத்தி
ன்படியே நிற்க அக்கிருபைமனத்தின்
கண் மாறாது நின்று மற்றைப் பற்றுக்
களையும் போக்கிற்றென்பது கண்டு
கொள்க. - - - - (௪)

வேதாகமச்சிறப்பு.

அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு
முடங்க லதுவரக் காணின்மற்
றவனா, டரையின்வாழ் பவருண் ணடுங்
கியோர்ந் ததன்வாய்ச் சாற்றிய முறை
செய்வா ரென்றாற், கரையில்பே ரின்பந்
தரவெமக் கிறைசொல் கட்டுரை யென்
னின்வே றென்னை யுரையுள வேதாக
மமவ னெனக்கண் டுரைத்தவா புரிகுவ
தல்லால். - - - *

எ-து, இராசாவினது வாய்மொழி
கள் எழுதப்பட்ட திருமுகமானது வ

ரக்கண்டபோது அந்த இராசாவினால்
ஆளப்பட்டபூமியின்கண்வாழாநின்றோ
ர் மனநடுக்குற்று அந்தத்திருமுகவாசக
த்தையெல்லாம் விசாரித்து அதன்கண்
சொன்ன பிரகாரமே செய்து முடிப்
பாரானால் மட்டில்லாத பேரானந்தத்
தைத் தருதற்பொருட்டு எமக்குஇறைவ
னால் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளானு
ல் வேறேயும் வார்த்தைகள் என்னையுள்
ளன.வேதாகமங்களை அவ்விறைவனென
வே கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்
லப்பட்ட முறையே செய்து முடிப்ப
தல்லாமல். எ-று. — இராசாவினது தி
ருமுகத்திற் சொன்னபடியே செய்
தோர்க்கு இன்பமும் அதற்கு மாறு
பாடாகச் செய்தோர்க்குத் துன்பமும்
இம்மைக்கண் வருதல்போல் இறைவ
னது வேதாகமங்களிலே சொன்னபடி
யே செய்தோர்க்கு வீட்டின்பமும்
அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்
குப் பிறவித்துன்பமும் மறுமைக்கண்
வருமென்பது கண்டுகொள்க. — இரா

சாவைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வா
ய்மொழி வரைந்த திருமுகத்தை அவ
னெனக் காண்குதல்போல் இறைவனை
க் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொ
ழிகளாகிய வேதாகமங்களை அவ்விறை
வனெனக் காணல் வேண்டுமென்று -
வேதாகமமவனெனக்கண்டென்றார்.(௫

முதனூல்.

கற்பழமாகப் புரிதலிற் பெரிதே
ன் கருத்தினைத் திருத்திவந் தா
ண்ட, சிற்பர னருளாற் சொற்பொரு
ளறியா தேனும் வேதாகம வழியின்,உ
ற்பவ மாதித் துயரமுற் றவத்தா னுண
ர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா, விற்பொ
ருந்தத * ஐ முதலவா வறுத்தோ ரி
ன்பவீடுறல்சொலற்கியைந்தேன். *

எ-து, கல்லைக் கனியாகச் செய்தது
போல் மிகவும் எனது மனத்தினைச் செ
ப்பம் செய்து வலிய வந்து ஆட்கொ
ண்டருளிய ஞானாசாரியனது கிருபை
யினாலே சொல்லியல்பு பொருளியல்பு
களை அறியாதயானும் வேதாகமங்களி

*ஐ-சாரியை.

ற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தின் படியே
இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதி லயங்க
ளினால் வருந் துன்பங்களை முற்பிறவிக
ளிலே செய்யப்பட்ட நிட்காமிய தவத்
தினாலே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்க
ள் துறவாகிய வாளினாலே இல்வாழ்க்
கையைப்பொருந்துதல் முதலிய அவா
க்களைச் சேதித்து ஒப்பற்ற ஆனந்த
மோக்ஷத்தை அடைதலைச் சொல்லுத
ற்குச் சம்மதித்தேன். எ-று.—சொற்
பொரு ளிலக்கணந்தெரியாதிருந்தாலு
ம் குருவினது கிருபையினாலே எல்லா
ம் விளங்கு மாகவிற் சிற்பரனருளாலெ
ன்றும்,இந்நூலைக்கற்பித்துச்சொல்லாம
ல் வேதாகமத்திற் சொன்னமார்க்கத்தி
ன்படியே சொல்லுகையினால் வேதாக
ம வழியென்றும், முற்சனனங்களிலே
தவம் புரிந்தவர்க் கல்லது பிறவி துன்ப
மென்றுதோன்றாது ஆகையால் உற்ப
வ மாகித் துயரமுற்றவத் தானுணர்ந்
தவ ரொன்றும்,முன்பெரியோர்கள் வீட
டைந்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமே

ல் அடைவாரும் செல்லவேண்டுதலின்
அவரது நடையை இவர்களுக்கு அறிவி
க்கவேண்டி முற்றவத்தா லுணர்ந்தவரி
ன்பவீடுறல் சொலற்கி யைந்தே னென்
றும், கூறினார். - - - (௫)

அவையடக்கம்.

துணையில்பே ராசைக் கடலு
ளோர் கரையாந் துறவுவந்
துறவுவந் ததற்கோர்,புணையெனப் பெ
ரியோர் வகுத்த நூல் களின்முற் போத
மிலேனுமீ துரைத்த,லணையமெய் வரு
ந்த வயனெடு மாலன் றுயர்ந்து தாழ்ந்
தோடியுங் காணு, வினையிலி நடித்தல்
செயமருங் கலகை யினமசைந் திடுதலி
னன்றே. - - *

எ-து, உவமைசொல்லக் கூடாதபெ
ரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ஆழ்ந்து
ளோர்க்கு அதற்குக் கரையாகிய துறவு
வந்து பொருந்தும்படி விருப்பமுற்று
அக்கடலை நீந்துதற்கு ஒருதெப்ப மாக
ப் பெரியோர்கள் வகுத்துச் சொல்லி
ய நூல்களின்முன்னர் அறிவிலாத யா

ணும் இந்நூலைச் சொல்லுதல் உள்ளம்
நைய உடலம்வருந்த நான்முகனும், தி
ருமாலும், அக்காலத்தில் அன்னரூபமா
ய் ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ந்தோடி
யும், பன்றிரூபமாய்ப் பூமியைக் கீண்டு
தாழ்ந்தோடியும், காணாத ஒப்பற்றசி
வன் நடனம் பண்ணுதல் செய்ய அவன
து பக்கங்களில்நின்று பேய்க்கணங்கள்
கூத்தாடுதல்போலும் எ-று.—ஆசையா
கிய கடற்குக் கரை துறவென்பதும் அ
க்கடலை நீந்தி இக்கரையில் ஏறுதற்குத்
தெப்பம் பெரியோர் வாக்கியமென்ப
துங் காண்க —பேய்க்கணங்கள் கூத்தா
டுதல் சிவன் அனுஜ்ஞை கொண்டாகை
யாலும் அவனுக்குத் திருவுளப்பாங்கா
கையாலும் மாறுபாடாகாமை போல்
இந்நூல் சொல்லியது பெரியோர் அ
னுஜ்ஞை கொண்டாகையாலும் அவர்க்
குத்திருவுளப் பாங்காகையாலும் இது
மாறுபாடாகா தெனக் கொள்க.
அன்று-ஏ-இரண்டும் அசைநிலைகள். (எ)

நூற்பெயர்.

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவா
ங் கட்டது தனையென தெனவு,
மியல்பதா மசுத்த மாகியா ருடற்கட் டி
தனையா னெனவும்வைத் தெனுமோர்,
மயலதா மிருளைத் துறவெனு மொளியா
ன் மாற்றிநெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ்,
செயலி னிந்நூற்குப் பெயர்வயி ராக
தீபமென் றுரைத்திடப் படுமால். - *

எ-து, பெண்டிர் தாய்முதலிய போ
கபந்தத்தினை என்னதெனவும், அசுத்
ததுக்கா நித்தியங்களே சகசமாயுள்ள
தேகபந்தத்தினை யானெனவும், மன
த்தின் கண்வைத்துக் கருதும் ஒப்பற்
ற மயக்கமாகிய விருளைத் துறவாகிய ஒ
ளியினாலே நீக்கி மனமாகிய வீட்டினை
விளக்கஞ் செய்தலினால் இந்தச்சாத்
திரத்துக்குப் பெயர் வைராக்கிய தீப
மென்று சொல்லப்படும். எ-று. போக
தேகங்களாகிய இருவகைப் பற்றையும்
என்னது யான் என்று கருதவைக்கும்
மயக்கமாகிய விருளைத் துறவாகிய ஒளி

யினாலே மாற்றி மனமாகிய வீட்டினை
விளக்கஞ் செய்தலின் இந்நூற்குக் கா
ரணப்பெயராக வைராக்கிய தீபமென்
று சொல்லப்பட்ட தெனக் கொள்க. அ
நூலாசிரியர்பெயர்.

உருட்கறங் கூசன் மனமொடுங் இ
டவென் னுணர்வுநேத் திரக்கி
யா னெனதா, மிருட்கெடுத் தெலாமா
ம் பொருட்டிகழ்த் திடுமோ றொழில்
வயிராகதீபத்தை, மருட்கொடும் பாச
க் குழிக்கண்யாம் வீழாவகையருளின
ன்மறை முடிவின், றெருட்கமை வீர
சைவனெஞ் சாந்தலிங்கதே சிகன்றெ
ருட் சுடரோ. - - -- *

எ-து, தேருருளையுங்காற்றாடியுமூ
சலும்போல் உழல்கின்ற மனது ஒடுங்
கும்படிஎனதுஉணர்வாகியகண் ணுக்கு
யானென்னும் அகங்காரமும், எனதெ
ன்னுமமகாரமும், ஆகியமயக்கவிருளை
க்கெடுத்துச்சகசீவபரமூன் றுந்தானாய்
விளங்காநின்ற பரமசிவமாகிய பொரு
ளைவிளக்காநின்ற ஒப்பற்ற வைராக்கி

ய தீபத்தை யாங்கள் மருட்சியினாலே
கொடிய பாசமாகியகுழியினுள்ளே வீ
ழாமல் உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினா
ன். வேதமுடிவாகிய தத்துவ ஞானத்து
க்கு அமைந்தவீரசைவ மாகேசுவரனா
கிய எம்முடைய சாந்தலிங்கதேசிக
னென்னு ஞானசூரியனென்றவாறு.—
வயிராக தீபமென்னு நூற் பெயர்க்கி
யைய உணர்வை நேத்திரமாகவும் அக
ங்கார மமகாரமயக்கத்தை இருளாகவு
ம் பாசத்தைக் குழியாகவும் பரம சிவ
த்தைப் பொருளாகவும் நூலாசிரியனை
ஞான சூரியனாகவுஞ் சொல்லலாயிற்று.
சூரியன் தனதொளியைத் தீபத்தி னிட
த்திலே வைத்து விளக்கஞ் செய்கின்றா
னென்பது நூல்வழக்க மாதலால் இந்
த ஞானசூரியன் வைராக தீபத்தை தந்
தானென்றற் குப்பொருத்த முடைமை
யறிக. நேத்திரத்துக்கெனற் பாலது
நேத்திரக்கெனவிகாரமாயிற்று. (௬)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்.

தோன்றிநின் றழியப் படுங்
கொடும் பிறப்பிற் றுன்ப
மே யன்றியெட் டுணையு,மூன் றிநெஞ்
சகத்தோர்ந் திடிற்பிறி திலையா லுண்டு
போற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந்,தான்றிக
ழ்ந்திடுமோர் வகற்றிரு ளிருளுந் தவிர்
ந்துமற் றதுமுளபடியே, யான்றவீ டு
றமுற் பவந்தவம் புரிந்தோ ரகத்தினு
ட் டெரிதரு மன்றே. - - *

எ-து, உற்பத்திதிலயங்களை உடைய கொடிய பிறப்பின்கண்ணே துன்பமே யல்லாமல் எள்ளி னளவாயினும் மனத்தின்கண் அறிவை ஊன்றி விசாரணை பண்ணுமிடத்துச் சுகமே இல்லை. அங்ஙனம்சுகமில்லாதிருந் தும்உண்டுபோல் மாறுபடுத்தி உயிர்களுக்கெல்லாம் விளக்கும். விசாரணையை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞான விருள்-அந்தவிருளும் நீங்கி அப்பிறப்புத் துன்ப மென்பதும் உள்ளமுறையே மாட்சிமைப்பட்டமோக்ஷத்தை அடைதற்கு முற் சனனங்களிலே தவம்பண்ணின பெரியோர்களது மனத்தின்கண்ணே தோன்றும். எ-று. அஞ்ஞானவிருள் நீங்கினோர்க்குப்பிறப்புத் துன்பமாகத் தோன்றுதலின் அவ்விருளுடை யோர்க்கு அத்துன்பத்தை இன்பமாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்றதெனக் கொள்க. - - (௰)

உடலிதுற் பவத்தோ ரைம்பெ
ருந் துயர்மாய்ந் துறுகணத்
துயரினெண் மடங்கா,விடையுள திதிக்
கட் டுயரமூப் பறிவோங் கிளமையிற்
பிணியுறு விடத்தும், விடலரும் பசி
நோய் காமநோய் தணிப்பான் மிகு
பொருடேடுத றுயரீண்,டடையினு ம
தனைக் காக்குத றுயர்வேந் தாயினு மி
குநராற் றுயரோ. - - *

எ-து, இந்தவுடலானது மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரியதுன்பங்கள். அது லயமாகின்ற காலத்தில் அவ்வுற்பத்தித்துன்பத்துக்கு எட்டுப்பங்கதிகம் அவ்வுற் பத்திகாலத்தும் லயகாலத்தும்

துன்பமானால் அவற்றிற்கு இடையாயுள்
ள திதிகாலத்திலே தான் இன்ப மில்லை
யோவெனின் அக்காலத்தும் நரைதிரை
மூப்புகளினாற் றுன்பம். அம்மூப்பின்றி
யவாலப் பருவத்தின்கண் இன்ப மில்லை
யோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறி
யாமையினாற் றுன்பம். அறிவுதயமாகி
ய குமாரப் பருவத்திற்றான் இன்பமி
லையோவெனின் அப்பருவத்தின்கண்
ணும் வாதபித்த சிலேஷ்மங்களினா
வியாதிகளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதியி
ன்றியவிடத்துத்தான் இன்ப மில்லை
யோவெனின் விட்டுநீங்காது மாறிமா
றி வருகின்ற பசிவியாதி காமவியாதிக
ளினாற் றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்
தோறும் அருந்தல் பொருந்தலாகிய
மருந்தினைப் புசித்துத் தணித்துக்கொ
ண்டாற்றான் இன்பமில்லையோவெனின்
அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் த
ணித்தற் பொருட்டு அதற்கு ஏதுவாகி
ய மிருந்த திரவியந்தேடுதலினாற் றுன்
பம். அத்திரவியம்வந்து பொருந்தியகா

லத்துத்தான் இன்ப மில்லையோ வெனி
ன் அதனை இராச சோராக்கினிகளினாற்
சேதம் வாராதபடி பாதுகாத்தலினாற்
றுன்பம். அதனைப் பாதுகாக்க வல்ல
மையுடைய இராசாவுக்குத்தான் இன்
பமில்லையோவெனின் அவனுக்கு மே
லாகிய மகாராசாவினாற் றுன்பமாம்.
௭-று. உற்பவத்தில் ஐம்பெருந் துய
ரொன்றது-கருப்பாசயப்பை உறத்த
லினாலும் அதிற்சலம் பூரித்தலினாலு
ம், உதராக்கினி சுடுதலினாலும், பிரசூ
தவாயு பூரித்துத் தள்ளுதலினாலும்,
யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும் ம
லையிருத்திக் கொண்டது போலவும்,
கடலின் கண்வீழ்த்தி மிதித்தல் போல
வும், இருப்புக் கடத்தி லடைத்து நெரு
ப்பாற்சுடுதல் போலவும், மலைமேல் நி
ன்றனைத்தலை கீழாகத் தள்ளுதல்போ
லவும், ஆலையிலிட்ட கரும்பு நெருக்கு
ண்டல்போலவும், வருந்துன்பங்களை.-
லயகாலத்தின்கண் வருந்துன்பங்களைக்
கடவுளே அறியவல்லவனாகையால் உவ
மை கூறப்படாமையின் அத்துன்பத்

தில் எண்மடங்கென்று ஓரளவை கூறி
னார். அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி
காலத்தின் கண்வரும் வாலகுமார விரு
த்தமாகிய மூவகையிடத்தும் அறியா
மையினாலும் வியாதிகளினாலும் பசி
நோய் காம நோய்களினாலும் அந்
நோய் தணித்தற்கு ஏதுவாகத் திரவி
யந் தேடுதலினாலும் அதனைப் பாதுகா
த்தலினாலும் நரைதிரை மூப்புக்களினா
லும் துன்பங்கள் உளவாகையால் உற்
பத்தி திதிலயமென்று கூறிய காலத்தி
ரயங்களிலும் துன்பமேயன்றி இன்
பமில்லையென்பது கண்டுகொள்க.—
கருப்பாசயமுதல்யோனித்துவார மீ
றாகிய வைந்தும் பஞ்சபூதகாரியமாத
லின் அவ்வைந்தினாலும் வருந்துன்பங்
களென்றுமாம். அறிவோங்கிளமையெ
னவே அறிவின்றிய வாலப்பருவம் வரு
விக்கப்பட்டது. பசிவியாதி காமவியா
திகள் மற்றை வியாதிகள்போல் மருந்
துண்டால் ஒருங்கே நீங்காது குன்ம வி
யாதிக்கு உவர்மண்ணீர் குடித்தால் அ

ப்போது அடங்கிநின்று மீண்டுந் தோ
ன்றுதல்போல் அருந்தல்பொருந்தலா
கியமருந்தினைப்புசித்தால் அப்போது
அடங்கிநின்று மீண்டும் தோன்றுதலா
ல் விடலருமென்றும், பசியும் காமமு
ம் உதரவெரிவும் குய்யத்தினவும் ஆக
விரண்டென்றும், கூறினார். (உற்பவத்
தைம்பெருந்துய ரென்றதற்குதாரண
ம்) சிவதருமோத்தரம்- என்றென்றெ
ண்ணியிருக்கு மூயிரிடர்பட்டழியு மெ
ழில்வனாக்கி, யொன்றுமொருவன்ற
னைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்
துதலான், மன்றவுததி மறிந்தாழ்வா
ன்வருத்தமென்ன வருந்தியிடு, நின்றக
ருப்பா சயவுதக வெள்ளங் கொள்ள நி
றையழிந்தே.எ-ம், அங்கியதனிற் றங்
கியிடுமயோமயத்தகும்பத்திற், றங்கு
மொருவன்றபனம் போற்றயன மெய்
துந் தாயுதரத், தங்கிசுடவேயழலனைய
குசியதனா லாகத்தைப், பங்கித்திடவே
படுமிடரி னிருநாற்குணிதம் பட்டமு
ங்கும்.எ-ம், கருப்பாசயமே கட்டம

தா மதனி னதிகங் கடுங்காலு, முருக்கி
யிட்டவே மோகமுற முன்னைச் செய்வது
மந்நிலையே, மரிக்கவாலைக் கரும்பென
வே யோனிவழியின் வலிதொலைய, நெ
ருக்கப் பட்டு நிலமிசையே தோன்று
முயிரு நிலையுடனே. எ-ம், வரும். மற்று
ம் வருவனவற்றாற் காண்க. (மாய்ந்து
று கணத்துயரி னெண்மடங்கென்றத
ற்கு உதாரணம்.) குறுந்திரட்டு - பர
ணமாகியபெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்
டுதங்கையிற்றந்த, விரணமானவைகொ
ண்டிடவிவரைவிட்டியம்பிடாதிவனே
கு, மரணவேதனை யாவரா லறியலாம
யங்கியையம் புலனந்தக், கரணம்யாவை
யுங் கலங்கிட வருந்துயர் கடவுளே யறி
கிற்பான். எ-ம், சிவதருமோத்தரம்.
தனத்தினை மனைதனைத் தானியந்தனை,
நினைத்தினி யெவரனு பவிப்பர் நீங்கு
றா, ளெனக்கிவை யன்னிய மாகுமே
யெனு, மனத்துயர் மலியவே மாயுமா
வியே. எ-ம், மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்-
வந்திடுமரணத் துன்ப மறித்துரை செ

போமோ, வுந்திமேலையும் பித்து மு
ணர்வொடு பொறிகலங்கி, நந்திடாவி
ருளே மூடி நாவுலர்த் தலமந் தென்
னே, யிந்தமா விறப்பிற் றுன்பம் பவத்
துன்பத் தெண்மடங்கே. எ-ம், திருக்க
டைக்காப்பு. புலனைந்தும் பொறிகலங்
கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட் டைம்மே
லுந்தி, யலமந்த போதாவி யஞ்சேலெ
ன் றருள்செய்வா னிருமருங் கோயில்,
வலம்வந்து மடவார்க ணடமாட முழ
வதிர மழையென் றஞ்சிச், சிலமந்தி ய
லமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் தி
ருவையாறே. எ-ம் (திதிக்கட்டியரமென்
றதற்குதாரணம்) மெய்ஞ்ஞானவிளக்க
ம்- நலமிலா மூப்புத்துன்ப நடைதள
ர்ந் துரைதழுத்துச், சலமதே மிகவுந்
தோன்றித்தண்டு கண்ணூகிச் சிந்தக், கல
னமேபிறந்துகண்டார் கார்ச்சித்தங் கு
மிழும்வண்ண, மலைவெலாஞ் செய்யுமூ
ப்பின்வருந்துயரந் தோபாராய். எ-ம்,
பிணியினால் வலியுங்கேடாம் பிணியினு
லழகும்போகுந், துணிவெலாம் பிணி

யாற்குன்றாந்தொலைவில்வேதனையைச்
செய்யுந், தணிவிலா துள்ளேநின்றுசா
லவு மொறுக்கும் பொல்லாப், பிணிய
தே யொக்குந்துன்பம் பேசிடிற் பிறி
துமுண்டோ. எ-ம், மற்றும் வருவன
வற்றுற்காண்க-

(௰௧)

இளமையிற் பிணியற் றெருகு
டைநிழற்கீ ழிருநில முழுவது
ம்புரக்கும், வளமைபெற் றுடைய மக
ற்குமெப் பொழுது வருங்கொல்கூற்
றெனும்பயத் தானு, முளமிகப் பறை
நின்றறையுமேற் புவிமீ துடையரோ
மற்றைய ரின்பங், களிமிகுத் திருப்பர்
தெளிவிலா மையின்மேற் காரியங் கரு
துறு நரே.

*

எ-து, அறிவு உதயமாகிய குமார
ப்பருவத்தின்கண் வியாதியின்றித் திட
காத்திரனாய்த் தனது ஒருவெண்கொற்
றக்குடைநிழற்கண்ணே பெருமைபொ
ருந்திய இராச்சிய பாரத்தை யெல்லா
ம் காக்கின்ற செல்வத்தினை அடைந்த
தனால் மனுஷானந்தத்தினை உடைய

மகாராஜாவுக்குத்தான் இன்பமில்லை
யோவெனின் அவனுக்கும் எந்தக்க
ணப்போதிலே யமன்வந்து தேகநாச
ம் பண்ணுவனோ வென்னும் பயத்தினா
லும் சனங்கள் செய்த பாவம் இராசா
வை வந்து சாரும் அப்பாவ மிகுதியால்
மறுமைக்கண் நிரயத் துன்பம்வருமெ
ன்று மேல்வருங் காரிய விசாரணையினா
ல் வரும் பயத்தினாலும் மிகவும் உள்ள
ந்திடுக்குத் திடுக்கென்று மாறாதுநின்று
பறையறையு மாதலால் அவனொழிந்த ம
ற்றையர் பூமியின்கண் இன்பமுமுள
ரோ இலர். அற்பச்செல்வத்தினை யுடை
யோரும் மனக்களிப்பு மிகுந்திருப்ப
ராகலின் மகா செல்வத்தினை யுடைய
அந்தராஜாவுக்கு அப்பயங்களும் அவ
ற்றால் வருந் துன்பங்களும் இல்லைமகா
போகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு
மனக்களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்றுநீ
சொல்வாயாதலால் விவேகம்இன்மையா
ல்மேல்வருங் காரியவிசாரணைபண்ணாத
மானிடர்க்கு மனக்களிப்பல்லது விவே

கரும்விசாரணையுமுடையோர்க்குத்து
ன்பமே யன்றி இன்பம் இன்றென்று
அறிவாயாக. எ-று.—கூற்றெனும் பய
த்தானுமென்ற வும்மையால் விசாரணை
யினால்வரும்பயம் வருவிக்கப்பட்டது.
உள்ளம் பறையறைதல் மிகுந்தபயமெ
னக்கொள்க. யாவர்க்காயினும் விவேக
முள்ள பொழுது தேகபோகந் துன்ப
மாய்த் தோன்றுமென்பதும் அஃது இ
ல்லாதபோது அவையின்பமாய்த்தோ
ன்றுமென்பதுங்கண்டுகொள்க(உளமி
கப்பறைநின்றறையுமென்றதற்குஉதா
ரணம்)குறுந்திரட்டு- பிறந்தவரிறத்த
ல்பிழையாதெனவறிந்தா, ருறுந்துய
ரொழிந்தினியவுண்ண நினைவாரோ,மற
ந்து விடயத்து மயலுற் றிடுதல் வான்
மீ, திறந்தவனாயுச்சி விழுவோனிடை
கொளின்பம்.எ-ம், திருவள்ளுவநாயனு
ர். நன்றறிவாரிற் கயவர்திருவுடையர்,
நெஞ்சத்தவலமிலர்.எ-ம்,வரும்.மற்று
ம்வருவனவற்றுற்காண்க. (௰௨)
இம்மானிடப்பிறப்பின்கண் இன்பமில்

லையானால் இப்பிறப்பிற்கு மேலாயதே
வப் பிறப்பிற்றான் இன்ப மில்லையோ
வென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பிறப்புடைய ராயிடையினு
ம்பல் பிணிபயந் தணிவில் கா
மாதி, யுறப்படு தலின்வா னவர்க்குமற்
றென்னை யுளசுகந் தேவின்மா னிடத்தி
ற், சிறப்பிவை யென்றாற் குறுக்கியோ
னிகளின் றீமையுங் கொடியர்வீழ் நிரை
யத், தறப்பெருந் துயரு முளைப்பதெ
ன் பிறப்பூ டாதலாற் றீதலா தில்லையே.*

எ-து, இந்த மானிடர்போல் உற்ப
த்தி லயங்களை உடையோராய் அவற்
றுக்கு இடையாகிய திதிக்கண்ணும் பல
வியாதிகளையும் கர்த்துரு சத்துருக்களி
னாற் பயங்களையும் அடங்காத காமக்கு
ரோ தாதிகளையும் அடையப் படுதலின்
தேவர்களுக்கும் இன்ப மென்னையுள
ஊர்த்த யோனிக ளாகிய தேவகதி மா
னிடகதிக்கண் வருஞ் சிறப்பு இவைக
ளானால் குறுக்கியோனிகளாகிய மிரு
ககதியின து துன்பங்களையும் மகாபாவி

கள் வீழவுற்ற நரககதியினது மிகுந்
த பெரிய துன்பங்களையும் சொல்வதெ
ன்னை ஆகையால் பிறப்பின்கண் துன்
பமேயல்லது இல்லை. எ-று. நாற்கதியு
ள்ளும் அதிகமாயுள்ள தேவகதிக்கண்
ணும் இங்ஙனந் துன்பமே வருமாகலி
ன் வீடொன்றுமே இன்பமென்பதுங்
கண்டுகொள்க. குறுக்கியோனி யென்
றமையால் ஊர்த்தயோனி வருவிக்கப்
பட்டது. எல்லாத் துன்பங்களினு நிர
யத்துன்பம் அதிகமாதலின் அறப்பெ
ருந்துயரென்றார். (வானவர்க்குமற்றெ
ன்னையுள சுகமென்றதற்குஉதாரணம்.)
பெருந்திரட்டு- தீயவசுரர் பகையுண்டு
செற்றமார்வ மிகவுண்டு, நோயுண் ட
ணங்க ளுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தா
யான, காயமுண்டு கைதொழ வேண்டு
நருமுண்டு கற்பத்தே, மாயுந் தன்மை
யுண்டானால் வானோர்க்கென்னை வள
னுண்டே எ-ம், குருடன் புகரா மார்த்
தாண்டன் குட்டரோகியாமெஞ்ஞா, பு
ருடன் றலைநோய் புரந்தரற்குப் புயத்

தில் வாதந் தக்கற்குச், சுரனோயுண்டு க
யரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு, வரு
ணற்கிவ்வா றமரர்க்கு நோயுண் டுண்
டே மருத்துவரும். எ-ம், மற்றும் வரு
வனவற்றாற் காண்க. - - (௩௫)

அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதி
ன் விருப்ப மறப்பெறா தன
விரும் புயிர்க, டெரியகிற் கிலமீதெனை
முன மடையாச் செல்வமாய்ச் சொல்
பவித் திரமா, யுரியசிற் சுகமாய் நித்த
மா யொருவீடு ளதெனக் கேட்டுமற்ற
தனிற், பிரியமற் றினமு முனமுறும்
பொல்லாப் பிறவியே பெறவிரும் புத
லே - - - - *

எ-து, யாவர்க்குங் கிடைத்தற் கரிய
பொருளைப்பெற்றகாலத்தும்தாம்பெ
ற்றஅப்பொருளை எளிதாகக்கருதி அத
ன்கண்விருப்பமற்றுப் பெறாதன வாகி
ய பொருள்கள் எளிய வாயினும் அவற்
றைஅரியவாய்க்கருதிவிரும்பாநின்றஉ
யிர்கள் இதுஎன்னையோயாமறிகிலேம்
தாம் முன்னர்அடையாதசெல்வமாகச்

சொல்லப்பட்டநின்மலமாய்த் தமக்கு உரியஞானானந்தமாய் அழியாததாய் ஒப்பற்றமோக்ஷம்உண்டென்று கேட்டிருந்தும் அதன்கண் விருப்பமற்று முன்னர்த்தாம் அடைந்ததாய் அசுத்தமாய்த் துக்கமாய் அனித்தமாயுள்ள பொல்லாதபிறவியையே இன்னமும் அடைய விரும்புதல். எ-று. பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப்பெறாததின்மேல் இச்சையை விரிப்பது உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்கவும் தாம் அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம் துக்கம் அனித்திய மென்பது கண்டிருந்தும் தாம் அடையாத வீடு சுத்தம்சுகம்நித்தியமென்பதுகேட்டிருந்தும்அதனை நீங்கி இதனை அடையவிரும்புதலின்றி அதனையே உயிர்கள் விரும்புதலின் தெரியகிற்கில மீதெனையென்றார். வீட்டின்ப முயிர்க்கு அனனிய மாகலின் உரியசிற் சுகமென்றார்- முனமடையாச் செல்வமா யென்றதற்கு உதாரணம்(தேவிகாலோத்தரம்)ஒரு பொருளைக்காலத்து முளதாகிச் சிறப்புடைத்தா,

யிருவினை யின்றிமேலா மின்பத்தை யளிப்ப தாகும், பொருவிலா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாரு முண்டே, திருவுலா வகன்ற கல்விச் சிறந்தசான் றோர்கடாமே. எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

(௰௪)

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு
மழியாச் சுகபர வீட்டுயர் வி
னையும், பின்பவை தொலைத்தெய் தரு
ங்கரு வியதாப் பெற்றவிப் பிறப்பையு
மிதனின், மின்புரை நிலையா மையையு
மோர்ந் தனனோர் விவேகியு மெனிற்பி
னும் விடயத், தன்புறு வீடு புகமிக வி
ரையா தரைக்கணந் தரைக்கணுற் றிடு
மே.

\- \- \- \- *

எ-து, அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சி யினையும், நித்தியமாய் ஆனந்த மாயுள்ள மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சி யினையும், நெடுங் காலத்தின் பின்பு அந்த இழிந்தபிறப்பினை நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை அடைதற்கு அரியஏதுவாகப்பெற்றபெ

அதற்கரிய இந்த மானிடப் பிறப்பினை
யும் அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய பிறவியா
யினும்மின்போலுந் தோன்றி அழிகி
ன்ற இக்காயத்தினது அறிதற்கரிய அவ
தியினையும் விசாரணை பண்ணினானே
ர் விவேகியுமானாற் பின்னரும் பிறப்
பிற்கு ஏதுவாய விஷய சுகத்தின் மே
ல் அன்புவைத்துவிடு அடைதற்கு ஏது
வாய துறவினை அடைந்து தவநெறிக்
கண் அதிசீக்கிரமாய்ச் செல்லாது அரை
க்கணப் போதாயினும் உலகவாழ்க்கை
யைப் பொருந்தி நிற்பனோ. எ-று.—
பின்பவை தொலைத் தெய்த வென்றதை
ப் பிறப்பைநீக்கி வீடடைய வென்று
பிரித்துக் கூட்டுக. - - - (௰௫)

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயர
மென் றுணரின் விடய போக
ங்களைச் சுதலுந், தனக்குட லனிய முண
ர்தரின் மரணஞ் சார்குறிக் குளநடுங்
குதலு, நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமை
மா தவங்க ளிங்கிநாள் கழித்தலுந் து
ணிவி, லனித்தமோர்ந் திடிலோர் கண

மெதிர் காலத் தவதிகூ றிடுதலு மிலையே
எ-று, இருவினைக்கு ஈடாய்வரும்பி
றப்பினை ஒருவன் துன்பமென்று அறி
ந்தானேயானால் அத்துன்பத்துக்கு ஏது
வாய விஷயபோகங்களை இச்சித்தலும்
இல்லை. தனக்குக் காயம் வேறென்பது
அறிந்தால் மரணக்குறிகண்டகாலத்தில்
காய நீங்குமென்னும் பயத்தினால் மன
நடுங்குதலும் இல்லை. இம்மானிடப்பிற
விபெறுதற்கு அருமையென்று அறிந்
தால் இப்பிறவிக்குப்பயனாய மோக்ஷத்
தை அடைதற்கு ஏதுவாயமகத்தாகியத
வங்களைச் செய்தல் ஒழிந்துவாழ்நாள்
களை வீணாகப்போக்குதலும் இல்லை
எந்தக்கணம்இருக்குமோ எந்தக்கணம்
போகுமோ வென்று தெளியக்கூடா
த தேக அநித்தியத்தை அறிந்தால் ஒரு
கணப் போதாயினும் இன்னகாலத்தில்
இன்னது செய்வோ மென்னுமளவு
சொல்லுதலும் இல்லை. எ-று, இல்லையெ
ன்னும் வினைக்குறிப்பு மொழியைக்க
டைநிலைத்தீபகமாக்கிஎல்லாவற்றோடும்

கூட்டிக்கொள்க. (மரணஞ் சார்குறிகள்
நடுங்குதலு மில்லையென்றதற்கு உதார
ணம்) பெருந்திரட்டு, வில்விளங்கிய வி
ண்ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளு, மல்லும்
பகலென்னுமீர் வாளினா லரிந்து, கொ
ல்லும் வெங்கொடுங் கூற்றையார் குலை
வுறார் குறுகி, னல்விருந்தென வுவந்தெ
திர் கொள்ளுவான் ஞானி. மற்றும் வரு
வன வற்றாற் காண்க. - - (௰௬)

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையி
ற் கருவி கவர்ந்துளோன் பினும
வர் கொளுமுன், விரைவினெண்ணிய
செய்யாதுமற் றதையே மிகச்சிறப் பி
த்துநோக் குதல்போற், புரையில் வீட்
டின்ப மடைகுவா னதற்குப் பொருந்
திய வருந்தவம் புரியா, தொருகண
மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத் தொப்ப
னைசெய்துநோக் குதலே. - *

எ-து, தனக்கான ஒரு தொழிலைச்
செய்து முடிக்க அதனைச்செய்து மு
டித்தற்குரிய கருவியை அயலார்கையில்
இரவல்வாங்கி வந்தவன் அக்கருவியை

ப் பின்னருங் கொடுத்தோர் வாங்கிக்
கொள்ளு முன்னர்த் தான்கருதிய தொ
ழிலைச் சீக்கிரத்திற் செய்து முடியாது
வைத்து அதனைத் தனதாகப்பாவித்து
மிகவுஞ் சிறப்பித்துப் பார்த்துக்கொ
ண்டிருத்தல் போலும் குற்றமற்றமோ
க்ஷானந்தத்தை அடையும் பொருட்டு
அதற்குப் பொருந்திய அரியதவத்தி
னைச் செய்யாமல் ஒருகணப் போதா
யினும் நிலையில்லாத இக்காயத்தைத் த
னதாகப்பாவித்து வைத்துச் செப்பஞ்
செய்து பார்த்துக்கொண் டிருத்தல்
எ-று. தனக்குரியதொழிலைச் செய்தற்
குப் பிறர்கையிற் கருவி வாங்கினோன்
போல் தனக்குரிய தவத்தினைச் செய்த
ற்குக் கருவியாக இக்காயத்தைச் சிவ
ன் கையில் வாங்கிக்கொண்டதென வறி
க - - - - (௰௭)

இல்வாழ்க்கையிலிருந்துதானங்களை
க்கொடுத்துப் பிறப்பினை நீக்கக்கூடா
தோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகி
ன்றார். - - - *

பவத்தனிப்பரவைக் குரவையை
த் தானப் படுவையைக் கொடுக
டப் பரிதா, லுவப்பொடு தவப்பாதை
யினிவர்ந் தன்றி யுண்மையித் தகவிக
ந் தலகோ,ரவப்பொழு தகல விருப்ப
தென் விருப்போ வகன்றவர்க் கருத்த
லா திகளா ற், றவத்தினை மறந்தார் கொ
ல்லெனுஞ் சொல்லைத் தமதுளத் துண
ர்கலார் போலும். - - *

எ-து, பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசா
லம் பொருந்திய கடலினை இல்வாழ்க்
கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தா
னமாகிய தெப்பத்தினாலே கடத்தற்கரி
தாம் விருப்பத்துடனே துறவின்கணி
ன்று செய்யப்பட்ட தவமாகிய கப்பலி
ன்மே லேறினாவல்லது இதுசத்தியம்.
இந்தத் தகைமையை விட்டு நீங்கி இவ்வு
லகத்தார் வீணிலே பொழுது போக
இருப்பது என்ன விருப்பமோ துறந்
தோர்க்குப் பசி நோய் குளிர் முதலிய
வற்றிற்கு உண்டிமருந்து உறையுள் மு
தலியவுதவி அவர்தவத்திற்கு விக்கினம்

வாராதபடி பாதுகாத்தற் பொருட்டுத்
தமக்கு உரியதவத்தினை மறந்தார் கொ
ல்லோ இல்லறத்தாரொன்று திருவள்ளு
வநாயனார் கூறியசொல்லைத் தமது உ
ள்ளத்தின்கண் விசாரணை பண்ணா தவ
ரைப்போலும். எ-று. இல்லறமுற்றும்
வழுவாதுநடக்கவே குடும்பங் குற்றமா
ய்த்தோன்றும் இதனால் புறத்துறவுவரு
ம் இத்துறவினால் தவத்தைப் பண்ண
வரும் இத்தவத்தால் உட்டுறவுவரும்இ
வ்வுட்டுறவால் மெய்யுணர்வு பிறக்கும்
இம்மெய்யுணர்வால்பிறப்பு நீங்கும்ஆக
லின் தானப் படுவையைக் கொடு கடப்
பரிதென்றார். - - (௩அ)

இல்வாழ்க்கையே அறனெனப்பட்ட
தென்றுந் துறவினை அஃதும் பிறன்ப
ழிப்ப தில்லாயினன்றென்றுந் திருவள்
ளுவநாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிக
மாகக் கூறியிருக்க நீர் அதனை மறுத்
துத் துறவினை அதிகமென்றும் இதன்க
ணின்று வீட்டை அடையவேண்டுமெ
ன்றுங் கூறியதென்னையென்று கேட்ட

சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். - *

ஈதலே யறமு மநித்தமா மனைத்து
மிகழ்ந்துகை விடுதலே வீடு, மா
தலாற் றனக் குரியவில் வாழ்க்கை யத
னையே யறமெனக் கூறிக், கோதிலா வீ
ட்டி னிலக்கண மிருத்தல் குறித்துமெ
ய் யுணர்வையுந் துறவு, மோதினர்
வேதந் தனைத்தமி ழுருவத் தொளித்
தெமக் களித்தவள் ளுவரே. - - *

எ-து, யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே த
ருமமும் அனித்தியமாகிய வெல்லாவற்
றினையுந் துன்பமென் றிகழ்ந்து கை
விட்டுநீங்குதலேவீடும் ஆகலின் தானங்
கொடுத்தற்குரிய வில்வாழ்க் கையையே
அறமெனக் கூறித் துறவின்கட் குற்
றமற்ற மோக்ஷலக்ஷணம் இருத்தலை
நோக்கி மெய்ப்பொருளையறிதற்கு ஏ
துவாய ஞானங் கூறிய மெய்யுணர்வெ
ன்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகார
த்தோடு சேர்த்திக் கூறினார். வேதார்த்
தங்களைத் தமிழ்மொழி ரூபத்திலே ம
றைத்து எமக்கருளிச் செய்த திருவள்

ளுவநாயனார்.-எ-று. மொழிகளுள் அரு
த்தமிருத்தலின் ஒளித்தென்றும், சத்த
த்திற்கு உயிர் அருத்தமாகலின் உருவத்
தென்றும், கூறினார். வேதமென்பதும்
தமிழென்பதும் ஆகுபெயர். வேதந்த
னைத்தமிழுருவத்தொளித்தென்றதற்கு
உதாரணம். (திருவள்ளுவமாலை) ஆரிய
முஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது,
சீரியதென்றொன்றைச்செப்பரிதா-லா
ரியம் வேத முடைத்துத் தமிழ்திருவ
ள்ளுவ, ரோதுங் குறட்பா வுடைத்து.
எ-ம், செய்யா மொழிக்குந் திருவள்
ளுவர்மொழிந்த, பொய்யா மொழிக்கு
ம் பொருளொன்றே-செய்யா, வதற்கு
ரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை, யிதற்
குரிய ரல்லாதா ரில். மற்றும் வருவனவ
ற்றாற்காண்க. - - (௰௬)

நிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள்
ளுவனார் நீத்தவர் பெருமை நூ
ன் முகப்பாற், சிறந்திட வமைத்தாங் க
துகோடில் வாழ்க்கைச் சிறுமைதாற்
றினாது தெரியார்க், கறந்தவா றியற்றி

னவனினுங் கோடி யதிகமா மெனமன
மருது, துறந்துளோ னையும்பட் டின
த்தெம தடிக ளொகுத்தகட் டுரைாதிகழ்
த்திடுமே. - - - *

எ-து, அறிஞராற் புகழப்படுகின்ற
தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனா
ர்துறந்தோரது பெருமையைச்சாத்திர
முகத்திற்கு அணியாக வைத்து அவரது
பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்
டு அதன்பின்னர் இல்வாழ்க்கைச் சிறு
மையைப் புகழ்ந்தது போன்று இகழ்
ந்தார். அந்தநுட்பம்தெரியாதார்க்கு மு
ப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்யு
ம் இல்வாழ்க்கையுடையோனினும் கோ
டிபங்கு அதிகமாமென உட்டுறவு இல்
லாத புறத்துறவோனையும்பட்டினத்து
ப்பிள்ளையாகிய எமதுசுவாமிகள் தொகு
த்துக்கூறிய உறுதிமொழிதானேவிளக்
கும்.-எ-று.—துறந்தோர்பெருமையெ
னவே துறவாதார்க்குச்சிறுமையென்ப
தும் அவ்வதிகாரத்தினுனுங்காண்க. கட்
டுரையாற் சிறுமைபெருமை அறியப்ப

டுதலிற்கட்டுரைாதிகழ்த்துமென்றார். ௨௰

ஆனால்நீர்கூறிய துறவிலக்கணம் என்
னை யென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்
றார்.

பிறப்பெனு முவரிச்சுழியதா மெ
ழிலார் பெண்டிரா தியவுயிர்ச்
சார்வுஞ், சிறப்புறு புவியா தியபொ
ருட் சார்வுந் தீரநீக் குதறுற வவற்றா,
றப்படு மெவைநீப் பினுமறிவுடையோ
ரொருதம தனைபிதா வினையுந், துறப்
போற் றுறப்போர்க் கருநர கெனநீ
சொற்றசொல் சத்திய மாமால்.- *

எ-து, பிறவியாகிய கடலுக்குச் சுழி
யாகிய அழகுபொருந்தியபெண்டிர்மு
தலிய உயிர்ச்சார்வினையும், சிறப்பினை
யுடையகாணிமுதலிய பொருட்சார் வி
னையும், ஒருங்கேவிட்டு நீங்குதல் துறவு.
ஆனால் நீர் கூறிய இருவகைச் சார்வான
அவற்றுட் பொருந்தியிருக்கிற எவற்றி
னைத் துறந்தாலும் அறிவினையுடையோ
ர்ஒப்பற்றதமதுமாதாவினையும்பிதாவி

னையும் துறப்பரோ துறந்தால் என்னை
யோவெனின் துறந்தோர்க்கு அரிய நர
கமென்றுநீசொன்னாய்நீசொன்னசொ
ல்உண்மையேயாமென்றவாறு.-மாதா
பிதாக்களை நீஇன்னுமொன்றுஅறியாயெ
ன்றுகூறிமேல் மாதாபிதாக்களாவார் இ
ன்னுமொன்றுகூறுகின்றார் பெண்டிராதி
யவெனவே மாதா பிதா புத்திரர் சகோ
தரர் முதலிய பந்துக்களையும்புவியாதி
யவெனவேதனம் தானியம் வஸ்திரம்
ஆபரணம் மாடு ஆடு அடிமை முதலிய
வும் வருவித்துக்கொள்க! (உ

விடையதூ ரிறையே தாதைமற்
றவன்பான் மின்னெம தன்னை
யன்னவனாக், கடையரோ மறந்து துற
ந்திதா னன்றொருகடும்பவ விடும்பையுற்
றனமிவ், வடைவுணர்ந் திலபோன் றுட
லிதற் கேதுவாய்வரத் தாய்பிதா வென
நெஞ் சுடைவுறு நின்றாய் பவந்தொறி
வ் வணமுற் றுளவுயிர்க் களவியா து
ளாயே.

இடபத்திலேறி நடத்துகின்ற கடவு

ளேஎமது பிதாஅவனது பாகம்பிரியா
திருத்த மின் போல்வாளே எமது மா
தா அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும்
கடையராகியயாம் மறந்து துறந்தல்ல
வோ அளவில் காலங் கடிய பிறவித்து
ன்பத்தை அடைந்தனம். இந்தமுறை
மையைஅறியாய்போன்றுஉடம்புதோ
ன்றற்கு ஏதுவாய் வருகின்ற பேர்களை
மாதாபிதாக்களென்று மனங்கலங்குறு
நின்றாய் சனனந் தோறும் இந்தமுறை
யே மாதா பிதாக்களென்றுவந்த சீவர்
களுக்கு மட்டு யாது நீ சொல்வாயாக.
எ-று. உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும்சத்
தியும் சிவனுமென்பதும் உயிரும்நித்தி
யம்அவரும்நித்தியமென்பதும்அவரை
மறந்து நீங்கினோர்க்குப் பிறவித்துன்
பம் வருமென்பதும் சுரோணிதசுக்கில
ங்களினால் தேகம்உண்டாகையால் இவ்
வுடம்பிற்கே மாதா பிதாக்கள் இவரெ
ன்பதும் இவ்வுடம்பும் அநித்தியம் இத
ற்கு ஏதுவாய் வந்தோரும் அநித்திய
மென்பதும் இவ் செனனந்தோறும்

வேறுவேருய் மாறிவருதலின் இவரைத்
துறந்து தவம்புரிவோர்க்கு நிரையத் தி
ன்பமில்லை யென்பதும் கண்டுகொள்க.
(உடலிதற் கேதுவாய் வரத்தாய் பிதா
வென்றதற்கு உதாரணம்-) அத்தனெ
டன்னைக் கன்புசெய்கின்ருரளவில் பிற
ப்புற்றவை யவைதோறு, மெத்தனை தா
யுந்தந்தையு மூற்ரு ரித்தனை யன்ரே
விவர்களுமிங்கே. மற்றும் வருவனவற்
ருற்காண்க. (உஉ)

உயிர்க்குத்தாய்தந்தைவேறேயிருத்
தலின் உடற்குத் தாய்தந்தைகளைத் து
றந்தாலும் தன்னை நம்பி யிருந்த மனை
வி புத்திரரைத் துறக்கலாமோ வென்ற
சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்ருர்.

தனதகத் தகலா திருந்துபேரின்ப
ந் தருதலான் மனைவியுந் தன்பா,
லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித்
தசையா திருத்திவீட் டமுதருத் துத
லா, லுனலருஞ் சுதனு மொருவனுக் க
வனு டுதயமா யெழுந்தமெய் யுணர்
வே, பின்னையிஃ தின்றி மனைசுத ரொனயா

ம் பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே*

எ-து, தனது மனமாகிய வீட்டின்
கண் இறையளவாயினும் விட்டு நீங்கா
மலிருந்து பேரின்பத்தைத் தருதலினு
ற்பெண்டிரும் தனதிடத்தில் இனிதாய்
த்தோன்றி ஒப்பற்ற தனது தொழில்க
ளை மாற்றி முத்தியாகிய வீட்டின்கண்
அசைவற வைத்து அம்முத்தியின்பமா
கிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின் நினை
த்தற்கரிய புத்திரனும், ஒருபுருடனுக்
கு அவனுள்ளே உதயமாய்த் தோன்றிய
மெய்ஞ்ஞானமே பின்னர் இந்தமெய்
ஞ்ஞானத்தை அன்றிப் பெண்டிர் புத்
திரனொன்று அபிமானித்துக்கொண்டுவீ
ணிலே வாழ்நாள்களைப்போக்குதலும்
குற்றமாம். எ-று. மனைசுதரால் வரும்
இன்பம் அநித்தியமும் அற்பமுமாகலா
லும் மெய்யுணர்வால் வரும்இன்பம் நி
த்தியமும்பூரணமுமாகலாலும் இதற்கு
அஃது ஒப்பன்ருயினும் ஒருபுடை ஒப்
பாகக் கூறினுனென்றறிக. ஆனுல் இந்த
இளமைப் பருவத்திலே இல்வாழ்க்கை

யோடிருந்து இம்மை யின்பத்தை அ
னுபவித்து முதிர்ந்த பருவத்தில் துறந்
து தவத்தைப்பண்ணிவீட்டின்பத்தை
மறுமைக்கண் அடையக் கூடுமோவெ
ன்றசீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.௨௫

வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவெ
ன்றமையால் விருத்தனாய்
நீ கருத்தழிந் துருவங், காண்டல்செய்
விழிபஞ் சடைந்திட னடுக்குங் காலம்
வந் தடைவதன் முன்னர்,மாண்டகற் ப
தனாற் சாலியைப் போது மனைவியா தி
யசமா தியினாற், றீண்டுமா னந்தம்பல
வடைந் திடுதற் கெண்ணிநீத் திடுவர் பு
ண்ணியரே. - - *

எ-து, முத்தியின்பம் வேண்டிற் கா
லமுண்டாகத் துறக்க வேண்டுமென்று
திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச்செய்த
மையால் வார்த்திகனாகி மனந்தடுமாறி
உருவங்களைக் காணுதல் செய்யா நின்
றகண்கள் பஞ்சடைந்து உடல் நடுக்கு
றும் அக்காலம் வந்து பொருந்து முன்
னரே மாட்சிமைப்பட்டகற்பினால் அரு

ந்ததியைப்போன்ற பெண்டிர் முதலா
கிய சார்வுகளைச் சமாதிநிஷ்டையைப்
பொருந்தி இக்காயத்தின்கட் பலவின்
பங்களை அடைதற்குக் கருதித் துறப்
பார் புண்ணியர். எ-று. முதுமைக்கால
த்தில் உள்ளம் தடுமாறுதலின் ஆசாரிய
ன் உபதேசித்த மொழிகளை விசாரணை
பணணக்கூடாது.விழி பஞ்சடைதலின்
ஞானசாத்திரங்களைப் பார்க்கக் கூடா
து. உடல் நடுக்குறுதலின் அசைவற நி
ஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது. ஆகையா
ல் நடுக்குங்காலம் வந்தடைவதன் முன்
னொன்றார். நிஷ்டைகூடி அவத்தைகள்
நீங்குந்தோறும் இன்பம் வருதலின் ஈ
ண்டு மானந்தம் பலவடைந்திடுதற்கெ
ன்றார். உடல்பொருளாவிமூன்றனையு
ம் ஆசாரியன்கையில் சத்தியமாகக்கொ
டுத்தலிற் புண்ணியரென்றார். இம்மூன்
றனையும் கொடுத்தலாவது:- உடல் தா
னென்று அபிமானித்தலின்மையும், வி
ட்ட பொருள்களின்மேற் பற்றுதலின்
மையும்,சிவமன்றி ஒன்றைச் சுட்டுதலி

ன்மையும், எனக்கொள்க. (விருத்தனுய்
க்கருத்தழிந்தென்றதற்கு உதாரணம்.)
திவ்வியபிரபந்தம்-முதுகு பற்றிக் கை
த்தலத்தான் முன்னொருகோ லூன்றி,
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழன்று மேற்கி
ளைகொண்டிருமி, யிதுவென்னப்பர்
மூத்தவாறென்றிளையவரேசாமுன், ம
துவுண் வண்டுபாடுஞ்சோலைவதரிவண
ங்குதுமே. எ-ம், பண்டுகாமரானவாறு
ம்பாவையர்வாயமுதமுண்டவாறும்
வாழ்ந்தவாறுமொக்கவுரைத்திருமித்,
தண்டுகாலாவூன்றி மெள்ளத் தள்ளிந
டவாமுன், வண்டு பாடுஞ் சோலை சூழ்ந்
த வதரிவணங்குதுமே. எ-ம், வருப் - மற்
றும்வருவனவற்றுற்காண்க. - (உச)

நீர் துறக்க வேண்டுமென்று கூறியம
னைவியை முதிர்ந்தவயதில் துறப்பதன்
றி இளமைவயதில் துறந்தால் பாவமெ
ன்ற சீஷனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். *

இளமையின் மனையைத் துறத்த
தீதெனிற்று னிறத்தலிற் றுறத்
தலீடலவா, லளவிறீ தீஃதாங் குயிர்ச்

செயலன்றேலாவதச்சன் னியாசந்தீ த
துமெய், விளிதலாற் பழுதின் றேற்பி
ணி யிருப்பார் விடுசதீ தடுபிணி குறித்
தே, லுளையுநோ யிலரு மிறப்பதென்
பிறப்போர்ந் தொழித்திடிற் பழித்தி
டா துலகே. - - - *

எ-து, இளமை வயதினை உடைய ம
னைவியைத் துறக்குதல் பாவமென்னை
யானுல்தான் அவளை அவ்விளமைக்கண்
விட்டு இறந்துபோகின்ற பாவத்தோ
டு துறந்து போகின்ற பாவம் சமான
மன்று. ஆகையால் அங்ஙனம் விட்டு இ
றந்துபோதல் அளவிலாதபாவம். இற
ந்துபோதல்சிவச்செயலேயன்றிச்சீவச்
செயலன்றுகையால் பாவம் இன்றென்
னையானுல்ஆபற்சன்னியாசம் சீவச்செ
யலாகலின் அதற்குப் பாவம் உண்டாக
வேண்டும். அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்
கொண்டவுடனே தேகநாசமாகலின்
அது பாவம்இன்றென்னையாகில் அச்ச
ன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்ட பின்பு
ம்தேகநாசமின்றியிருப்பார் விட்டுத்

துறந்திருத்தல் பாவம். அத்தேகநாசம் பண்ணுகின்றவியாதியைக்குறித்துத்து றந்தமையால்பாவம் இன்றென்பையா னில்உடலை வருத்துதல்செய்யும் நோயி ல்லாதாரும்இறந்துபோவதென்னை. ஆ கையால் பிறப்பினது அனித்தியத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயர்ந்தோர் பழியார். எ-று. —விட்டிறந்தோன் ம னைவிக்கு மங்களகாலத்துப் பந்திபாவா டைக்குவரக்கூடாமையினாலும், நல்லவ ஸ்திராபரணங் கந்த புட்பமுதலியவை தரிக்கக்கூடாமையினாலும், மங்கலத்தி ன்கண் அவளைக் கண்டபோது மங்கலி யப்பெண்கள் இகழ்தலினாலும். துன்ப ம்வருதலின்-விட்டுத் துறந்தோன்மனை விக்கு அம்மங்கலத்திற் சிறப்புச் செய் கையாலும் நற்புடவை முதலியவைதரி த்துக்கொள்கையாலும் அவள்புருஷனை ப்புகழ்ந்தோரும் அவளையும் புகழ்தலி னாலும் இன்பம் வருதலின் இறத்தலிற் றுறத்த லீடலவென்றார். அநித்திய வி வேகந் தோன்றித் துறந்தோனை இம்

ளைமக்கண் உயர்ந்தோர் பழியாமையி ன் அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித் துன்பம்இன்றென்பதும், உயர்ந்தோர் பழியாரெனவே இழிந்தோர்பழிப்பா ராயினும் அதனால் அவனுக்கு ஒருகுற் றம்இன்றென்பதும், காண்க. உலகமெ ன்றது உயர்ந்தோரை. — (௨௫)

புதல்வனைக் குடும்பம் தாங்கும் பரு வம்வந்தகாலத்தில் அதற்குத் துணையா கவைத்துத் துறத்தல் நன்று. அவர்க்கு அதனைத் தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே கனவியாதி வந்த காலத்தில் ஆபத்சன்னியாசம் பண்ணிக் கொள்ளு தல் நன்று. அங்ஙனம் துறத்தலன்றிச்சு ம்மாவிட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற சீட னை நோக்கிக் கூறுகின்றார். — — *

இக்கணத்திருந்த தினிவருங் கண
த்தூ டிருக்குமோ மரிக்குமோ
வுடலென், றக்கண மனையா திகட்கா
ன் றுணையா மன்றென வெணித்துற வ
றஞ்சார், மிக்கவ னுவத் சன்னியா சியு
ஞ்சார் வினுக்குரஞ் சேர்த்திவிட் டவ

னுந். துக்கமே வலிந்பின் பவரிவன்போ லுந் துறவரன் றென்பதூந் துணிவே.*

எ-து, இந்தக் கணப்பொழுது இருந்தவுடல் இனிமேல் வரும் கணப்பொழுதிலே இருக்குமோ நாசமாமோ வென்று அநித்தியவிவேகம் தோன்றிய அந்தக்கணப்போதிலேதானே பெண்டிராதிய சார்வினுக்குச் சிவனே துணை. நாம் துணை அன்றென்று கருதித் துறவறத்தை அடைந்த உயர்ந்தோனே ஆபத்சன்னியாசம் பண்ணிக் கொண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினுக்கு வலிய துணை சேர்த்தினோனும், ஆவன். இவனல்லாமல் வியாதியைக்குறித்து அனித்தியம் தோன்றி ஆபத்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினுக்குப் புதல்வராதிசீவர்களைத் துணையாகச்சேர்த்தினோனும், பின்பு துன்பத்தை அடைதலினால் அவர்களை இவன்போலும் துறவென்று சொல்லுவது தெளிவன்று. எ-று. இவ்வநித்தியவிவேகம்கணப்போதாயினுமாறாது உடையனாகை

யாலும் சார்வினுக்கு அழிவிலாதசிவனே துணையாகச் சேர்த்தினானாகையாலும் இவனே ஆபத்சன்னியாசியென்னும், சார்வினுக்கு உரஞ்சொர்த்தி விட்டவனென்றும், வியாதியைக் குறித்து ஆபத்சன்னியாசம் பண்ணிக் கொண்டவன் தேகநாசமின்றி இருந்த காலத்து மனைவிமுதலியோரை விடுத்தேனே யென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், சார்வினுக்குச் சீவரைத் துணையாகச் சேர்த்தினோன் அச்சீவர்கட்கு இடையூறு வந்தகாலத்தில் அங்ஙனம் வரலாமோவென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், அவர்களை இவன் போலும் துறவரென்பது துணிவேயென்றுங் கூறினார் அநித்திய விவேகந் தோன்றித் துறக்கின்ற துறவே சிறப்பென்பதும், சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்கள் துணையன்றென்பதும், கண்டுகொள்க. - - - - (௨௬)

வேதம் எழுபத்தைந்து வயதுக்கு மேல்சன்னியாசம் பண்ணிக் கொள்ளி

வேண்டுமென்று கூற நீர் அதனை மறு
த்து இளமை வயதிலே துறக்கலாமெ
ன்று கூறியது என்னையென்ற சீடனை
நோக்கிக் கூறுகின்றார். - - *

பிறந்தவப் பொழுதே யினியொ
ரு தலையாப் பிறப்பறுத் திடுவ
மென் றெணியே, யுறைந்தனை வயிற்
றிற் பினையதுற் பவத்தூ டுறுபெருந்
துயரினா லுயிர்கண், மறந்தறு முறையு
ஞ் சுகரகன் றமையு மதித்துநெஞ் சழி
வினம் போல்வார்க், கறைந்திடு மலது
பிறப்புணர்ந் தகல்வார்க் கவதியு மறை
யுமோ மறையே. - *

எ-து, கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின்
கட் பிறந்த அந்தக்கணப்போதிலேமு
ன்னெடுங்காலம் இத்துன்பத்தை மறந்
துமறந்து மோசம் போனோம் அங்ங
னம் மோசம் போகாதபடி இனியொ
ருநியமமாகத் துறந்து ஞானாசாரியனை
அடைந்து வேதாகமங்களைத் தேர்ந்து
தவத்தினைச் செய்து பிறப்பினை மாற்றி
க் கொள்வோமென்று மாதாவினுதக

ருப்பத்தின்கண் நினைத்துக்கொண்டிரு
ந்து பின்னர் அந்தவிவேகத்தை உற்ப
விக்குங் காலத்து வரும்மிகுந்த பெரிய
துன்பங்களினால் சீவர்கள் மறந்திருக்கி
ன்ற முறைமையினையும் பிண்டஞானம்
அண்டத்தின்கண்ணும் மறவாதுவந்து சு
கரானவர் பிதாமுதலியசார்வினைத் துற
ந் [illegible]வத்தினைப்பண்ணிப் பிறப்பைமா
ற்றியமுறைமையி [illegible]
வும் கூறக் கேட்டு அறிந்திருந்தும் மன
த்தின்கண் விசாரமில்லாத எம்பொலிக
ளுக்கு இன்னவயதிலே துறக்க வேண்டு
மென்று மட்டுக்கூறுமல்லது பிறப்பின
து அநித்தியத்தை விசாரித்துத் துறப்
போர்க்கு மட்டும் கூறுமோ வேதம். எ-
று. உற்பவத்துறுபெருந்துயரென்றது
பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலு
ம் யோனித்துவார நெருக்கத்தினாலும்
வருந் துன்பங்களை. (பிறந்தவப்பொழு
தேயினியொரு தலையாவென்றதற்கு உ
தாரணம்.) சிவதருமோத்தரம். இறந்
தேமுனமே யினிப்பிறப்போமென்று

மித்தமுறையினியாம், பிறந்த பொழு
தேபிறவாத பெருமையுடைய பிஞ்ஞக
னை, யறிந்தே யவலப்பிறப்பிறப்பை ய
றுத்து விடுவோ மவனருளாற், செறிந்
தேகுரவன் திருவடியைத் திகழ்ந்தவே
தா கமந்தெருண்டே. எ-ம், கூர்மபுரா
ணம்-ஈங்கிவை பிறழ்ந்துவரு மியாவை
யவையென்னிற், கோங்குமுலை மாதரொ
[illegible]ங்கிய சன்ஞா
சியெனவுற்றிடலுமாகுந், தீங்கெறிமெ
ய்ஞ்ஞானநெறி சிந்தைநிலை பெற்றால்.
எ-ம், இல்லற முயன்று கடன்மூன்றுமி
னி தீர்ந்தா, வல்லற மேவுமெதி யாகிய
மர்கிற்பார், முல்லைநகை மாதர்கடி மு
ற்றியதினத்தி, னெல்லையெதி யாகியுண
ர்வுற்றிடலு மாமால். எ-ம், வரும். மற்
றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௨௭)

கருப்பமா ருயிரத் துயர்பெயர்த்
திடுதல் காரண பூரண ஞானம்,
விருப்பமா யடையக் கடவமென் றிரு
க்கும் வியாசர் சேயடைந்தது மதுவே
திருப்பியின் டதனைத் துறவின்மீ தே

ற்றிச் செப்பலென் னெனிற்றுற வினை
விட்டிருப்பதோர் ஞான மெவன்கொ
னீத் தவரொன் றிசைப்பதென் பெயர்
மெய்ஞ்ஞா னிகட்கே. - - *

எ-து, மாதாவினது கருப்பத்தின்க
ண் உறைந்துள்ள உயிர்கள் அந்தத்து
ன்பத்தை இனிமேல் அடையாதபடி
நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய பரி
பூரண ஞானத்தைச் சந்தோஷமாகிஅ
டையக்கடவோ மென்றிருக்கும் வியா
சபுத்திரராகிய சுகர்பிண்டத்தின்கண்ணி
னைத்துக்கொண்டிருந்து அண்டத்தின்
கண் வந்து அடைந்ததும் அந்தஞா
னமே நீர்அந்தஞானத்தைத்திருப்பி இ
ங்கே துறவின்மேல் வைத்துச் சொல்
வதென்னையென்று கேட்பாயானால் து
றவினைவிட வேறு யிருப்பதொருஞா
னம்யாது மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் துற
ந்தோ ரொன்று பெயர்சொல்வது என்
னை நீ சொல்வாயாக. எ-று.—உட்பற்
றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்தவிடத்
தின் ஞானமாகலின் துறவினை விட்டு

ருப்பதோர் ஞானமெவன் கொலென்றார். (உஅ)

ஞானியஞ் ஞானங்கெடுத்தலாற் றுறவோ னெனப்படு நவிற்றினஞ் ஞானந், தானுட லினைநா னெனுமக விருளென் றனையிஃ தெமக்கு மொத்ததுவா, ஆனமின் மறைதேர்ந் தொருசிவ நானென் றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே,யானென றவிர்ந்தவ் விருளுமாய்ந் திடுமென் றிசைத்தனை யிது பழுதன்றே. *

எ-து, ஞானியானவன் அஞ்ஞானநாசம்பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று சொல்லப்படுவன். சொல்லுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணந்தான் எங்ஙனமெனின் தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதப் பண்ணும் உள்ளிருளென்றாய் இஃது எமக்கும் சம்மதமாயது. குற்றமற்ற சுருதி விசாரணைபண்ணிச் சர்வமும் மித்தை ஒப்பற்ற சிவமொன்றுமே சத்தியம் அந்தச் சிவம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நி

ச்சயம் பண்ணின அந்தக்கணப் போதிலே உடம்பினை யானென்று கருதும் அகங்காரமும் நீங்கி அவ்வகங்காரம்கருதற்கு ஏதுவாய அஞ்ஞானவிருளும் நாசமாமென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியது குற்றம்.எ-று. அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாத உடலைத்தானெனக்கருதச்செய்தல் சுபாவமாகையால் எமக்கும் ஒத்ததுவென்றார் நிச்சயஞானத்தால் அவ்விருள் போகாதாகலின் இது பழுதென்றார். (உகூ)

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி தேர்விடத் தென்றுமோ ரொன்றை, யுரைசெயிற் பிரமவித்தையொத் தரிதோ வென்றுமிவ் வுலகுரைப்பதனா,லரிசொல்கீதையிலும் பிரமசா தகரினார்க்குள வருத்தமென் பதனாற்,பெரியதோர் வருத்த மெனமறை துணிந்தப் பிரமநா னெனவிருத் தலினே *

எ-து, சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்று மூன்றுவிதமாயுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்குமிடத்தில் ஒருஞா

ணிகிடைத்தல் அரிதென்றும் ஒரோர் அ
ரிய வித்தையினைப் பார்த்துச் சொல்
லுமிடத்துப் பிரமவித்தைபோல் ஈதரி
தோவென்றும் இவ்வுலகத்தார் வழக்க
மாகச் சொல்வதனாலும் அரி கூறிய பக
வற் கீதையின் கண்ணும் பிரமசாத கரி
னும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்க
ளென்பதனாலும் அவ்வித்தை போல்
அரிதும் பெரியதோர் வருத்தமும் எ
ன்னையுள. வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்
டென்பது இன்று பிரமம் ஒன்றேயெ
ன்று நிச்சயம் பண்ணி அந்தப்பிரமம்
நானென்று இருத்தலினால். எ-று.—எவ்
வகைப்பட்ட அரிய வித்தைகளும் மா
யாகாரியங்களுள் அடக்கம் பிரம வித்
தையொன்றுமே மாயாகாரிய காரண
ங்களை யெல்லாம் கடந்த வித்தையாக
லின் இதனது பெருமையினையும் இத
னை அடைந்தஞானியினது பெருமையி
னையும்வேதாகமங்கள் கூறுதலன்றி யுல
கத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக்கூறுத
லின் உலகுணாப்பதனாலென்றார். முன்

னர் வேதாகம நிச்சயார்த்தம்பண்ணிக்
கொண்டு பின்னர் சமாதிநிட்டை கூடி
ப் பெரிய வருத்தத்துடனே மாயாகாரி
ய காரணங்களை யெல்லாம் நீத்து அரி
தாகிய பிரமவித்தையை அடைந்தவ
னே மூவுலகத்தும் அரியன் அவனே ப
ரஞானி யென்பதும் வேதநிச்சயார்த்
தம் பண்ணிக்கொண்டு பிரமநானென்
று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம் இன்
மையானும் அங்ஙனம் இருத்தல் யாவ
ர்க்கும் எளிதிற் கூடுமாகலினும் இந்நி
ச்சயம் மாயாகாரியமாகிய மனத்தைக்
கொண்டாகையாலும் இது பிரமவித்
தை அன்றென்பதும் இந்நிச்சயமுடை
யார் அபர ஞானிகளென்பதும் கண்டு
கொள்க(திரிவிதவுலகத்தரிதொருஞானி
யென்றதற்கு உதாரணம்.) பரமார்த்த
தெரிசனம். காரண மிறந்தோன்றிற்குங்
காட்சியிற்படாதவொன்றைச், சேர்பவ
ர் வருத்தம் வேறுசெப்பிடலாவதன்றே,
லோர்வரிதிதுதான் வாழுமுயிர்களாலா
வதொன்றோ, வாரவர்பெருமைதன்னை

யளவறுப்பவர்களையா. மற்றும் வருவ
னவற்றாற்காண்க. - (௬௰)

வருத்தமொன் றின்றிச் சாரலாம்
பிரம மென்றயன் வகுத்தகீதை
யினா, னொத்தசெற் றினுக்கா யெனிற்
பர ஞான முணர்பவர்க்குன் னுத லுரை
த்த, னினைத்திடு தொழில்க ளொன்றும்
வேண்டாது நீத்துவா ளாவிருத் தலி
னு, லருத்தமற் றதனுக் கோர்ந்துநூ
றெளித லாகநீ துணிந்தனை போலும்॥

எ - து ஒரு வருத்தமும் இன்றிப் பிர
மத்தை அடையலாமென்று பிரமன் வ
குத்துக் கூறிய பிரமகீதையின்கட் சொ
ல்லியது என்னத்துக்காகவென்று கேட்
பாயானால் பரஞானத்தை அறிவோர்க்
கு மனத்தால் நினைத்தலும் வாக்காற்
சொல்லுதலும் முறைவழுவாது காய
த்தாற் செய்யுந் தொழில்களுமாகிய இ
வற்றுள் ஒன்றாயினும் விரும்பாது விட்
டுச் சும்மாவிருத்தலினால் அங்ஙனம் அ
ருத்தமிருக்க அதனை அறியாது நீ இச்
செய்யுளுக்கு அருத்தம் வேதத்தை ஆ

ராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக் கொள்ளுத
லாக இங்ஙனம் அறிந்தாய் போலும்.
எ - று. மனத்தால் நினைத்தல் - கிரியா
யோகம். வாக்காற் சொல்லுதல் வேதா
கமங்களை யோதி நிச்சயம் பண்ணப்ப
ட்ட அபரஞானம். காயத்தால் செய்த
ல் - சரியை கிரியைகள். இச்சரியை கிரியை
யோகங்களையும் அபரஞானத் தினையுங்
கடந்தது பரஞான மாகலின் அப்பர
ஞான முணர்வோர்க்கு அம்முக்கரண
ங்களும் அசைவின்றி யிருக்க வேண்டு
மாகலின் ஒன்றும் வேண்டாது வாளா
விருத்தலினாலென்றார். வாக்குமனம் - மா
யாகாரியம் - இவற்றால் நிச்சயம்பண்ணி
ன ஞானம் ஞானமன்றாகலின் இப்பா
ட்டிற்கு அருத்தம் ஈதன்றென்று கூற
வேண்டி. நீ துணிந்தனை போலுமென்
றார். முக்கரணங்களும் அசைந்த விட
த்து வருத்தமென்பதும், அவை அசை
யாது நின்றவிடத்து வருத்தம் இன்றெ
ன்பதும், கண்டுகொள்க. (வருத்தமொ
ன்றின்றிச் சாரலாமென்றதற்கு உதார

ணம்.) சொரூபானந்த சித்தியார்- ஆத
லாலறியு மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினு
க் கறிவதாய் நின்ற, பேதமில் பிரம
மொன்றுமே காண்பான் பேறும்பெ
ரின்பமாய்ப் பிறத்தல், சாதலற் றிருக்
கு மதனையோர் வருத்த மின்றியேசா
ரலா யிருக்க,வாதரித் தறியா ரற்பமேவி
ரும்பி யனந்த துக் கத்திலே யமைவார்.

சிறியவர் மணற்சோ றுண்டு தேக்
கிடல்போற் றேர்ந்து நா றெளிந்
தமாத் திரத்தி, னறிதரிற் சிவமும் வி
டயமா மெனநீத் தகத்திரு ளுறுது
வைத் தந்தோ, வுறுமகம் பிரம மென
வுரைத் திறுமாந் துறைதலோ ஞானம
ஞ் ஞானந், துறவினை யுறாது மாயுமே
வாயாற் சுடரொனி னிருடுமிந் திடுமே.

எ-து, சிற்றிலிழைக்கின்ற சிறுபெ
ண்கள் மணலாகிய சோற்றினை வயிறு நி
றையவுண்டதுபோ லுண்டு ஏப்பமிடுகி
ன்றதுபோல் வேதத்தினை ஆராய்ந்து
நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்ட மாத்திர
த்திலே அறிவினால் அறியப்படுவன வெ

ல்லாம் விடய மாகலிற் சிவத்தினை அறி
யத்தொடங்கில் இதுவும் விடையமா
மென்று இதனை அறியும் அறிவை விட்
டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீங்கா
து வைத்துக்கொண்டு அந்தோ அவ்வி
டத்துப் பொருந்தா நின்ற நான் பிரம
மென்று சொல்லி இறுமாந்து கொண்
டிருக்குதலோ ஞானம். அஞ்ஞான மா
னது துறவினை அடைந்தாலன்றி நாச
மாமோ. இருள்வீட்டினிடத்து இருந்
துகொண்டு வாயினால் விளக்கென்றா
ல் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வா
யாக. எ-று. சிறியவர் சோறல்லாத ம
ணலைச் சோறாகப் பாவித்துத் தாம் உ
ண்ணாதிருந்தும் உண்டதுபோல் பாவி
த்துப் பிறர்காண ஏப்பமிடு கின்றது
போல் இவரும் அபரஞானத்தைப் பர
ஞானமாகப் பாவித்துப் பிரமானந்த
ம் லபியாதிருந்தும் லபித்தது போ
ல் பாவித்துப் பிறர்க்குச் சொல்கின்றா
ரெனக்கொள்க . மாயாகாரியங்களா
கிய எல்லாவற்றையும் துறந்து அஞ்

ஞானத்தைக் கெடுக்க வேண்டுதலின்
துறவினையுறுதி மாயுமே யென்றார். *

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்ப தன்றித் துறவினால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோ வென்ற சீடனை நோக்கித் துறவுதானே ஞான மென்றுமேற் கூறுகின்றார். - (௫௨)

ஞானியே யெவரும் வணங்குத
ற் குரியோ னவிலுமா சுச
மில் பெரியோன், மானிலத் தவன்றூ னு
டல்விடிற் குகைப்பால் வைக்கவென் ம
றைப்படி புரித, றூனும்வே தாந்தப்
பொருடுணிந்திடினுஞ் சாற்றினில் வாழு
மந்தணர்க்கின், றானதாற் றுறவு பெற்ற
நற்றவோ யமலவீ டடையு ஞானிகளே

எ-து, துறவியாகிய ஞானியே யாவராலும் வணங்குதற்கு உரியோன் அவனே அசுத்தமில்லாத பெரியோன். அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கிய காலத்தில் அதனைக் குகைக்கண் வைக்க வேண்டுமென்று வேதஞ் சொன்னபடியே செய்குதலும் வேதமுடிவிலேவிளு

ங்காநின்ற மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பரஞானிகளாயினும் இல்வாழ்க்கையினை உடைய அந்தணருக்கு இல்லையானபடியினாலே துறவினை அடைந்த நல்ல தவத்தினை உடையோரே நின்மலமாகிய வீட்டினை அடையும் ஞானிகள். எ-று.— துறவியோன் ஞானியல்லனாயினும் இல்வாழ்க்கை யுடையோன் ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்கவேண்டுதலின் எவரும் வணங்குதற் குரியோ னென்றும், அவன் இறந்தகாலத்தில் அவனதுகாயத்தைக் குகைக்கண் வைத்து அதனது தலையில் தேங்காய் உடைத்துப்புசித்துப்பின்பு மூழ்காமல் வீடுபுகுதலின் அசுசமில் பெரியோனென் றும், கூறினார். இல்வாழ்க்கையில் ஞானம்வருதல் ஏகதேசமாகையாலும், துறவின்கண் ஞானம் வருதல் வெகுவாகையாலும், துறவினை ஞானமென்றார். (ஞானியேயெவரும்வணங்குதற் குரியோ னென்றதற்கு உதாரணம்.) சமாதி-ஒழுக்கமே புரிந்தோனுதலதனைவிட் டொழிந்தோனுதை, விழு

க்கஞ்செய் மூர்க்கனுதல் பண்டித னுத
லெண்ணில், பழிப்பரு ஞானந்தன்னின்
முயல்பவன் பணியத் தக்கோன், ஒரு
மூத்தகு ஞானியென்று சொல்லவேண்
டுவதுமுண்டோ. (பெரியோனென்றத
ற்குதாரணம்.) பலன்கள் வேண்டியபரி
செலாம்பலித்திடும்பரமதத் தவஞானி,
நலங்கொளுமமா மந்திரஞ் செபித்திட
நயந்தவனீராடுஞ், சலங்கொடீர்த்தமா
மவன்றிருமேனியே சகலதெய் வமுஞ்
செவ்வாய்;மலர்ந்தவாசகமறுபிறப்பெ
னவருமயற்பிணிமருந்தாகும்.(குகைப்
பால்வைக்கவென்றதற்குதாரணம்.)மெ
ய்ஞ்ஞானவிளக்கம் - பிறிவிலாத பிரம
மீசனுட,லிறுதியாவனற்றீண்டிடிலெங்
கணு, மறுகிவிற்கிடை கோடியனலதா
ய்ச்,செறுவு செய்யுமத் தேசமென்றோ
தினர். எ-ம். முன்னமே பாகமா மூரல்
செய்யுநாட், பின்னது வேவவேண்டிடு
மோபேசிடா, யன்னதே யிவ்வுட லறி
வாலட்டது, பின்னினிச் சுடுவது பிழை
யே யாகுமால் எனவரும். மற்றும்வருவ

னவற்றாற் காண்க. - (௩௫)

ஞானத்திலக்கணமியாதென்றுகேட்
ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

தேர்ந்திடி னபரம் பரமென
விரண்டாய்த் திகழ்தரு
ஞானமாங் கவற்றா, டோர்ந்திடு மறை
யா தியகலையபர முயிர்பர னொடுவிரவ
யிக்கங், கூர்ந்துண ருணர்வே பரமதை
த் தெளியக் கூறன்மாத்திரங்கலை ஞான
ஞ், சார்ந்துணர் வரிதப் பரனையோர்ந்
தன்றிச் சாற்றினவ் வயிக்கமாந் தலமே

எ - று, விசாரிக்குமிடத்தில் ஞானந்தா
ன், அபரஞானமென்றும் பரஞானமெ
ன்றும், இரண்டுபிரகாரமாய் விளங்காநி
ற்கும் அந்த வபரஞான பரஞானங்களி
ன் இலக்கணமியாதென்னின் அவ்விர
ண்டினுள்ளும் ஆராயப்பட்ட வேதாகம
முதலிய கலைகளையோதி யுணர்ந்துபொ
ருணிச்சயம் பண்ணுதல் அபர ஞானம்
உயிரானது பரனுடனேகலந்து அயிக்க
ங்கூடுதலை நுண்ணியதாக அறியு மறிவே
பரஞானம். ஆனால் அபரஞானத்திற்பய

னில்லையோவென்னின் பரஞானத்தைத்
தெளிவுபடச் சொல்லுதன் மாத்திரமே
யாம்ஆனல் அவ்வயிக்கியத்தை அறியும்
நெறியாதென்னின் பொருந்தி அறிதற்
கரிது மேற்கூறிய பரனை அறிந்தாலன்றி
ச்சொல்லுமிடத்தில் அந்த அயிக்கியமா
கிய தலம்.எ-று— ஆங்கென்பது அசை
நிலை. - - - (ருச)

ஆனல் அந்தப்பரனை அறியுநெறி தா
ன் எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூ
றுகின்றார். - - - ※

அடுத்தவிச் சீவன் றன்மையோர்
ந் தன்றிய றியொணுப் பரனை
யஞ்ஞானங்,கெடுத்தலாற் சீவன் றனையு
மோர்ந் தொருவர் கிட்டொணு நனவி
னிற் சுழுத்தி, யுடைத்துமற் றெவனுக் க
வனவஞ்ஞான முடைக்குமுட் கரணவா
தனைக,டுடைத்திடின பாவமெனப்படு
நனவிற் சுழுத்தியு மெளிவந்து தோ
ன்றும். - - - ※

எ-து,இந்த வுடம்பின்கண்ணே பொ
ருந்தி யிருக்கின்ற இச்சீவனது இயல்

பை அறிந்தாலன்றி அப்பரனை அறியக்
கூடாது.ஆனல் அச்சீவனை அறியுமுறை
மை எங்ஙன மென்னின் அஞ்ஞானத்
தைக் கெடுத்தாலன்றிச் சீவனையும் அறி
ந்தொருவரும் கிட்டக் கூடாது. ஆனல்
இந்த அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குமுறை
மை எங்ஙனமென்னின் நனவிற் சுழுத்
தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வ
ஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பன் ஆனல் அந்
நனவிற் சுழுத்தி வருநெறி எங்ஙனமெ
ன்னின் அந்தக் கரணவாதனைகளை ஒழித்
தால் அபாவமென்று சொல்லப்படும் ந
னவிற் சுழுத்தியும் எளிதில்வந்து உதய
மாம்.எ-று—ஆனல் அந்தக்கரண வாத
னை யொழிக்குநெறி எங்ஙனமென்ற சீ
டனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். - (ருரு)

யோகசா தனையால் வாதனைக
ளணக்கொழியுமவ் வியோ
கமு மிருமைத், தாகுமே கிரியை ஞான
மென் பேதத் தாதனு தியதொழில்
யோக,மேகமாம் பொருடோர்ந் ததுவி
து வெனுஞ்சுட் டறத்தன்மற் றையதி

ருவகைக்கும், போகவேண் டிடுமைம்
புலன்களு மிறந்தப் புலனவா வொழித்
தலாற்போமே. - - *

எ-து, யோகசாதனையினால் அந்தக்
கரணங்களுக்கு வாதனை யொழியும். ஆ
னால் அவ்வியோகத்தின் இலக்கணம் யா
தென்னின் அந்தயோகமும் கிரியைஞா
னமென்னும் இரண்டு பேதத்தால் கிரி
யாயோகமென்றும் ஞான யோகமெ
ன்றும் இரண்டுபிரகாரமா யிருக்கும்.அ
ந்தக்கிரியாயோக ஞானயோக விலக்
கணங்களி யாவையெனின் கிரியாயோக
ம்-இயமம்-நியமம் - ஆதனம்-பிராணா
யாமம் பிரத்தியா காரம்-தாரணை-தியா
னம்- சமாதி - என எண்வகையா யிருக்
கும்.ஞானயோகம் ஏகமாயுள்ள மெய்
ப்பொருளை வேதாகமங்களை ஆராய்ந்
து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர்
ஞானநிட்டை கூடி அதுவென்றும் இ
துவென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறி
வெல்லாம்இறந்து கரணம் அசைவறநிற்
றல்.ஆனால் இவ்வியோகத்தை அடையு

மாறு எங்ஙன மென்னின் அந்த இருவ
கை யோகத்தினை அடைதற்கும் ஐம்பு
லன்களும் இறந்து போகவேண்டும்.ஆ
னால் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்துபோ
ம்படி செய்தற்கு உபாயம் எங்ஙன மெ
ன்னின் ஐந்த வாவினையும் ஒழித்தலினா
ல் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம்.
எ-று — ஆதனாதிய வெனவே இயமாதி
வருவிக்கப் பட்டது. புலன்கள் ஐந்தா
கையால் அவற்றின் கட்செல்லும் அவா
வும் ஐந்தாயிற்று. (யோக சாதனையால்
வாதனைகரணக் கொழியு மென்றதற்கு
உதாரணம்)குறுந்திரட்டு- அண்டமெ
ண் டிக்கெங்கண்ணு மடங்கச்சு னியம
தாகக்,கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்டகரு
த்தையு மறவேவிட்டா,லண்டமெண் டி
க்கெங் கண்ணு மாய்நின்ற வானந்தத்
தைக்,கண்டுகொண் டிருக்கும்வண்ணங்
கணத்தில்வந் துதிக்குமன்றே. மற்றும்
(௩௯)
வருவனவற்றுற்காண்க. -

அந்தவவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙன
மென்றசீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஐம்புல னடல்வேண்டும் விடல்வே
ண்டுமொருங்குவேண்டியவனைத்
தையுமென், றும்பரும் பரவுமொருதமி
ழ்வேத முரைத்தலானோரிரு வகையா,
னம்புறச்சார்பை வெறுத்தவா வறுத்
தைம் புலனொழித்தொழுங்கிநாட ருமச்
செம்பொருள்காண்ப தறிவறியாமை சி
தைத்தல்வீ டெனத்திகழ் தருமால் *

எ-து, வீடடையக் கருதினோன் ஐம்
புலன்களையும் அடல் வேண்டுமென்றும்
அவ்வைந்தினையும் அடுதற்கு அவற்றால்
அனுபவிக்கவிரும்பி வைத்த பொருள்க
ள் அனைத்தினையும் ஒருங்கே விடல்வே
ண்டுமென்றும், தேவர்களும் தோத்திர
ம்பண்ணுநின்ற ஒப்பற்ற தமிழ்வேத
மாகிய திருவள்ளுவப் பயன் கூறுதலின்
உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்றிரு
வகையாயுள்ள நமது புறச்சார்பினைமு
ன்னர்வெறுத்துத் துறந்து பின்புஅதன்
கண் வைத்த அவாவினை அறுத்துப்பின்
புபஞ்சேந்திரியங் களையும் விடயங்களை
க் காணுந்தோறும் எழுந்து செல்ல

வொட்டாதுஉள்ளடக்கிஇந்தமுறையே
ஒவ்வொன்றாக நீத்துச்சென்றுயாவரா
லும் அறிதற்கரிய அந்தச் செவ்வியமெ
ய்ப்பொருளை அறிவது ஞானமெனவும்
அந்தஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக்கெ
டுப்பது வீடெனவும் விளங்காநிற்குமா
கலின் ஞானமும் வீடும் இவைகளென்
று அறிவாயாக.எ-று.—முன்பிருவகைச்
சார்பாகிய புறப்பற்றினை ஒழித்து அ
தற்குமேல் அதன்கண் வைத்த அவா
வினை அறுத்து அதற்குமேல் காணப்
பட்டவிடயங்களில் எழாமல் இந்திரியநி
க்கிரகம் பண்ணி அதற்குமேல் முன்ன
ர் ஏறியிருந்த கரணவாதனையை ஒழித்
து அதற்குமேல் நனவிற் சுழுத்தியைப்
பெற்று அதற்குமேல் அஞ்ஞான நிவ
ர்த்திபண்ணி அதற்குமேல் சிவ தெரிசி
னம் பண்ணி அதற்குமேல் பரதெரிச
னம்பண்ணி அதற்குமேல் சிவதெரிசன
ம்பண்ணி அதற்குமேல் ஐபிக்கியம்கூ
டவேண்டுதலின் ஒழுங்கி நாடருமச் செ
ம்பொருள்காண்பதறிவென்றா.(விடல்

வேண்டு மொருங்குவேண்டி யதனைத்து
மென்றதற்கு உதாரணம்)தேவிகாலோ
த்தரம். துக்கசுகமாசை வெறுப்பென்று
கூட்டுந் துவந் துவங்க ளிரண்டவை போ
ற்சொல்ல பட்ட,மிக்க தெய்வ மடவார்
கடன் மாதன்ம மெய்ப்பலன்கள் வே
றுவேறுரை வாமன்றே,தொக்க வுரமதி
வாக்கும் பிறப்பையாக்குந் தொடர்பெ
னவே துணிந்தந்தத்தொடர்பையாக்கு
ந்தக்கபொருட்சார்புயிர்ச்சார்படையநீ
க்குந் தவத்தார் பாற்சிவம்வந்து சாருங்
காணே.மற்றும்வருவன காண்க. (கஎ)

அரம்பையுள் ளூறுதண் டெடுத்
தலி னொருவ னனுபவ மாஞ்
சிவ முணர்த,னிரம்புமெய் யுணர்வத்த
ண்டின்மீ தோன்றி நின்றநா ரனைத்து
நீக் குதல்போல்,விரும்பிரு வகைப்பற்
றையுந்துறந் திருளை விட்டல்வீ டிவற்
றையே யன்றி,வரும்பர வுரனும் வீடும்
வேறறியேம்வார்த்தைமாத் திரத்தியா
ம்பெறவே. - - - - *

எ-து, வாழையினது மட்டைகட்கெ

ல்லாம்உள்ளே சேஷமாயிருக்கின்ற த
ண்டினை எடுத்தல்போல் ஒருவன் அனு
பவமாய்மாயாகாரிய காரணங்கட்கெல்
லாம் சேஷமாய் உள்ளீடாய் விளங்கா
நின்ற சிவத்தினை அறிதலே எங்கும் ப
ரிபூரணமாகிய பரஞானம். அந்தவா
ழைத்தண்டின் மேலே பொருந்திநின்ற
மட்டைகள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்
றாக நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்
பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப்பற்றாகிய
இருவகைப் பற்றினையும் துறந்து அஞ்
ஞானவிருளைக் கெடுத்தலே மோக்ஷம்
இந்தப்பரஞானத்தையும் மோக்ஷத்தை
யும்அன்றிவார்த்தை மாத்திரத்தால்பெ
றவரும் பரஞானத்தினையும்மோக்ஷத்தி
னையும் வேறேநாம் அறிகிலேம்.எ-று.
வார்த்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும்
ஞானம் மோக்ஷமென்றது சர்வத்தையு
ம்பிரமமென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்
ஞானமென்றும், சர்வத்தையும் பிரம
மென்று அறிந்ததே ஞானமென்றும்,
இங்ஙனம் அறிந்தபோதே

ங் கெடுமென்றும், கூறிக்கொண்டிருத்த
லை. - - - - (௫அ)

இருவகைச் சார்பா மொருபுறப்
பற்று மிடையதாங் கடையுடற்
பற்றும், விரிகர ணங்க ளாகுமுட் பற்று
மெனத்திரி விதம்விளங் கிடுமித், திரிவி
தத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ் சேர்த்
தியொன் றுக்கொடுட் பற்றும், வருபுறப்
பற்று மெனவிரண் டாக மதிப்பரவ் வ
ணந்துற வையுமே - - *

எ - து, உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு
என்னும் இருவகைச் சார்வாகிய ஒருபு
றப் பற்றெனவும், இடைப்பற்றாகிய க
டையாகிய உடற்பற் றெனவும், விரிந்த
கரணங்களாகிய உட்பற்றெனவும், இங்
ஙனம் பற்றுக்கள் மூன்றுவிதமாய் விள
ங்கா நிற்கும். இம்மூவகைப் பற்றினையும்
காயத்துடனே கரணத்தைச்சேர்த் துஒ
ன்றாகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும் இங்
ஙனம் புறப்பற்றெனவும் அந்த மூன்றை
மையே துறவினையும் உட்டுற வெனவு
ம் புறத்துறவெனவும் இரண்டாகக் கரு

திச் சொல்வர்பெரியோர். எ - று. —காய
த்தோடுகரணம் ஒற்றுமையாகலிற் கா
த்திரங் கரணஞ்சேர்த்தி யென்றார். இர
ண்டாக மதிப்பவொன்றதை இருதலையுங்
கூட்டுக. (பற்றுக்கள் திரிவிதமாய் விள
ங்குமென்றதற்கு உதாரணம்.) சமயா
சாரம்- புத்திரர் மனையாளாதிப் புறச்சு
ற்றப் பற்று நீக்கி, யித்திரண் மலவுடம்
பா மிடைச்சுற்றப் பற்றும் விட்டே,
யொத்துயிர் விடாதபாசகரணவுட் சுற்
றமோய்த்துத், தத்துவ மாயிருத்த ற
வத்தவர் சரிதை யையா. மற்றும் வருவ
னவற்றாற் காண்க. - (௫௯)

இருவகைப்பற்றி லொருவனே ஞா
னி யெனப்படிற் புறப்பற்றற் றே
னு, மொருவுத லிலரு மெவணமப் பெ
யருக் குரியர்வே றொன்றுமில் கொடி
யுந், தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றி
றவர்புறப் பற்றையுந் தணவார், மருவி
னு மஃதோ டொருவர்வே ரன்றீர் மல
ர்க்கொடி வாடுரு வகையே. - - *

எ - து, உட்பற்றும் புறப்பற்றாகிய

இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாதஒரு
புருஷனை ஞானியென்று சொல்லப்படு
மானால் புறப்பற்றாயினும் நீங்குதல் இ
ல்லாதாரும் எந்த முறைமையால் அந்த
ஞானியென்னும் பெயருக்குஉரியராவா
ர். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை
யொழித்தோர் ஞானிகள்அலரோவென்
னில் ஒருவேராயினும்இல்லாதகொடியு
ம் இலை மலர்காய்களைத் தருமானால்அக
ப்பற்றில்லாத தவத்தோர் புறப்பற்றி
னையும் விட்டுநீங்கார். ஆனால் புறப்பற்
றிருக்க அகப்பற்றொழித்தோர் இல்லை
யோ வென்னில் புறப்பற்றிருக்க அகப்
பற்றொழிதலை ஓரொருவர்அடைந்தாரா
யினும் வேரினை அன்று அறுக்கப் பட்
ட மலர்க்கொடிசிறிது போதுவாடா தி
ருக்கு முறைமைபோல் அகப்பற்றொ
ழித்தோர்க்கும் புறப்பற்றுச் சிலநாள்
இருக்கும். எ - று —— வேரொன்றுமில்
கொடி இலை மலர் காய்களைக் கொடாத
துபோல் காரணமாகிய அகப்பற்றொழி
த்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்

று இராதென்று குறிப்பாற் கூறி வே
ரொன்றுமில்கொடியுந் தருமிலை மலர்
காயெனி னகப்பற்றிறவர் புறப்பற்றை
யுந்தணவாரென்று அவரைப் பரிகாசம்
பண்ணினார்.வேரன்றீர் மலர்க்கொடி அ
றுத்ததருணத்திற் பச்சென்று சிறிது
போதுவாடா ததுபோல் தோன்றிப்பி
ன்பு உலர்ந்து போகின்றதுபோல் அக
ப்பற்றொழித்ததருணத்திற்புறப்பற்று
ச் சிலநாள் இருத்தல்போலத் தோன்
றிநீங்குமென்பதறிக. அகப்பற்றொழித்
தோர்க்குப் புறப்பற்றின்மேல் பிரவர்
த்தி இல்லாமையால் அவர்க்கு அஃதின்
றெனக் கொள்க. - - (௪௰)

வேரறக் கொடிவா டுதலினுட்
பற்றை விடுக்கின்மற் றைய
பற்றுநேரோ,சோருதலியல்பா மதனை
யேமுன்னர்த் தொலைக்கவேண்டுவதெ
னிற் கடுமுட், சாருமோர் கொடியின்
இலையனைத் தையுமுன் றறித்தொழித்த
லதத னிடையா, ரோர்தனி வேர்கொள்
ளரிதரி தகப்பற் றொழித்தலும்புறப்ப

ற்ற துறவே. - - - ❊

எ-து, காரணமாகிய வேரற அதன் காரியமாகிய கொடி உலர்ந்துபோதல் போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை முன்பொழித்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்றும் உடனே நீங்குதல் சுபாவமாகலின் அந்த வுட்பற்றினையே முன்பு ஒழிக்கவேண்டு மென்பையாலுல் கடியமுட்கள் பொருந்திய ஒரு கொடியினது கிளைகளனைத்தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினாலன்றி அதனடுவேபொருந்திய ஒப்பற்ற முதல் வேரினைப் பிடுங்கிக்கொள்ளுதல் அரிது அதுபோல் முன்பு புறப்பற்றை ஒழித்து அகப்பற்றை ஒழிப்பதன்றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது. எ-று.— - (௬௧)

ஆனால் நீர் முட்கொடியைத்திட்டாந்தம் கூறியது என்னை அஃது இல்லாத கொடியினது வேரினைமுன்பு பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோவென்

று சீடனை நோக்கிக்கூறுகின்றார். - ❊

முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளு
வின் முற்சனகன் முதலவோ
ரொருவர்மற் றொருதம், முள்ளமா சு
னுகா வியல்பினானகப்பற் றொழிப்பி
னு முனமெனை யுறழுங், கள்ளநெஞ்சி
னர்பற் பலரும்வீ டடையுங் கதியதன்
மையிற்றுற வனந்த, தெள்ளியோர் புற
ப்பற் றொழித்தலே முதற்கட் செப்பி
னரெவர்க்குமொப் புறவே. - ❊

எ-து, முள்ளில்லாத சிலகொடியினது வேரினை முன்னர்க் கொடி தறித்தொழியாது பிடுங்கிக்கொள்ளுதல்போல் சனகராசாமுதலிய ஒரொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தின்கட் காமவெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும் பொருந்தாத இயல்பினால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தாராயினும் என்னைப்போலும் முக்குற்றங்களையுமுடைய மனத்தினர் பலரும் வீட்டினை அடையுமார்க்கம் அஃதன்றாகலின் துறவினது இலக்கணங்களையெல்லாம்

அறிந்து அளவிட்ட தெளிந்த அறிவினை
யுடைய திருவள்ளுவநாயனார் புறப்பற்
றொழித்தே அகப்பற்றொழிக்க வேண்
டுமென்று புறப்பற்றொழித்தலை அகப்
பற்றொழித்தற்கு முதற்கட் கூறினார்.
யாவருக்கும் சம்மதமாக. எ - று.—உ
ள்ளமாசணுகாவென்றதனால் நின்மல
சித்தரொன்றும்கள்ளநெஞ்சினரொன்ற
தன்மையால் மலினசித்தரொன்றும் அறி
ந்துகொள்க. நின்மலசித்தர்கள் - ஏக
தேசிகளாய் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்க
ளிருந்தாலும் அவற்றின்கண் அவாவின்
றித் தெய்வகதியாய் வீடடைதலினாலு
ம் மலினசித்தர்கள் அனேகராகலாலு
ம் விட்டபற்றுக்களின்மேலும் ஓரோ
ர்காலை அவாவுதலினாலும் அவர் வீட
டையு மார்க்கம் யாவர்க்கும் மார்க்க
மன்றென்றார். அறம்பொருளின்பம்
வீடென்னும் நான்கினையும் தெளிந்த
வராகலின் தெள்ளியோரென்றார். புறப்
பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிந்தோர்க்கு
ம் சம்மதமாகலின் எவர்க்குமொப்புற

வென்றார். மற்றென்பதசைநிலை. (உள்ள
மாசணுகா வியல்பினா னென்றதற்கும்,
கள்ள நெஞ்சினனென்றதற்கும் உதார
ணம்) வாசிட்டம்- வெம்புதல்போய்த்த
ண் ணென்றவுன் மனதுக்கிவ்வுலகவியா
பாரங்கள், செம்புகர் வேழத்தினுக்கா
ன் குளப்படி போற்றோன்று மாற்றின
நெஞ்சக்கழ்புவி யிற்றொழில் சிறிதே
யாயினு நீந்தரிதாகுமாவின்பாதப், பை
ம்புனலுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லைக
ளாகாணாத பரவையன்றே. எனவரும்
மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (சஉ)

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனாம்
புறப்பற் றொழிப்பதெற் றினு
க்கென விளம்பல், படிற்றொழுக்கின
ர்சம்மதரும்வானவரும் பயிலில்வாழ்
க்கையும்விடுக்குதலென், றெடுத்துமை
க்கறிவா சாரமோதியசொற் கிழுக்கு
மாகுதலின் மாசியல்பாத், துடைத்த
சிந்தையர்க்கு நிந்தையி லொழுக்காச்
சொல்வர்முன் புறல்புறத் துறவே. *
எ - து, முன்னரகப்பற்றினை ஒழி

க்கத்தகும் புறப்பற்றினை ஒழிப்ப துயா
துக்கென்றுசொல்லுதல்கூடாவொழுக்
கத்தார்க்குச்சம்மதமும்வானவராயினு
ம் தாமுன் பழகிய இல்வாழ்க்கையையு
ம் விடுத்தல் செய்யவேண்டுமென்று எ
டுத்து மகாதேவர் மகா தேவிக்கு ஞா
னசாரங் கூறிய சொல்லுக்குக் குற்றமு
முண்டாகலின் முக்குற்றங்களையுஞ் சு
பாவமாக நீத்த நின்மல சித்தர்க்கு மு
ன்னர்ப் புறத்துறவடைதலை இகழ்ச்சியி
ல்லாத நெறியாகச் சொல்வர்பெரியோ
ர். எ-று—ஒழுக்க முடையாருக்குச் சம்
மத மாகலாலும் ஈசுர வாக்கியத்திற்கு
மாறுபாடின்மையாலும், நின்மலசித்தர்
க்குமொழுக்காகலாலும், முன்னர்ப்புற
ப்பற்றொழிதலே நன்னெறியென்பது
காண்க.(புறப்பற்றொழிப்ப தெற்றினு
க் கென்றதற் குதாரணம்.)தேவிகாலோ
த்தரம். சமயாசார சங்கற்பவிகற்பமு,
மையாதாங்குலவாசாரமான அடிமை
ஊமையார் தோளாய் விடுதலாசாரமே.

மற்றும்வருவனவற்றுற்காண்க. (௬௫)

ஒன்றிய பாச விருணிரந் திடுதற் கு
பாயமைம் புலனெடுக் கிடுத,
லொன்றல திலையென் றதுசெய்வோ ன
வைவேண் டனைத்துமுன் விடா துவைத்
துறுத, லென்றுமெவ் விடத்து மென்னை
முத லுயிர்க ளெவற்றையுங் கொலைசெ
யேன் வெருட்டே, னென்றுசொல் விர
தி யொருவனு டொறுங்கை யிடையி
னேர் படைகொளு மியல்பே. - *

எ-து. உயிரோடு பொருந்திய அஞ்
ஞானவிருளைப்போக்குதற்கு உபாயம்
பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணு
தலொன்றுமே அன்றி வேறே உபாய
மில்லையென்று அவ்வைந்தினையு நிக்கிர
கம் பண்ணுவோன் அந்தப் பஞ்சேந்தி
ரியங்களால் விரும்பப்பட்ட பொருள்க
ளனைத்தினையும்முன்விட்டு நீங்காது
வைத்துக்கொண்டிருத்தல் எக்காலத்து
ம் எவ்விடத்தும் என்னைமுதலாகிய வுயி
ர்கள் எவற்றினையும் கொல்லுதல் செய்
யேன்பயப்படச்செய்யேனென்றுசொ

ல்லாநின்ற கொல்லா விரதி யொருவன் எக்காலமுங்கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்ற வாளாயுதம் பிடித்துக் கொள்ளுமுறைமையாம்-எ-று.—உயிர்களைக் கொலைசெய்யேன் வெருட்டேனென்றுசொல்லாநின்றகொல்லாவிரதி அவை செய்தற்கு ஏதுவாகியவாளினை விடாது கையிற்கொள்ளுதலின்அவன் அவைசெய்வானென்றும் அவன் கொல்லா விரதியல்லனென்றும் அறிகுதல்போல் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் பண்ணத் தொடங்கினேன் அவற்றால்அநுபவித்தற்கு ஏதுவாகிய விடயங்களைக் கைவிடாதுவைத்துக்கொண்டிருத்தலின் இவன்அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரகியல்லனென்றும் அறிந்து கொள்க. - - - (௪௪)

விடயங்களை அநுபவியாது வைத்துக்கொண்டு ஞானசாதகம் பண்ணக் கூடாதோவென்றசீடனை நோக்கிக்கூறுகின்றார். - - - - *

சாதகதசைக்கண் விடயமேத
டையாஞ் சாத்திய மானபின்
புசித்தற், காதல்வைத் திடினப் பிரம
வானந்தத் ததிகமோ விடய வானந்
தங்,கோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா வி
டினுங் கூடுதற் கெனிற்கரி பிழைக்கிற்,
றீதிலோர் சிங்க மதனையே யன்றித்
தேடுமோ தேனாயூன் றினவே. - *

எ-று, ஞானசாதகதசையின்கண்விடயங்களே அதற்குத் தடையாகுமாகலின் அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம் பண்ணக்கூடாது ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதகதசைக்கண் அநுபவியாது சாத்தியமானபின்பேனும் அநுபவித்தற்கு வைத்துக்கொள்வையானால் அச்சாத்தியதசைக்கண்ணே உதயமான அந்தப் பிரமானந்தத்தினும் இந்த விடயானந்தம் அதிகமாக வேண்டுமாதலின் இந்தவிடயானந்தமே போதும். அந்தப்பிரமானந்தத்தை அடைய ஞானசாதகம் பண்ணவேண்டுவதே யில்லை ஆனால் சாதகம்பண்ணிக்கொண்டு வரு

மிடத்துச் சாத்தியம் கைகூடிக் குற்றம
ற்ற வீட்டின்பம் வந்து லபியாதகாலத்
தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்தற்கு
அவைகளை வைத்துக் கொள்வேனென்
னையானால் யானையினை இரையாகத்தே
டிச் சென்ற குற்றமில்லாத ஒப்பற்ற
சிங்கம் அந்தயானை தப்பிப்போயிற்
றென்றால் அதனையே தேடுதலன்றி அ
ற்பமாயுள்ள தேரையினது மாமிசத்
தைத் தின்னத் தேடுமோ-எ-று.—மே
லானயானையை இரையாகத் தேடிச்செ
ன்ற சிங்கம் அந்தயானை கிடையாது
போயிற்றாயினும் அதனையே தேடுத
லன்றிக் கீழானதேரையூனைத்தின்னத்தே
டாதது போல் மேலான பேரின்பத்
தை அனுபவிக்கத் தொடங்கினேன் அ
வ்வின்பம் தனக்கு லபியாது போயிற்
றாயினும் அதனையே விரும்புதலன்றிக்
கீழான விடயசுகத்தை விரும்பானென்
பதும் கண்டுகொள்க.(பிரமவானந்தத்
ந திகமோவிடயவானந்த மென்றதற்கு
உ தாரணம்.)தத்துவரத்தினாகரம். வாக்

கொடு மனமு மிறந்ததி மதுர வாரியா
யொழிவற நிறைந்து,போக்கொடு வரவ
தின்றிய வமுதைப் பூரண மாகவுண் டவ
ர்தாம், வீக்கிய கான னீறொனும் விட
ய மேவுற முயல்வரோ முயலி,னோக்கு
று மந்த ஞானியு நாயு மொத்திடும் வா
சியொன் றிலதே. ஏ-ம், குறுந்திரட்டு-
தாமங் காட்டுஞ் சுடுதழலுண் டென்ப
து துய்ப்பார்க், காமங்காட்டு மயினியு
வர்ப்பப்படியேநல், லேமங்காட்டு ஞா
னிக ளென்றாலிவர் நெஞ்சிற், காமங்கா
ட்டும் பெற்றிலர் கற்றார் கலையன்றே.
எ-ம், (சிங்கமதனையே யன்றித் தே
டுமோ தேரை யூன்றின வென்றதற்கு
உ தாரணம்.)குறுந்திரட்டு-பாய்ந்துமா
வேழமொற்றிப் பறக்குமத்தறுகண்யா
ளி, தேய்ந்தழி வுறினுந்தேரை யிரை
யெனச் செல்லாதாற்போ, லாய்ந்துந
ன்முத்தி யின்ப மருந்திட வுற்றநீரார்,
சாந்துயர் வரினுமொன்றித் தளர்ந்தெ
ழாதாகிவிட்டார். எ-ம், மற்றும் வருவ
னகாவற்றாற்கொள்க. (௬௫)

படையெடுத் தமர்க்கட் சாருமோர் வீரன் பகைஞரைச் சயங்கோளா விடினும், விடையெனப் பொருதாங்கிறத்தலேயன்றி வெந்நிட வுன்னிடானதுபோற், கடையென விடய மிகழ்ந்துபே ரின்பங் கருதினேன் பெறுகலா விடினு, மிடையறு தலைநா டுவதலான் மறந்து மெண்ணுமோ மண்ணின் வாழ்க்கையையே. - - *

எ - து. ஆயுதமெடுத்துக் கொண்டு யுத்தகளத்திலே செல்லா நின்ற ஒப்பற்ற வீரனானவன் சத்துருக்களைச் செயங்கொள்ளாத விடத்தும் இடபம் போல் அச்சத்துருக்களோடு யுத்தம் பண்ணி அந்தரணகளத்திலே இறந்து போதலேயன்றிப் பயந்து முதுகு கொடுக்க நினையான். அதுபோல இழிவென்று அறிந்து அற்பமாயுள்ள விடயானந்தத்தை இகழ்ந்து கைவிட்டுப் பேரானந்தத்தை அடையக்கருதி ஞான சாதகந் தொடங்கினேன்சாத்தியம்கைகூடி அவ்வின்பத்தைப் பெறாதிருந்தா னாயினும்

க்ஷணமாயினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எப்பொழுது அடைவேனென்று கருதுவதேயன்றி மறந்தாயினும் தான் முன்பு இகழ்ந்து கைவிட்ட இல்வாழ்க்கையைமீண்டும் நினைப்பானோ.

எ - று. — சுத்தவீரன் சத்துருக்களைச்சயங்கொள்ளாத விடத்தும் அவர்களோடு யுத்தம் பண்ணி இறந்து போதலேயன்றி முதுகு கொடுத்தற்கு நினையான் அது போல் சுத்தவிரத்தன் ஞானசாதகம் பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணிப் பேரின்பத்தை அடையாதிருந்தா னாயினும் அந்தச் சுத்தவாதனையோடு நின்று இறந்துபோதலேயன்றி விடயங்களை இச்சித்து இல்வாழ்க்கையில் திரும்பா னென்பதும், யுத்தகளத்திலே வெந்நிடாதிறந்தோனுக்குமறுமைக்கண் வீரசொர்க்க வின்பம் வருவது போல் சுத்தவாதனை யோடு இறந்தோனுக்கும் மறுமைச் சனனத்திலே வீட்டின்பம் வருமென்பதும், காண்க. (௬௯)

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்
போ ரெனத்தனு முதற்பிரப
ஞ்ச, நந்தினுங் கெடினும் பூரியா வா
டா நன்மனச் சனகனு தியரு, மந்திரி
முதலோர் மீதுபூ பாரம் வைத்தொரோ
காந்தத்துள் வதியாத், தந்தொழி லொ
ருக்கிச் சமாதியுற் றன்றோ தவிர்ந்தனர்
கரணவா தனையே. - - *

எ-து. இந்திரசாலவித்தையிலேதேர் திருவிழா முதலிய மங்கலமும் அக்கினிபட்டு வேவுதல் முதலிய அமங்கலமுமாய் விளங்காநின்ற ஒருபட்டணத்தினைப் பொய்யென்று அறிந்து வினோதமாகக் காண்போர் போல் தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயா காரியமாகிய பொய்யென்று அறிந்து அவைகள் ஆக்கமாய் விளங்குமிடத்தும் அவற்றிற்கு நாசம் வந்தவிடத்தும் பூரிப்பு வாட்டமில்லாத நின்மல சித்தத்தினையுடைய சனகராசா முதலோர்களும் மந்திரிமுதலாகியபேர்களிடத்து இராச்சியபாரத்தையெல்லாம் ஒப்பித்து ஓரே

காந்தத் தானத்தில் இருந்து கொண்டு தமது இராசரீகத் தொழில்களை யெல்லாம் ஒழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்லவோ அந்தக்கரண வாதனையை ஒழித்தார்கள். எ-று. — சனகனுதியருமென்ற சிறப்பும்மையால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக்கருதி அதன்கண் வரும் சுகதுக்கங்களினால் பூரிப்பு வாட்டங்களையுடைய மலின சித்தர்க்கு அப்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து கரணவாதனையை ஒழித்தல் கூடாதென்பதாயிற்று. (இந்திரசாலத்தொருநகர் காண்போரென வென்றதற்கு உதாரணம்)

ஞானவாசிட்டம். வெங்காதற் பெரும்
பாம்பு தெளிவுற்றுக்குடும்பபாரம் வெ
றும்பொய் யென்றே, யிங்காசை யறநீ
க்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்து
வாழ்வாய், சிங்கார கந்தர்ப்ப நகரிருந்
தென் சிதைவுற்றென் நீதோ நன்றோ,
பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென்
கெட்டாலென் பாசமாயை. மற்றும் வ
ருவனவற்றுற் காண்க. - (௬௬)

சொற்றிடின் மயக்க மற்றுதித்
துளவச் சுகருமொண்டா
தையைத் துறவா, வுற்றிருஞ் சமாதி
யுற்றகப் பற்று மொருவிவீ டடைந்த
னர் சனகர், முற்றவ முனிவர் நால்வரு
மொருநான் முகப்பிதா விடத்தவன் வ
ளத்தோர், பற்றுமற் றகப்பற் றையுமு
யர் சமாதி பணியொழித் தெணியவீ
டடைந்தார். எ-து. சொல்லுமிடத்துப்
பிண்டஞானத்தை தமறைக்குமயக்கவிரு
ளின்றி உதயமாகிய அந்தச்சுகரும் ஒள்
ளிய பிதாவினைத் துறந்து பெருமை
பொருந்திய ஞானசமாதியை அடைந்
து மற்றை அகப்பற்றினையும் நீங்கி வீ
ட்டினை அடைந்தார். சனகர் முதலிய தவ
முனிவர் நால்வரும் ஒப்பற்றநான்குமு
கங்களையுடைய தமது பிதாவிடத்தும்
அவனது செல்வத்தினிடத்தும் ஒருபற்
றாயினுமின்றித் துறந்து உயர்ந்த ஞா
னசமாதி கூடி அகப்பற்றினையும் ஒழித்
துத் தாம் கருதிய வீட்டினையும் அடை
ந்தார்கள். எ-று— சுகரும் சனகர் முத

லிய நால்வரும் வேதாகம கலைகளையும்
ஞானத்தினையும் அறிவிக்கும் வல்லமை
யுடைய உத்தம பிதாக்களையும் அவரது
செல்வத்தினையும் விட்டுத் துறந்து ஏகா
ந்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றை
யொழித்தார் என்றதனால் அகப்பற்றொ
ழிப்பார்க்குச் சங்கமாகாதென்பது அறி
ந்துகொள்க. - - (௪௭)

தத்துவமுணர வேண்டினேன் ம
னைமுற் சகலமும் விடுத்துமெய்
ஞ் ஞான, முத்திரை திகழச் சமாதியுற்
றல்லான் முடியுமோ வெனவுமை முத
லா, வைத்ததற் குழாத்தை யொருவிநீ
ள் கல்லான் மரத்தினீழலிற்சமா தியைய
யுற், றத்தனே யுணர்த்தி னனெனிற் பி
னும்வே றறைதனம் மிகுமட னன்றே
எ-று. பரதத்துவத்தை அறிய விரும்பி
னேன் மனைவி முதலிய சகல பற்றுக்க
ளையும் விட்டுத் துறந்து மெய்ஞ்ஞான
முத்திரை விளங்க ஞானசமாதியை அ
டைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோ
வென்றுமகாதேவி முதலாயுள்ளதனதி

கூட்டங்களையெல்லாம்நீங்கி உயர்ந்த
கல்லால மரத்தி னிழற்கண் எழுந்தருளி
ஞான சமாதியை அடைந்து மகா தேவ
னே அறிவித்தானென்றால் பின்னரும்
வேறே சனகராசா முதலிய பேர்களை
த் திட்டாந்தமாக எடுத்துக் கூறுதல் ந
மதுமிகுந்த அறியாமையல்லவோ. எ-
று. — மெய்ஞ்ஞான முத்திரை - மன
மௌனம். மகாதேவரினும் அறிவிப்பா
ரின்மையின் - பினும்வேறறைதனம்மிகு
மடனென்றார் (மனைமுதற்சகலமும்விடு
த்தென்றதற்கு உதாரணம்.) திருமந்தி
ரம். விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்
பதிகுழ்ந்து, புரந்தகல்லா னிழற்புண்
ணியன்சொன்ன, பரந்தன்னையோராப்
பழமொழியாள, ருரந்தன்மையாகவொ
ருங்குகின்றாரே. எ-ம், திருக்கடைக்காப்
பு - தந்தைதாய் புத்திரர்தன்னுடன்றோ
ன்றினர் தாரமென்னும், பந்த நீங்கா
தவர்க் குய்ந்துபோக்கில்லெனப் பற்றி
னையே, வெந்தநீ றுடியா ராதியார்
சோதியார் வேதகீதே, சொற்றுணையா ரூர்

தொழு தய்யலா மையல்கொண் டஞ்ச
னெஞ்சே. எ-ம், தேவாரம் - பழகிறல்வ
ரும் பண்டுள சுற்றமும், விழ விடாவி
டின் வேண்டிய தெய்தொணு, திகழ்
கொள்சேறையிற் செந்நெறி மேவிய,
வழக னருளரஞ்சுவ தென்னுக்கே. எம்,
மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (௬௮)

எடுத்துள குடும்பச் சுமையொடு
ண் டொருவ னெங்ஙன ஞான
வாசானை, யடுத்தவ னேவ றெடுத்தரு
ள் சுரக்கு மளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்
னோன், கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளு
ம்பர மார்த்தங் கூடினுங் காலமாதிக
ளாற், றடுத்துறை தொழிலை விடுத்தலாற்
சமாதி சார்ந்தவ் துணரவும்படுமே. ※
எ-து, இவ்விடத்து ஒருவன் தான்
சுமந்துள்ள குடும்பபாரத்துடனே எப்
படி ஞானாசாரியனை அடைந்து அவனு
க்குப் பூரணகிருபை வருமளவும் அவ
னது ஏவற்பணிவிடைதொடங்கிச்செய்
து நின்று அந்தஞானாசாரியன் திருவுள
மகிழ்ந்து ஞானோபதேசத்தை அனுக்கி

ரகம் பண்ணின காலத்துத் தான் பெறு
வான்காலதேசவர்த்தமானங்களினால் அ
ந்தஞானாசாரியனை அடைந்து அனுக்கிர
கம் பெறக்கூடுமாயினும் வாக்காற்சொ
ல்லும் வசனங்களையும் காயத்தாற் செய்
யுந்தொழில்களையும்பண்ணாது விடுத்தா
லன்றி ஞானசமாதி கூடி அந்தஞானத்
தை அறியவுங் கூடுமோ. எ-று. — ஞா
னாசாரியனைத் தேடிச் செல்வோன் குடு
ம்பத்தோடுஞ் செல்வக் கூடாமையின்
குடும்பச் சுமையோடு எங்ஙன ஞான
வாசானை யடுத்தென்றார். சிடன்பக்கு
வாபக்குவங்களை அறிய வேண்டி ஒரு
வருடமுதல் பன்னிருவருட மளவும்பரீ
க்ஷை பார்க்குதலின் அருள் சுரக்கு ம
ளவு மென்றும், குடும்பிக்கு அவ்வள
வு நிற்கக் கூடாமையின் எவனொடுத்து
நின்றென்றும்,கூறினார். காலதேசவர்த்
தமானமென்றது அதீதகாலம்- இராசக
லகங்களினது சரித்திரம் அவற்றால் அவரி
ருக்குமிடத்தில்இவன், சென்றானாயினும்
இவனிருக்குமிடத்தில்அவர் வந்தாராயி

னும் தெய்வகதியாகக் கூடுதலிற் கூடி
னுமென்றார். குடும்பிக்கு வாக்குகாயங்க
ளடங்காமை யின்மனோலயம் பண்ணக்
கூடாது மனோலயம் இன்மையால்அஞ்
ஞானம் நிவர்த்தியாகாது அஞ்ஞான நி
வர்த்தி இன்மையால் ஞானோதயமாகா
து ஆகலின் தடுத்துரை தொழிலை விடுத்
தலாற் சமாதி சார்ந் தஃதுணரவும் ப
டுமே யென்றார் இதனால் குடும்பிக்கு
ஞானாசாரியனை அடைந்து அனுக்கிரக
ம் பெற்ற காலத்தும் சமாதி கூடிப் பர
ஞானமுணரக் கூடாதென்பதுங் கண்டு
கொள்க. - - - (௪௧)

தனித்திருந் தொருதம் மனத்தை
யைம் பொறிவாய்த் தடுத்தகப்
படுத்திஃ தெத்தை, நினைத்தெழா நின்
றதென் றுதோக்குநரோ நீக்குவர் வாக்
கொடு தொழிலைப், பினைத்தடை யாம்
போக்குவரில் வாழ்க் கையையும் பேச்
சைநா டொறும்பழ குநரீ, தனைத்தி
னொன் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப
தன்மையான கப்பற்றே விடுப்பார். *

எ-து, ஏகாந்தஸ் தானத்தைப் பொ
ருந்தியிருந்து ஒப்பற்ற தமது மனத்
தினைப் பஞ்சப் பொறிவழியே சகமுக
மாய்ச் செல்லாது உள்வாங்கி அகமுக
ப்படுத்தி இந்தமனம் என்னத்தை நினை
த்துக் கொண்டு எழுகின்றதென்று அ
றிவினால் பார்க்குமவரோ வாக்குக் காய
ங்களினது தொழில்களை நினைத்துக்
கொண்டு எழுகின்றதென்று அறிந்து
அவ்வாக்காற் சொல்லுந் தொழில்களை
யும், காயத்தாற் செய்யுந் தொழில்களை
யும், விட்டு நீக்குவார். அவ்வாக்குக் கா
யங்கள் நிவர்த்தி யாகவின் இல்வாழ்க்
கையைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவரு
மாகலிற் பின்னர் அந்த இல்வாழ்க்கை
யையும் விட்டு நீக்குவார். வாசகஞான
மாகிய வார்த்தைகளோடு எக்காலமும்
பழக்கமுடையார் விடவேண்டுமென்
று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளும் ஒன்றாயி
னும் விடார். பிறர்காணப்படுவனமுறை
மையால் அகப்பற்றொன்றையுமேயொ
ழிப்பார், எ-று.—வாக்குக் காயங்கள்நி

வர்த்தியான விடத்துப் புறப்பற்றைப்
பாதுகாத்தற்குத் தடை வருதலானும்,
அவை பிரவர்த்தியான விடத்து அகப்ப
ற்றை ஒழித்தற்குத் தடை வருதலானு
ம், தடையாமென்றார். புறப்பற்றோடிரு
ந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்கு
தல் அவ்விருவகைக்கும் பழுதென்பது
ம், அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்கி
னோன் புறப்பற்றை முன்னர் விட வே
ண்டுமென்பதும், பிறர்காண்ப தன்மை
யான் அகப்பற்றேவிடுப்பாரொன்றமை
யால் தமக்கென அவர்க்கு அகப்பற்று
ப் போயதின்றென்பதும், காண்க. (௫௧)

தந்தைதாய் முதலாம் பந்தநீங் கி
லர்கடாமுயு நெறியதின் றெனு
ஞ்சம், பந்தனு ருனையும் வேண்டிய
தெய்தப் படாதுசுற் றமும்விடா விழு
னெ, னெந்தைவாக் கனைய ருனையுமாதி
யவாக்கியம் பிரமாணமாமெனக்கொள்,
புத்தியார் புறப்பற் றறவகப் பற்றைப்
போக்கவாய்ப் போக்குத லிலரோ. ⁂

எ-து, தந்தைதாய் முதலிய பந்தங்களை நீங்காதார்க்கு உய்ந்துபோம்நெறி இன்றென்று கூறிய சம்பந்தநாயனார் வாக்கியத்தையும், தாம்வேண்டியது எய்தொணாது மாதர்முதலிய சுற்றமும் விடாவிடினென்று கூறிய எந்தையாகியதிருநாவுக்கரையர்வாக்கியத்தையும், இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கியங்களையும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்ற நன்மதியுடையோர் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிப்போமென்று வாய்ப்போக்கார். எ-று — அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆப்தவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவரென்பது காண்க. வாய்ப்போக்குதல்- செய்யாதிருந்தும் செய்தேனென்று சொல்லும் விருதாச்சொல்லென்றறிக. (௯௨)

இருவகைச் சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை விடுத்துப் பொருட்சார்போடிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கக் கூடாதோவென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

விடுக்குநர் புறப்பற் றதினுயிர்ச்
சார்பை விடுத்துமற் றையபொ
ருட் சார்பைப், பிடிக்குத லொழுங்கன்
றெனினுறை யிடமும் பேணுறு தொழி
த்தறீ தெனவே, படிக்கணீ யுனைக்கக்
கேட்டன முனைப்போற் பற்றிநோக்
காமையி னன்றோ, விடுக்கனென் றனை
த்தும் விடுத்தன ருலக மேத்துபத் திர
கிரி முதலோர். - - *

எ-து, அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இருவகைச் சார்பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்சார்பை விடுத்து மற்றைப் பொருட்சார்பைப் பிடிக்குதலும் மார்க்கமன்றென்றால் நீர்சொன்னவையெல்லாம்விடுப்பினும்இருத்தற்குஓரிடமாயினும் பிடியாது விடுக்குதல் குற்றமெனவே பூமியின்கண் நீ ஒருவனே சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம் உன்னைப்போலக் கூர்ந்து விசாரியாமையாலன்றோ பற்றுக்களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்லாப் பற்றுக்களையும் உயர்ந்தோர் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற பத்திரகிரிரா

சா முதலாயினோர் விடுத்தார்கள். எ-று.
உனைப்போற் பற்றி நோக்காமையி னன்
றேயென்றமையால், குறிப்பால் நீ அறி
யாமையினாலே கூறுகின்றாயென்ப துகா
ண்க. பத்திரகிரி முதலாயினோ ரெனவே
பட்டினத்துப் பிள்ளைமுதலாயினோரை
யும் வருவித்துக் காண்க -(ருரு)

பொருட்சார்பால்வரும் குற்றம் மே
ல் வருஞ்செய்யுளுட் கூறுகின்றார். *

துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி
விலர்க்குத் தூயஞா னநிசாத்
திரங்க,ளறைந்திதம் பேசிப் பொருள்க
வர்ந் ததனு ணச்சமு மிச்சையா திகளு
ஞ், செறிந் துறவகத் துண் டினியவூ ணி
ருக்குஞ் செய்தியா னெய்சொரி தழல்
போ, விறந்திடா மனவா தனைப்பினைத்
தனதோ ரணத்தையெவ் வணத்தினு
ன் முடிப்பான். - - *

எ-து, பொருட்சார்பு இருக்கஉயிர்ச்
சார்பைத் துறந்தவன் அறிவில்லாத பே
ர்களுக்கு ஞானசாத்திர முதலாயவற்றை
ச் சொல்லி அவர்க்கு இதமான வார்த்

தைகளைப்பேசிப்பொருளை வாங்கிப் பு
சைத்து அதனால் பயமாசை முதலியன
வும் மனத்தின்கட் பொருந்த இனிதாகி
ய ஊண்களைப் புசித்திருக்கு முறைமை
யால் நெய்யினைச் சொரிந்த அக்கினி
போல் மனத்தினது வாதனைகள் இறந்து
போகாதாகலிற் பின்னர்த் தான் அகப்
பற்றினை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எண்
ணிய எண்ணத்தினை எந்த முறைமையா
ல் முடித்துக்கொள்வான். எ-று — அறி
வில்லார்க்கு ஞான சாத்திரமுதலிய கூ
றுதலினாலும் பொருள் கவர்தலினாலும்
அதனாற் பயமாசை குரோதமுதலிய வ
ருதலாலும் சௌக்கிய போசனங்களை
ப் புசித்தலாலும் மனத்தின்கண் வாத
னை நெய்சொரி தழல்போல் மேன்மே
ல் ஏறுதலிற் பொருட்சார்பு இருக்கத்து
றந் தோனுக்கும் அகப்பற்றொழித்தல்
கூடாதென்பது இதனாற்காண்க. (ருசு)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையு
ம் விட்டு ஓரிடம் பற்றியிருந்து தவம்ப
ண்ணலாகாதோ வென்ற சீடனை நோக்

கி அவ்விடத்தால் வருங்குற்றம் கூறுகின்
றார் - - - - ※

பொருளறத் துறந்து பயிக்க
மேற்றருந்திப் பொருந்தி
னு மோரிடம் பிடித்துள், வெருளறப் ப
னியாதியினுடற் பழக வேண்டுமின் றா
குத றானு, மிருளறத் தீப மேற்றன்முன்
றொழில்க ளென்றும்வேண் டிடுதலா னி
டரு, மருளறச் சிதலை முதலுயிர்க் குறு
க ணூற்றலு மதன்பொருட் டாமால்.

எ-து, பொருட்சார் பினையும் விட்டுத் துறந்து பிச்சையேற்றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொண் டிருந்தானாயினும் மழைபய நீங்கவும் பனிமுதலிய வற்றுள் தேகம்பழகவும் வேண்டும் பழக்கம் இன்மையாகுதறானும் இருள் நீங்கத் தீபமேற்றுகைமுதலியதொழில்கள் எக்காலத்தும் வேண்டுதலால் துன்பமுஞ் சீவகாருண்ணியம்இன்றிச் செல்லுமுதலிய உயிர்களுக்குத் துன்பம்செய்குதலும் அவ்விடம் பிடித்தற் பொருட்டாக வரும். எ-று. — ஓரோர்காலத்து அவ்வி

டத்தினை நீங்கி இருள்காடுமுதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால் மழைபயந் தோன்றலிற் பூரண பாவனை மறக்கும் பனிமழை வெய்யில்காற்று முதலிய வற்றாற் காயத்திற்கு வருத்தந் தோன்றலிற் சம்பாவனை மறக்கும் விளக்கிடல் அலகிடல் மெழுகல்முதலிய தொழில்கள் எக்காலமும் வேண்டுதலின் இராகத்துவேஷம் பிறக்கும் அதனால் மனோலயம் பண்ணக் கூடாது செல்லு கொதுகு மூடு எறும்பு தேள் முதலிய உயிர்களுக்குச்சீவகாருண்ணியத்தை விடுத்துத் துன்பஞ் செய்தலின் மனத்தின்கண் அழுக்கேறும் இவை யெல்லாந் துறவறத்திற்குப் பங்கமாகலின் தனக்கெனவோ ரிடம்பிடித்தலும் ஆகாதென்றார். அவ்விடம். ஆகாதெனவே பொதுச்சாவடி புறத்திண்ணை பாழ்ங்கோயில் மலைமுழை மரநிழல் முதலிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௫௫)

பிறிது நோய் தன்னைய் போன்
று போற் றானேற் பெரிது நூ

லரிதினோர்த் துணர்ந்த, வறிவினா னு
ண்டோ வாவதென் றமையா னறைதரு
சராசர மெவைக்குஞ், சிறிதுமோர் து
யர மறவியுற் றேனுஞ் செய்யுமே மெ
ய்யுணர் வடைவான், மறுவறு துறவைப்
பொன்செய்வா ணிகர்போல் வருந்தி
நா டொறும்வளர்ப் பவனே. - - *

எ-து, பிறிதோ ருயிர்க்கு வந்த துன்
பத்தினைத் தனக்குவந்த துன்பத்தைப்
போன்று போற்றிக் கொள்ளா னாகில்,
பெரிதாகிய சாத்திரங்களை யறிதினால் கு
ற்றறிந்த அறிவினால் ஒருபயனாவ துண்
டோவென்று திருவள்ளுவ நாயனார் கூ
றினமையால் சொல்லப்பட்ட சராசர
மாயுள்ள எல்லாவுயிர் கட்கும் சிறிதாயி
னும் ஒருதுன்பத்தினை மறந்தாயினும்
செய்வனே மெய்ஞ்ஞானத்தைப்பெறு
ம் பொருட்டுக் குற்றமற்ற துறவறத்தி
னைப்பொன்தேடுதல் செய்யா நின்றவா
ணிகர் போல் திரிகரணங் களினாலும் வ
ருந்திவளர்ப்பவன். எ-று.— கல்வியறி
விற்குப்பயன் சீவகாருண்ணிய மாகவி

ன் அறிவினா னுண்டோ வாவ தென்று
ர். பொன்செய்வாணிகர், கொள்ளு
தல் விற்றல் உரைத்தல் முதலியவற்று
ற் பொருளை வளர்த்தல்போல் நிற்றல்
இருத்தல் கிடத்தல் நடத்தல் ஓடல் மு
தலிய விடத்தும் உயிர்க்கொலைபுரியா
து துறவறத்தினை வளர்க்க வேண்டுமெ
ன்பது காண்க. (பெரிது நூலறிதினோர்த்
துணர்ந்த வறிவினானுண்டோ வாவதெ
ன்றதற்கு உதாரணம்.)-ஞானசாரம்-ம
ருளுறு மெவையு நூறி மயக்கறத் தெ
ளிந்து ளோர்க்கு,மருளறத் துறக்க லா
காவயலொரு பொருளு மில்லாத்,தெ
ருளினை யறிதவானுஞ் சிவமெவ ருளமு
மன்னு,மருளினை யறிதலானு மவர்செ
ய லருள றந்தான். எ-ம், அருட்பிரகாச
ம்-உயிர்நித்தமென் றறிந்தாலு நல்லோ
ர்பல் லுயிர்களுற்ற, துயருக் கிரங்கல்
புதுமைகொல்லோ வருட்டோன்றமுன்
னாட்,செயிருற்ற தேவர் குறைகேட் டிர
ங்கித் திருவுளத்து, டயர்வுற் றருத்தக
ண்ணீரக்கமாமணியாய்த்தெனிலே. எ-

ம்,வரும் மற்றும்வருவனகாண்க. (௫௬)

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்க
ணினைகவென் றுமைக்குரைத் த
துவும், வினைக்கடல் கடந்த பரதர்முற்
சிவிகை சுமந்துசென் றதுவுமோர் மே
லோர், பினைக்கொல்பாம் பாதி யுறுத
லஞ் செலுங்காற் பேணலிற் றமைநடந்
திடும்போ,தினக்கறை யாறு தியமரி யா
தங் குரமுரி யாதியங் கிடுவார். - *

எ-து, ஒருவன் தனக்குத் தான் இனியவனைத் தன்னைப் பாதுகாக்குமுறைமைபோல் சராசரங்களாயுள்ள உயிர்களைக் கருதுகவென மகாதேவிக்குமகாதேவர் அறிவாசாரங்கூறிய வதனையும் சரியைகிரியையோகங்களுக்குஎதுவாகச்செய்யுந்தொழிலாகிய கடலைக் கடந்துநின்ற பரதர்முன்னர்ச் சிவிகை சுமந்துகொண்டும் உயிர்க்கொலைவாராதுநடந்துசென்றவதனையும் விசாரித்துஅறிந்தமேலாயினோர் பின்னர்க்கொல்லுகின்றபாம்புமுதலிய துட்டபிராணிகள்உறையுமிடத்தில் போம்பொழுது தம்மைப்

போற்றிக் கொள்ளுதல்போல் நடக்கும்பொழுது கூட்டமாயுள்ள செல்லுமுதலியசரவுயிர்கள்இறவாமலும்,முளைமுதலிய அசரவுயிர்கள் நாசமாகாமலும், நடப்பார். எ-று.—ஈசுர வாக்கியத்தையும் அவர்வாக்கியத்தின்படி நடந்துகொண்ட பெரியோர்கள் சரித்திரத்தையும் அறிந்த மேலோர்களுக்கு அந்தநடை வருமென்பதறிக.(தனக்கினியவனும் வகைசராசரங்க ணினைக வென்றதற்கு உதாரணம்)-தேவிகாலோத்தரம்- தனக்கினிய னும்வகையே சராசரங்க ளனைத்தினையு,நினைத்திகழ்வார்புகழ்வார்பாலொத்திருக்கு நீர்மையினை, மனத்துடையனுனவவ னுமுரைத்தவாசார, மனைத்துடைய னுகவறிவெறிகமழுமைம்பாலாய். எ-ம், நடுங்காம லெவ்வுயிரு நறுக்காதரும்பனைத்தும், பிடுங்காது முதலெலவையும் பிரசமலர்கொய்யாது,விடுங்காலா ஞழ்த்துதிர்ந்த விரைமலர்க ளவையெற்றி, யடுங்காலன் றனையட்ட வம்புயங்களருச்சிப்பான்,எ-ம், வரும்.மற்றும்

வருவனவற்றாற்காண்க. - (௫௭)

தம்மிடத் தேனுந் தமக்கினி யவர்
பா லேனுமோ ரிடர்வந்து சாரி,
னம்மலூழ் முறையென் றறிந்துமேழ் க
டலோ ரணுவென வுருகுமென் போல்
வா, ரிம்முறை துயர்வேறுயிருறி னிரக்
கமின்றிய தன்றியுந் தம்மால்,வெம்மை
ய கொலையொன் றடையினு மதனூ ழெ
ன்பதென் மிகமுக மலர்ந்தே. - *

எ-து, தம்மிடத்தாயினும் தமக்கினி
யராயுள்ள சுற்றத்தார் முதலியோரிடத்
தாயினும் ஓர் துன்பம்வந்து பொருந்
திற்றாயின் அதனை ஊழ்வினைப்பயனெ
ன்று அறிந்திருந்தும் சத்தசாகரமும் ஓ
ரணுவென்று சொல்ல நெஞ்சமெலாம்
நெக்கு நெக்குருகும் எம்போலிகள் இ
ந்தமுறையே வேறொரு உயிர் துன்பத்
தினை அடையின் இரக்கமின்றி யிருப்ப
தல்லாமலும் தம்மால் ஓருயிர் வெவ்வி
தாகிய கொலையொன்று அடைந்தவிட
த்து அதனூழ்வினை யென்று சொல்லுவ
தென்னை மிகவு முகமலர்ந்து. எ-று. —

— துறவறமுடையார்க்கு ஒருயிரால்ஒரு
யிர்க்குத் துன்பம் வந்ததாயினும் அத
ற்குத் தம்மை அறியாமல் தம்மால் ஓர்
துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்
டுமேயன்றி இரக்கமின்றி யிருத்தல் ப
ழுதென்பது காண்க. - (௫௮)

இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற்
சிறுமை யெய்துமென் றுயிர்க்
கொலை புரியாச், செம்மையைங் கனக
மாதிகைப் பற்றாத் துறவினைச் சிலரடை
ந்திடினுந், தம்மையொத் துயிர்களனை
த்தையுங் காணுந் தயவுயர் தனிய மு
தல, மும்மையு மோட்டிற் காட்டி லன்
னையிற்காண் டுறவொரோர் தவர்க்கலா
ன் முடியா. - - - *

எ-து, இம்மைக்கட் சீவர்களாற் பழி
ப்பும், மறுமைக்கட் பிறவித்துன்பமும்,
வருமென்றுகருதி- உயிர்களைக் கொலை
செய்யாத செம்மையினையும், பொன்
மண் பெண்ணென்னு மூவகையையும்
பற்றாத துறவினையும், இந்தமுறையேசி
லர் அடைந்தாராயினும்- தம்மைப்போ

ல் உயிர்களெல்லாவற்றினையும் காணும் தயவும் உயர்ந்த பொன்னாதி மூவகையினையும்-ஓட்டினைப்போலவும், காட்டினைப்போலவும், அன்னையைப்போலவும், காணுந் துறவும் ஓரோர்தவருக் கல்லதுகூடாது. எ-று. இம்மைமறுமைகளைக் குறித்துக் கொலைசெய்யாது பொன்னாதிமூவகையையும் ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவுசாதகரென்றும், அவ்விருவகையையும் குறியாது சுபாவமாகத் தம்மைப்போலுயிர்களைக்கண்டு பொன்னாதிகளை ஓடாதிகளாகக் காண்போர் துறவு சாத்தியரென்றும், அறிக. அச்சாத்தியர் அரியராகலின் ஓரோர்தவர்க்கலான் முடியாவென்றார். - (௫௯)

அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது
நோன்மை யெனவரு டுறவுசா
ரத்து, டுறமலி துறவே சினமழுக் கா
றங் குறுமையாற் கொடுஞ்சொல்கூ றா
மை, புறமுறா யாமை மருவிய விரண்
டாற் பொருவின்மெய் யுறுதியோர்த்
துரைத்த, னிறைபெருந் தவத்தோர் வா

க்கினிற் நான்கு நிகழுமென் றியம்புவர்
நெடியோர். - - - *

எ-து, உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினையுடையது தவமென்று திருவள்ளுவ நாயனார் கூறுதலின் ஒன்றினும் பற்றற்ற துறவுபொருந்திய உள்ளத்தின்கட் சிவகாருணிய நிலைபெற்றிருக்கும். அது நிலைபெற்றிருக்கவே அவ்வுள்ளத்தின்கண் உயிர்களிடத்துக்கோபமும் பொறாமையும் பொருந்தாமையாற் கோபமின்மையாற் கொடுஞ்சொல் கூறாமையும். பொறாமையின்மையாற் புறங்கூறாமையும் உளவாகும். பொருந்தாநின்ற இவையிரண்டினாலும் கொடுஞ்சொல்கூறாமையால் ஒப்பற்ற மெய்ம்மை கூறலும் புறங்கூறாமையால் உயிர்களுக்கு உறுதிமொழிகளை ஆராய்ந்து கூறுதலும், உளவாகுமாகலின் இவைநான்கும் நிறைந்த பெரியதவத்தினை யுடையார் வாக்கின்கண் விளங்காநிற்குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர். எ-று.— உள்ளத் துறவில்லாதார்க்கு அருளின்மையாற் கோபமு

ம்பொருமையும்உடையாராகலிற்கொ
டுஞ்சொல் கூறுதலும், புறங்கூறுதலும்,
பொய்மை கூறுதலும், பயனில்சொல்
கூறுதலும், ஆகிய இந்நான்கும் இவரது
வாக்கின்கண் விளங்குமென்பதுகாண்க.
இதனால் உள்ளத் துறவுடையோரே மன
வாக்குக் காயங்களினாலும் நன்மையு
டையோ ரென்பதறிக. புறங்கூறல் - பிற
னைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்து கூறுத
ல். உறுதிமொழி - வீட்டினை அடைதற்கு
ஏதுவான மொழி. - - (௯௰)

கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொ
ய்ப் போகமனைத்தையுங் கை
விடுத் திடினுந், தோன்றல கினைமெய்
யெனக்கொடு மீக்கூற் றுறவிருப் படை
யினத்துறவோன், சான்றதா யுளதன் னு
ளமிலை யெனவுந் தற்பரா னந்தமுற் றவ
னைப், போன்றிரு விழிமேற் செருகியு
ண் டொக்கும் பொய்மையெவ் விதத்தி
னாற் போக்கும். - - - ＊

எ - து, கக்கினசோறுபோல் மாயா
காரியமாகிய பொய்ப்போகங்க ளனை

த்தினையும் கண்டு துறந்தானாயினும் கா
னற் சலம்போற் பொய்யாய்த் தோன்
றுகின்ற பிரபஞ்சத்தினை மெய்யாகக் க
ருதிக் கொண்டு கீர்த்தியை அடைய வி
ருப்பமுற்றானாயின் அந்தத் துறவியா
னவன் தனக்குள்ளே சாக்ஷியாயிருந்து
ள்ள தனதுள்ளமானது தற்பரானந்தம்
பெற்றது இல்லை இல்லையென்று தனக்கு
க்கூறவும்தான்பிறருக்குஅந்தத்தற்பரா
னந்தத்தைப் பெற்றவன்போலும் இர
ண்டுகண்களையுமேலே செருகி இவ்விட
த்துக் கட்குறிப்பாற் கூறும் பொய்யா
ல்வரும் பாவத்தினை எந்தமுறைமையா
ற் போக்குவான். எ-று — ஐயன் காளிச
ன்னிதிமுன்பொய்யுரைத்தபாவம் தீர்க்
கக் கூடாமல் இம்மைக்கண்ணே துன்ப
ம் வருமாகலின் தேவர்க்கெல்லாமேலா
ய சிவசன்னிதியில்அசத்தியங்கூறிய பா
வம் தீராதென்பது அறிவிக்க எவ்வித
த்தினாற்போக்குமென்றார். (சான்றதாயு
ளதன்னுள மிலையெனவு மென்றதற்கு
உதாரணம்.) பெருந்திரட்டு - தன்னெஞ்

சந்தனக்குச் சான்றது வாகத் தத்துவ
நன்குணராதே, வன்னெஞ்ச னாகிக்கூட
மேடுரிவோன் வஞ்சகக் கூற்றினுங் கொ
டியோன், பன்னுங்காலவன் றன்றெரிச
னம் பரிசம் பழுதுறநிரயவே துவுமா
ம், புன்னெஞ்சாலவனும் போய்நர கெ
ய்திப் பூமியுள் ளளவுமே ருனல். மற்று
ம்வருவனவற்றாற்காண்க. (௬௧)

இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலா
ம் விடுத்தோ னேவல னொருவ
னேடுறினுஞ், சித்தசஞ் சலமுண் டவ
னொரோர் காலை செயுஞ்செயல் பிழை
க்கினுட் சீற்றம், வைத்திடப் படுதலாற்
றன துடற்பால் வந்தொரு பிணியுறிற்
றணிவோ, டத்தனே யுளனென் றிருத்
தலி னிருத்த லரிதனேன் றனையுறினத
னால். - - - - ✻

எ-து, இந்த முறைமையே சீவகாரு
ணியமொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்
றுக்களா யுள்ளன வெல்லாவற்றினையும்
துறந்தவன் எவலாளனாகிய வொருவனு
டனே கூடியிருந்தானாயினும் அவன் ஒ

ரோர்காலத்துச் செய்யும் எவற் பணிவி
டைகளுள் ஒவ்வொன்று தப்பச்செய்தா
னாயின் உள்ளத்திற் கோபம்வைக்கப்ப
டுதலாலும், தனது தேகத்தின்கண்ணே
ஒருவியாதிவந்தடைந்தால் அவ்வியாதி
யைப்போக்குதற்குச் சிவனே உளனெ
ன்று தான் றணிவோ டிருத்தல் போல்
அவனுக்கு ஓர்வியாதிவந்து அடையின்
அங்ஙனம் இருத்தல் கூடாது அதனாலு
ம், சித்தசஞ்சலம் தோன்றும். எ-று—
சீவகாருணியத்தினாலும், பிறர்பழிப்ப
ரென்பதனாலும், அவனுக்குச் சிவனேஉ
ளனென்று இருத்தல் கூடாமையால் வி
வகாரப்படியே வயித்தியனைத்தேடுதல்
மருந்துதேடுதல்முதலியவற்றால்மனோ
விசாரந்தோன்றுதலிற் சித்தசஞ்சலமு
ண்டென்றார். சித்தசஞ்சலம்மனோலயம்
பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ
்சலம்பிறத்தற்கு எதுவாகிய எவலாள
னும ஆகாதென்பது அறிக. (௬௨)

யாதியா தொருவ னீங்கியானே
தலதனினலதனி னிலனெ

ன், றேதலா லனைத்துந் துயர்தரு மெ
னநீத் துயர்பரம் பொருளினைக் காட்டு
ந், தீதிலோர் குரவனெங்குள னென
வே தேடுமா லலைகடல் சூழும், பூதல மி
சையோர் துறவிறே னறவு பொலிம
லர் தேடும்வண் டினைப்போல். - *

எ-து, யாதொன்றினை யாதொன்றி
னை ஒருவன் நீங்கியான் அவன் அதனால் அ
தனால் வருந் துன்பங்கள் இலனென்றுதி
ருவள்ளுவநாயனார்கூறுதலின் பற்றுக
ளாயுள்ளன எவையும் துன்பங்களைத் த
ருமென்று அறிந்து துறந்து எப்பொரு
ள்களுக்கும்மேலாயுயர்ந்தமெய்ப்பொ
ருளினை அறிவிக்குங் குற்றமில்லாத ஒப்
பற்ற ஞானசாரியன் எவ்விடத்தில் இரு
க்கின்றானென்று தேன் சிறந்தமலரினை
த்தேடும் வண்டினைப்போல் அலைகடல்
சூழ்ந்த பூமியின்கண்ணே ஒருதுறவியா
னவன் தேடுவான். எ-று — தேனிரம்பிய
மலரைத் தேடும்வண்டினைப்போலச்சிவ
காருண்யம் ஈசுரபத்தி பரசவைராக்கியம்
பிரமஞானம் என்னும் நான்கும் நிறைந்

த ஞானசாரியனைத் தேடுகின்றானென்
பதறிக. ஆல்-அசை. (நறவு பொலிமலர்
தேடுவண்டினைப்போலென்றதற்கு உ
தாரணம்.) அறிவானந்தசித்தியார் - அளி
மலர் விட்டுவிட் டாய்ந்து மதுவுண் ட
கநிரப்பிக், களிவந் திருந்த கருத்திங்கு
றநின் கவலையென்னும், விளிவினை விட்
டு விட் டாய்ந்து வியன்குரு மேவிநின்
று தெளிவந் துனைக்கண் டிடுமரவுங் கு
ருத் தேடிடுமே. (௬௩)

சமரமுற்றிடாது புறந்திரி யொருவ
ன் றனதெதி ரடைதரு படைக்கை
க், குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமஞ்
சுடறினுந் தேறல ரதுபோ, லமர்தரத்
துறவு சமாதியோ திடினு மவற்றினுக்க
யனடை யினரோற், றமரெனத் துணிவுற்
றவரொடும் பழகார் தத்துவ நிலைதலைப்
படுவோர். *

எ-து' யுத்தகளத்தைச் சாராது அத
ற்குப் புறம்பாய்த் திரிகின்ற ஒருவன் க
ளத்தினைச் சார்ந்து தனக்கெதிரே ஆயு
தபாணிகளாய்வந்து நின்றவீரரைப்பா

ர்த்து யிருந்த பராக்கிரமங்களைச் சொன்னாராயினும் அக்களத்திற் சென்று யுத்தம் பண்ணாது புறத்துநின்று கூறுதலால் அவனை வீரனென்று தெளிவுறார். அதுபோல் மனத்திற்குச் சம்மதமாய்ப் பொருந்தும்படி துறவுசமாதிகளைக் கூறினாராயினும் அவற்றிற்கு உரிய நடக்கையின்றிப் புறநடக்கையராயின் அவரை வீட்டினை அடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய தமமொன்று தெளிந்து அவர்களுடனே கூடிப்பழகார். பரத்துவ நிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண் விரைந்து செல்வோர். எ-று.—புறந்திரியொருவன் சமர்க்களத்திஞ் செல்லாது அதனைச் சார்வாரோடுங் கூடாது இடையே நின்று பராக்கிரமங் கூறுதலின் அவனை வீரனல்லனென்றும், பேடியென்றும் அறிகின்றதுபோல் அபனடையினர் துறவுசமாதிகட்கு உரிய நன்னெறியுஞ் செல்லாது அந்நெறி செல்வாரோடுங் கூடாது இடையே நின்று அவற்றிற்கு உரிய நெறிமாத்திரங் கூறுதலின் அவரைத்

துறவு சமாதியுடையரலரென்றும், கூடாவொழுக்கமுடையவரென்றும், அறிந்து கொள்க. (அமர்தரத்துறவு சமாதி யோதிடினு மவற்றினுக் கயனடையினரேல் என்றதற்கு உதாரணம்.) அனுபவசித்தி-மறைகளாகம முதற்கலைமுழுதையு மயலற மிகவோதிக், குறைவிலாவகைப்பொருடனை மதுரமாக் கூறவல்லவரேனு, நிறைவதாகிய பொருளினுக்குத் தகு நிலையவரலராகி, லறைவதாகிய வவர்மொழி யாத்த வாக்கியமென வறைபேமே. எ-ம், இறைகணன்பினை யுரைசெய்து தாமிறைக் கன்பகத்திலரேனுந், துறவுநன்றென வுரைசெய்து துறவினினிலைமையதிலரேனுங், கறைகளொன்றுள செயல்களின் மூளுறுங் கருத்ததிலரேனு, மறையினன்குறு மவர்மொழியாத்த வாக்கியமென வறையாதே. எ-ம், தெய்வ வாணிநற் செந்தமிழியலிசை தெரிந்துபாடைகளும்பொய், மெய்ய தாகவே பொருள்களும் விளங்கிட விளம்பவல் லவரேனு, மையிலாவகை மொழிவ தொன்றவர்செயன் மருவ

லொன்றெனிலத்தை, யையமூவரின் முதல்வரோ மொழியினா மாத்தவாக் கியமென்னார். எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௫௪)

நீரிடத் தன்றி யந்தரத் திடையே
நிகழுமோர் மரைகொள விரும்
பார், பாரிடத் தெவரும் விநோதிகள் சா
லம் பண்ணலென் றெண்ணிமற் றது
போற், சீருடைத் துறவு சமாதிபெற் று
லகிற் றிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுஞ்,
சாருட் குருபத் தியுமிலார் தமையுந்த
மரெனப் பழகவுந் தகுமே. - *

எ - து, பாரின் கணுள்ளோர் யாவரும் நீரின்க ணெழுகின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்புதலேயன்றி ஆகாயத்தின்கண் விளங்கா நின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்பார்கள் விநோதவித்தையினையுடையார் இந்திரசாலம் பண்ணுதலென்று அறிந்து அதுபோலச் சிறப்பினையுடைய துறவுசமாதிகளை அடைந்து உலகத்தின்கண் விளங்கா நின்றாராயினும் எல்

லாவுயிர்களிடத்தும் காருணிய மும்தாம் அடைந்த கிருபாமூர்த்தியாகிய ஞானாசாரியரிடத்துப் பத்தியும் இல்லாதாரையும் தமரென்றுகருதி அவருடன் கூடிப் பழகவுந் தகுமோ. எ - று. — தாமரைப்பூத் தோன்றுதற்கு இடம் நீரேயன்றி அந்தரம் இடமாகாமையால் இதன்கண் தோன்றிய பூப்பூப்போலத்தோன்றுவதேயன்றிப் பூவன்றென்றும், விநோதிகள் சாலம் பண்ணுதலென்றும், விரும்பாது உலகர் விடுதல்போல் துறவு சமாதிகளுக்கு எதுவாகிய சீவகாருணியம் ஈசுரபத்திகளில்லாத துறவுசமாதிகள் அவைபோலத்தோன்றுவனவன்றித் துறவுசமாதிகளன்றென்றும், அவர் அவைபோலக் காட்டுகிறாரென்றும், அறிந்து அவரோடும் பழகாது நீங்கவேண்டுமென்பது கண்டுகொள்க. - (௫௫)

இதுநெறி யெனவோ ரூர்க்குமற்
றொருவ னேகினு மாத்தன்வாய்
க் குறிக, ளதுதனிற் காணா விடத்தில க
ருமோ ரடிபெயர்த் திடுகல ரதுபோ,

லெதிராறு சமாதி யாதிபெற் றுடையோ
ரொன்னினு முன்னவ னுரைத்த, சதும
றையாகமாந்தநிந் தகரோற் றமரொன
லவரையுந் தகுமே. - - *

எ-று, ஒருவன் ஒரூர்க்கு வழி ஈ
தென்று அழைத்துச்சென்றானாயினும்
தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் வாயாற்கூறி
யஅடையாளங்கள்அந்நெறியிலேகாணா
தவிடத்து அதனை மாறுநெறியென்று
சருதிஉலகத்தாரும் ஓரடியாயினும்பெ
யர்த்து வைத்திடார்கள் அதுபோல
ஒப்பில்லாதசமாதி-துறவு-குருபத்தி-சீ
வகாருணியம்- ஆகிய நான்கினையும் அ
டைந்தார்களாயினும் கடவுள் கூறிய நா
ன்கு வேதமும் இருபத்தெட்டுத்திவ்வி
யாகமமுமாகிய இவற்றின் முடிவாயுள்
ளவாக்கியங்களை இகழ்ந்து கூறினாராயி
ன் அவரையும் தமரென்று சொல்லவும்
தகுமோ தகாது. எ-று.— ஒருவன் ஒரூ
ர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் செ
ன்றானாயினும் தமக்கு ஆப்தன் கூறிய
அடையாளங்கள் அந்நெறியிலேகாணாத

விடத்து அதனை மாறுநெறியென்று ஓர
டியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்
போல் சமாதியாதியுடையோர் வீட
டையும் நெறி கூறுங்கால் கடவுள்கூறிய
வேதாகம முடிவுவாக்கியத்தின்படி கூ
றாது அதனை மறுத்துக் கூறினாராயின்
இந்நெறி மாறுநெறியென்று கருதி இ
வரோடும் பழகலாகாதென்பது கண்டு
கொள்க. சதுமறையாகமாந்தமெனவே
ஞானங்கூறிய வாக்கியமென்பதும், ஞா
னங் கூறுதற்பொருட்டுச்சரியைகிரியை
யோகங்களை மறுத்துக் கூறினும் ஞான
ங்கூறியவாக்கியங்களை மறுத்துக் கூறுத
ல் நெறியன்றென்பதுங்காண்க. நிந்தக
ர் புறச்சமயத்தோர்கள். (௬௬)

ஏங்கறை முறையிற் றேர்ந்துபாரி
தன்மீ தெங்கணுந் தேடியோரி
டத்தி, ஞெங்கருண் முதல நான்கு மோ
ர் வடிவாயுளதென மறையினீற் றுரை
க, டாங்கு நாவொடுஞ்செங் குவளைமா
ர் பொடும்பொற் சரணொடுஞ் சரண
ண வடைந்தோர், தீங்கொழித் தருள்வா

ன் றிகழுமோர் குரவற் கண்டுளங் குளி
ர்ந்தனன் றெளிஞன். - - *

இவ்விடத்துக்கூறிய முறையே ஞா
னாசாரியனது இலக்கணமெல்லாம் உ
டையோன் எங்குளனென்று ஆராய்ந்
து பூமியின் கண்ணே எவ்விடத்தும்
தேடி ஓரிடத்தின்கண்- உயர்ந்த சிவ
காருணியம் ஈசுரபத்தி பாசவைராக்கி
யம் பிரமஞானம் என்னு நான்கும்
ஒருமூர்த்திகரமாயிருக்கின்றது போல்
வேதத்தினது முடிவாயுள்ள மகாவாக்
கியமே முதலியவாக்கியங்களைத் தரிக்கி
ன்ற நாவுடனும் செங்கழுநீர்மாலை விளை
ங்கா நின்ற மார்பகத்துடனும் பொன்
போன்ற திருவடிகளுடனும் அத்திருவ
டிகளில் அடைக்கலமாய் வந்து அடை
ந்த பக்குவரது அஞ்ஞானமாகிய பொ
ல்லாங்கை நீக்கும்பொருட்டு விளங்கா
நின்றஞானாசாரியனைக் கண்டு தெரிசித்
து இதயமெல்லாம் குளிர்ந்தனன் அந்
தவறிவுடையோன். எ-று.— ஓங்கருண்
முதல நான்குமோர்வடிவாயென்றதனா

லும், மறையினீற்றுரைகடாங்கு நாவொ
டுமென்றதனாலும், ஆசாரியனது இலக்
கணமெல்லாமுடையனென்பதுகாண்க.
(சரணெனவடைந்தோர் தீங்கொழித்த
ருள்வானென்றதற்குஉதாரணம்.) தத்து
வராயர்நான்மணிமாலைஅகவல்- ஒளித்த
குமறிவுமரக்கலனமைத்துத், துறவினைம
க்கூம்பு நாட்டி, யேமவருளாங்கயிற்றிற்
பிறழ்வறக்கட்டிப், பத்தியென்னும்பாய்
பூரித்து, முத்திபூரிற்றம்மை யுய்த்தருள்,
சொருபனென்னு மொரு மீகாம, னருந்
தவர்க்கரசின்பாதந், திருந்தவைக்கிலர்து
ஞ் சென்னியின்மிசையே. மற்றும் வரு
வனவற்றாற்காண்க. - - (௬௭)

காரிய மாகலாற்சகம் படைக்கு
ங் காரணன் குலாலனி லுள
னென், னோரியல் பெனவேழ் கடலு
மொன் றாக்கி யொப்பிடுங் கருணைய
னேனும், பேரியை பிறப்புத் தளைய
டைந் தவர்க்குப் பிணையுறு வகைகெட
ப் பார்க்குங், கூரிய விழியோ னாதலி
னறவுங் கொடியனுமாகுமக் குரிசில்.

எ-து, பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாகலின் அதற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய கடவுள் கடகலச முதலாயுள்ள பாண்டங்கள் மண்ணினது காரியம் அவைக்குக் காரணமாகிய மண்சட.மாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய குலாலன்போல் இருக்கின்றானென்று மேலாகிய கடவுளுக்குக் கீழாகிய குலாலனை உவமை கூறுகின்ற ஒருமுறைமைபோல் உவமை கூறப்படாதாயினும் சத்த சாகரங்களையும் ஒன்றாகக் கூட்டி உவமை கூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமாயிருந்தானாயினும் தன்னை வந்து அடைந்த பக்குவர்க்குப் பேரும் பொருந்திய பிறப்பும் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப்பேரும் பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்ற நுண்ணிய விழிகளை யுடையோனாகலின் மிகவுங்கொடிய தன்மையினை உடையவனுமாவன் அந்த ஆசாரியன். எ-று. கிருபாசமுத்தி

ரத்திற்கு உவமையின்மையால் கடவுளுக்குக் குலாலனையுவமைகூறுதல்போல் எக்கடலும் ஒன்றாக்கி ஒப்பிடுங் கருணைய னேனுமென்றார், கூரியவிழியோனென்றதனாலும், பேரியைபிறப்புத்தனை யடைந்தவர்க்குப் பினையுருவகைகெடப்பார்க்குமென்றதனாலும், மாயாகாரிய காரணமெல்லாங் கடந்த நோக்கமென்பதும், அந்நோக்கம்பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்குமென்பதுங் காண்க. அறவுங்கொடியனுமாமென்றது-தூஷண பூஷணமாகத் துதித்ததென்க. இதனுட் சிவகாருண்ணிய முடையனென்பதறிக. (௬௬)

செப்பிருங் கைலைக் குருமுறைமையிற்றன் சிரமிசைச்சரணம்வைத் தளவோர், மெய்ப்பரனருளை நினைதொறுமுளந்தீ மெழுகுகல்லெனவுருகிடினு, மைப்பவந் துடைத்தன் பினர்க்குவீ டளிக்கும் வல்லபமுடையமற்றொருதா, ரொப்புமிக் கிலியா கலினிறைபத்தியுளனுமன் றாகு

மவ் வும்பன். - - - ※

எ-து, யாவரும் புகழாநின்ற பெரு
மை பொருந்திய கைலாச குருபரம்ப
ரையின்வந்து தனது சிரசின்மீதே திரு
வடிகளைச் சூட்டிய ஒப்பற்ற ஞானு
சாரியனது கிருபையை நினைக்குந்தோ
றும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகும் கல்
லென்று சொல்ல அதனினும் அதிகமாக
உள்ள மெல்லாம் உருகா நின்றோ ஞயி
னும் தன்னை அடைந்த பக்குவர்க்குக் க
ரங்கமாயுள்ள பிறவித்துன்பத்தை மா
ற்றி வீட்டினைக் கொடுக்கும் சாமார்த்
தியத்தினை உடைய ஒருதான் சமான
திகமின்மையனுதலின் ஈசுரபத்தியுடை
யனுமன்றாகுவன் அந்தஞானுசாரியன்.
எ-று. இதன்கண் ஈசுரபத்தியுடையனெ
ன்பது காண்க. - - (எ௰)

குருடனை நினைவோர் பார்வையாற்
பிறர்பாற் கடுவொழித் தலிற்றனை
நினைவோ, ரொருவரை நோக்கி னவர்க
ணும் பாசமொழித்தல்செய் திறவொ
டேய்ந் தறினு, மருண்மகட் புணர்ந்

து ஞானசந் ததிபெற் றவரொடு மகிழ்
ந்திருத் தலினக், குருபரன் றன்னைப் பி
ன்னை நே ரில்லாக் குடும்பியென் றுரை
க்கவும் படுமால். - ※

எ-து, கருடனைத் தியானம் பண்ணு
வோர் பார்வையாற் பிறர்மேலேறியவி
ட நீக்குதல் போல் தன்னைத் தியானம்
பண்ணுவோர் பிறரொருவரை நோக்கி
ன் அவரிடத்தும் பாசங்களை நீக்குதல்
செய்யுந் திறவுடனே கூடியிருந்தானு
யினும் சிவகாருணியமாகிய பெண்ணி
னைக் கூடி ஞானமாகியபுத்திரனைப்பெ
ற்று அவரோடும் எக்காலமும் மகிழ்ந்தி
ருத்தலின் அந்த ஞானு சாரியனைப் பி
ன்னர் ஒப்பற்றகுடும்பியென்றும் சொ
ல்லப்படும். எ-று.— இதனுட்பாசவை
ராக்கியமுடையனென்பதுகாண்க(எ௧)

குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யு
ணவாக் கொள்கைபோற் றனெரு
ருகானுஞ், சொலுமறி யாமை யறிகிலா
ஞானத் தோன்றலே யெனினுமத் து

யோ,னிலகுமானந்த வுருவினை யனுக்
கட் கீந்ததற் கிணையொரு துணையின்,
மலவுடலவர்பாற் கவர்தலி னிஃதோர்
மடைமைபெற் றுடையனு மாமால். *

எ-து,யாவராலும் கொண்டாடப்படு
கின்ற செய்யகதிரையுடைய சூரியன் இ
ருளை அறியாத முறைமைபோல் பிரமா
திகளாலும்புகழப்படுகின்றதான் அவ்வி
ருளுக்கு ஒப்பென்று சொல்லப்படுகிற
அஞ்ஞானத்தைஒருகாலும்அறியாதஞா
னத்தினையுடைய புருஷனாயினும் அந்த
நின்மலனாகிய ஞானாசாரியன் தனது வி
ளங்காநின்ற ஆனந்த சொரூபத்தினைச்
சீவர்களுக்குக் கொடுத்து அதற்கு ஈடா
க இழிவால் தனக்கு ஒப்பில்லாதம
லவுடலை அவர்கையில்வாங்கிக்கொள்ளு
தலின் இஃதோரறியாமையை அடைந்
துடையனுமாகும். எ-று.—சூரியன்தன
து பிரகாசத்தினால் தனக்கு இருளின்றி
ப்பிறர்க்கு இருளைப் போக்குதல் போ
ல் ஞானாசாரியன் தனது ஞானத்தினால்
தனக்கு அஞ்ஞானமின்றிப் பிறர்க்கு அ

ஞ்ஞானத்தைப் போக்குவ னென்பது
காண்க. இதனாற்பிரமஞானமுடையனெ
ன்பதறிக. - - - (௭௧)

வதுவை நான் மறையோர் வழங்கி
யாத் திரையின் மற்றருந்ததியை
நோக்குதலி,னிதுவுமொன் றெனத்தம்
முடல்பொருளாதி யீயுமெம் போலி
கடமக்குங், குதிரைகொண் டிடவன் ற
டைந்துடலாதி கொடுத்தவன் போற்
கொடுப்பவர்க்கும், பொதுமையுற் றி
வனோர் மானிடன் றானாய்த் திகழுமப்
பூரண புராணன். - - - - *

எ-து, கல்யாணகாலத்தில் மறை
யோர்தஞ்சாதியாசாரவழக்கமாய்ச்செ
ல்கின்ற யாத்திரைபோலவும், அக்காலத்
தில் கல்யாணப்பெண் அருந்ததியைப்
பார்க்குதல்போலவும்இதுவும் ஒருலகா
சார வழக்கமெனத் தமது உடல் பொ
ருளாவிமூன்றினையும் கொடுக்கும் என்
போல்வார்க்கும், பாண்டியனுக்குக்கு
திரை கொள்ளும் பொருட்டு அந்நா

ளிற் சென்று திருப்பெருந்துறையில்
ஞானாசாரியனைஅடைந்து உடலாதிமூ
ன்றினையும் உண்மையாகக் கொடுத்த
மாணிக்கவாசகர் போல் உடலாதிகளை
உண்மையாகக் கொடுப்போர்க்கும்
பொதுமையுற்றுஇவ்விடத்து ஒருமனி
தனாகியும், மானை இடக்கரத்தேந்தியசி
வனாகியும் விளங்காநிற்பன் அந்தப்பரி
பூரணனாகிய பழையோன். எ-று.—வது
வைநாள் யாத்திரை செல்லுமறையோ
ரும் அக்காலத்தில் அருந்ததியை நோக்
குங் கல்யாணப்பெண்ணும் யாத்திரை
போவது போலவும் அருந்ததியை நோ
க்குதல்போலவும் காட்டின மாத்திரமே
யன்றி-யாத்திரை போனதும் அருந்ததி
யைக்கண்டதும்அவர்மனத்திற்குஇல்லை
அதுபோல் உலகாசார வழக்கமாகஉட.
லாதிகளைக் கொடுப்போர்க்கும் கொடு
த்ததுபோல் காட்டின மாத்திரமேயன்
றிக் கொடுத்தது இவர்மனத்திற்கு இல்
லையென்ப தறிக. - - (எஉ)

பாரினட் டாங்கா திகளொடக்கு
ரவற் பலதரம் வலம்வந்து ப
ணிந்து, சீரிய துதிசெய் தனுதின மவற்
ருற் திருவுளத் தடைக்கவும் பட்டுத், தூ
ரமோடணிமை யறவிறை கருணை சுரக்
குநாளளவு நின்றேவ, லாரிவன் றனக்
கொப் பெனச்செய்தொண் சரண்பெ
ற்றறியவேண் டுவமுழு தறிந்தான். - *

எ-து, பூமியின்கண் அட்டாங்க முத
லிய அங்கங்களுடனே அந்த ஞானா
சாரியனைப் பலகாலும் வலமாக வந்து
வணங்கி எக்காலமும் தோத்திரம் பண்
ணி அவ்வணக்கத்தோத்திரங்களினால்இ
வன் பக்குவனாமென்று அறிந்து ஆசாரி
யனது திருவுளத்தில் அடைக்கவும் அன்
புடையனாகி அவ்வாசாரியன் கோபித்தா
னென்று தூரத்திலும் செல்லாமற் சந்
தோஷித்தானென்றுசமீபத்திலும்சாரா
மற்சேய்மை அணிமைகளுக்கு நடுவாய்
அவ்வருளிறைவன் கிருபைவைக்கு நாள
ளவும் நின்று ஏவற் பணிவிடைகளினால்

இவனுக்கு ஒப்பார்யாவரொன்று சொல்லப்பணிவிடைகளைச் செய்து ஒள்ளிய திருவடி தீக்ஷைபெற்று வீடடைதற்கு அறியவேண்டும் உபதேசமொழிகளெல்லாவற்றினையும் அறிந்தான். எ - று — அட்டாங்காதியெனவே பஞ்சாங்க சிட்டாங்க சிராங்கமுங்கொள்க. தூரமோடணிமையறவென்றதற்கு உதாரணம்) திருவள்ளுநாயனார் - அகலாதணுகாஅ தீக்காய்வார்போல்கவிகல்வேந்தர்சேர்ந்தொழுகுவார் (அட்டாங்காதிகளோடக்குரவற் பலதரம் வலம் வந்தென்றதற்கு உதாரணம்) சிவதருமோத்தரம் - வலஞ் செய்து தண்டதனை மானவிதி முறைதழுவத், தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந், துலங்குமுகவாய் புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி. ரிலங்கு சிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிலங்குறவே. மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. — — (௭௩)

சற்குருவருளா லையமுந் திரிவுந்
தானற மறைமுடி வுணர்ந்த, பிற்
குருபரன்றாண் முற்சரண் புகுந்த பெ
ரியவரினமரீஇ யிருந்தொண், சொற்க
ளினரிய பொருள்கடேர்ந் தவணந்
தொலைத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர், சு
ற்றுதலாதி யனைத்துநீத் தென்று ஞா
னசா தகத்தினுள் கழிப்பான். — *

எ-து சற்குரு கடாக்ஷத்தினாலே ஐயமுந்திரிவு நீங்கி வேதத்தின் முடிவாகிய மகா வாக்கியத்தினால் அறிகின்ற மெய்ப்பொருளை நிச்சயித்து அறிந்தபின் அந்தஞானாசாரியனது திருவடிகளைத் தனக்கு முன்னர் அடைக்கலமாகப் புகுந்த பெரியோர் கூட்டத்தினை அடைந்திருந்து ஒள்ளிய சாத்திரத்தின் மொழிகளினது அரியபொருள்களை அவரால் ஆராய்ந்து அறிந்துஅம்முறையேசிறிதுகாலம்கழித்த பின்னர்ச்சிரவண மனனங்கண்முதலிய அனைத்தினையும்விட்டு நீங்கி எக்காலத்தும் ஏகாந்தஸ்தானத்தி லிரு

ந்துநிஷ்டைகூடிஞானசாதகத்திலே நாள்களைப் போக்காநிற்பான். எ-று.— ஐயந்திரிவென்றவற்றுள் ஒன்றோ இரண்டோ வென்பது ஐயம். முன்னர் ஒன்றென்று துணிந்து இரண்டென்பதும் முன்னர் இரண்டென்று துணிந்து ஒன்றென்பதும், திரிவென்றறிக. (ஒண்சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந்தென்றதற்கு உதாரணம்-பெருந்திரட்டு. (ஒப்பில மலனோதிவைத்த வுரையையோதலோ துவித்தல், செப்பும்பொருளைத் திரிவுமறத் தெளிகைபிறரைத் தெளிவிக்கை, தப்பாததனை மனத்தகத்தே தரிக்கையெனவுந் தானைந்தாம், வைப்பாயருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்தஞான மகவினையே. மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (௭௪)

அரும்பொறி யின்மை பழியன்
றியார்க்கு மறிவறிந்தாள்வினை
யின்மை, பெரும்பழி யெனலா னொரு
வன்வீட் டின்பம்பெருமைகோ டிகழ்
கலர் பெரியோர், விரும்பலஃ தடையும்

ளோரயருட் குருவான் விளங்கியு முளரங்
கையிற்கனிபோல், வரும்படி நானு
முயன்றுறு வென்போன் மதியிலார் த
லைமையிகழ் வதலால். - - - ❋

எ-று, யாவர்க்கும் அரிதாகிய செல்வம் இல்லாமை பழிப்பன்று அச்செல்வத்தினை அடையும் உபாயம் அறிந்திருந்தும் அவ்வுபாய நெறிக்கண் முயற்சியில்லாமையே பெரிய பழிப்பென்று - திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின் ஒருவன் ஞானநிஷ்டை இடையறாது கூடுமிடத்தும் அவ்வீட்டின்பத்தினை அடையாதிருந்தலைக் குறித்து இகழார் பெரியோர். விரும்பாநின்ற அந்த ஞானத்தினை அடையுநெறி ஞானாசாரியனால் அறிந்திருந்தும் உள்ளங்கை நெல்லிப்பழம் போல் அது வரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாதகத்தின்கண் முயற்சிப்படாது என் போதும் புத்தியில்லாமை இகழ்வதே அன்றி. எ-று — எக்காலமுமாறாது ஞானசாதகத்தின்கண் முயலல் வேண்டுமென்பது இதனாற்காண்க. . (௭௫)

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோ
ர் சிறிது பண்ணவேண் டுவபணி
விடுத்தாட், புகலுரை யடக்கித் தனியிட
த் திருந்து போற்றிசெய் தருட்குரு ப
தம்பின், மிகவுபாயன் றிதய வருத்தமெ
ய் தாமன் மெலிந்தவை விடுதல்செய்
யாமே, லசமுக மாக்கி மனத்தைநா டொ
றுமோ ரைம்புல னெறித்தகைசை வறுப்
பான். — — — *

எ-து, சொல்லா நின்ற நித்திய கரு
மத்தொழில்கள் அனைத்திலுள்ளும் இ
ன்றியமையாது செய்ய வேண்டுங்
கன்மங்களில் ஓரோர் சிறிது சீக்கிர
த்திலே செய்து விடுத்துப் புகல்கின்ற
வாக்கினை மௌனமாக்கி ஏகாந்தஸ்தா
னத்திலிருந்து கொண்டு ஆசாரியர
து திருவடிகளைத் தோத்திரம் பண்ணிப்
பின்னர் அவர் கூறிய உபாயத்தின்படி
யே மனோலயம் பண்ணத் தொடங்கும்
போது அந்த உபாய நெறிக்கண் மிக
வும் முயற்சிப்பட்டு மனவருத்தமும் அ

டையாமல் எவ்விதத்தால் அடக்கினுமட
இது அடங்குவதில்லையென்று உள்ளம்
வருந்தி அவ்வுபாய நெறியைவிட்டு நீங்
குதல் செய்யாமல் பையப்பைய அம்ம
னத்தினைச் சகமுகமாய்ச் செல்லவொட்
டாமல் அசமுகமாக்கி எக்காலமும்
ஒப்பற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கி
ரகம் பண்ணி மனத்தினது சங்கற்பத்
தை நாசம்பண்ணுவான். எ-று — தனி
த்திருந்தொரு தம்மனத்தையம்பொ
றிவாய்த் தடுத்தென்ற செய்யுளுள்-வா
க்குக் காயங்களை அடக்கினல் அன்றிம
னமடக்கக் கூடாதென்ற முறையே இச்
செய்யுட் கண்ணும் மனமடக்குதற்கு
அவை யடக்கவேண்டுமென்று கூறியவா
றுகாண்க. நேற்போன செய்யுள்களுட்
கூறிய முறையே புறப்பற்றுக்களாயுள்
ளனவெல்லாம் துறந்து அருசாரியனை
விட்டு நீங்கி ஆசாரியனை வந்து அடைந்
து திருவடி தீக்ஷை பெற்று அவரது உப
தேசமொழிகளைக் கேட்டு அவரது திரு
வடியை அடைந்தபெரியோனை அடை

ந்த நிஷ்டை கூடி ஞானசாதகம் பண்
ணுவோனுக்கு மேல் வருஞ் செய்யுள்க
ளன் ஞானசாரம் கூறுகின்றார். (பிரயாச
ன்றியே வருத்த மெய்தாமல் என்றத
ற்கு உதாரணம்.) ஞானவாசிட்டம்-பி
ரயாசையன்றி வருந்தாமற் சமமாகின்ற
வேண்டுகோளரியல்வான் விசே
ஷத்தன்றாற், பகர்மனமாஞ் சிறுமைகளை
நிறுத்தல்வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிச
யங்களகலப்பண்ணி, யகல்சுபவாதனை
யுதித்தான்றூண்டிப்பேறு மையுதிறுஞ்
சழுக்கமை யறுத்தன்று, நிகழ்மனம்
போயித்தற்பதத்தைத் தெளியுமட்டு
த் தேசிகனால் சொல் வழியிற் செல்லு
வாயே. எ-ம், திருமந்திரம்-உடலாங்கு
கையி லுணர்வாரும் பீடத்,தடலார் ச
மாதி யிதயத்ததாக, தடமா டியருளை
நாடிய யோகி,யிடையாகா வண்ணமே
சாதிக்கு மெல்லவே. எ-ம்,மற்றும்வரு
வனவற்றுற்காண்க. - - - (௭௪)

உச்சியம் போதின் மீதரும் ப
சிக்கவ் வூர்வல மாயிலந் தோ
றும்,பிச்சைகை யிடையிற் காடி கூழே
னும் பெற்றது பற்றியுள் வெறுப்போ,
டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்தவே கா
ந்தத் திடையிலுந் தாகம்வந் தடையி,
னச்சிந் நூரிற் பருந்துறு சேரி யாறி யி
னருந்துத லன்றே. - - - - *

எ-று, உச்சிக்காலத்திலே மிருந்த அரி
யபசிக்கு அந்தவூரினை வலமாய்ச்சென்
றவீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையிற்க
ண்ணேகாடியாயினுங் கூழாயினும் கொ
டுத்ததை வாங்கி உள்ளத்தின்கண் அவற்
றில் வெறுப்பும்விருப்புமின்றிப் புசித்து
மீண்டும் போய்த்தனது ஏகாந்தஸ்தா
னத்தில் இருக்கவேண்டும் பின்னரும் த
ண்ணீர்த்தாகம் வந்ததாயின் நீரினை விரு
ம்பி ஊர்கட் புகாது ஏரிமுதலிய வற்று
ள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம். எ-று.
—பிச்சைக்கே யன்றி நீராக் குறித்து
ஊர்க்குப்போக வேண்டாமையின் ஏரி

யாதியினருந் தானன்றென்றார். எரியா
தியொ ணஃவதறி மடிவாவிசனை முதலியவு
ங்கொள்ள (இலந்தோறும் பிச்சைசையி
டையிலென்றதற்கு உதாரணம்) திருமந்
திரம் பாற்றல் கேழும் படைத்த பிரா
னை, யிரந்துணி யென்பர்க ளெத்தறக்
கிரக்கு, நிரந்தரமாக நினையு மடியார்,
ரிரந்துண்டு தன்னடியெட்டச்செய் தா
னே. எ-ம், பிறப்பறி யார்பல பிச்[illegible]
செய் மாந்தர், சிறப்பொடு வேண்டி[illegible]
செல்வம் பெறுவர், மறப்பில சா[illegible]
மாதவஞ் செய்வர், பிறப்பினை நீக்கும்
பெருமை பெற்றாரே. எ-ம், அச்சிறுணி
ன்ற பொருடன்னை யுள்ளுரேவா, மு[illegible]
யம் போதாக வுள்ளமாக் கோயிற்குப்,
பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறுத்தீர்,
திச்சைவிட் டேகாந்த மேறி யிருப்ப
ரே. எ-ம், வரும். மற்றும் வருவன[illegible]ற்று
க் காண்க. (௭௭)

ஞானசாதகன்மற் றதயமாதி
யினானைக் கொண்டுமயக்க

மாதலினும், பீனமார் வித்தை மிகுமெனு
வகன்றோ ரிகழ்ந்துகை விடுத்தவா தலி
னும், தாலிரந் தொருபோழ் தருந்திடு
முணவுஞ் சமமலாற் றுழிநு மிகுனும், மு
ன்றாருடற்க ளேயுற மற்றைக் குறைக்க
மு மிகுத்திடு மன்றே. - - *

எ-று, ஞானசாதகம் பண்ணுகின்ற
வன் உச்சிக்காலத் தொழிந்த மற்றை
யுதயகாலமுதலிய காலங்களின் அன்று
திகளைப் புசிக்கலாகாது தேகமயக்கம்
வருதலினாலும், இழிவினையுடைய சுக்கி
லவர்த்தனை யாமென்றுதுறந்தோரால்
இகழ்ந்துவிடப்பட்டனவாகலானும், தா
ன் பிச்சையேற்று ஒருபோது புசிக்கி
ன்ற புசிப்பும் ஏற்றாலும் ஒருசமமாக
ப் புசியாமல் குறைந்ததாயினும் உடன்
பொருந்திய உடம்பின்கண் வியாதிவந்
து அடையும் அன்றைக்கு நித்திரையும்
மிகுந்துவரும். எ-று. — மயக்கம்வருத
லினால் தேகம் ஆசனத்தின்கட் செவ்வே
யிராது. வித்தை மிகுதலினால் மனத்தின்
கட் காமமிகுந்து அம்மனம் அலைசலு

நில்லாது. வியாதிவருதலினால் சமாதிகூடத்தொடங்கவேகூடாது. உறக்கமிகுதலினால் கேவலம் வந்தடையுமாகலின் இதனுட் கூறிய முறையே செய்யவேண்டுமென்பதறிக. உதயமாகிய வென்றதனால் சாயங்காலம் இராக்காலம் விடியற்காலமுதலியவுங்கொள்க. (௭௮)

மிகுத்திடு முனமிற்படுதழ லவிப்
பான் விடுபவன்கலங்கனீர் தெ
ளிநீர்,பகுத்திடா னதுபோற் காடிசோ
றேனும் பசித்தவன் புசித்திட றகுமா,
னகத்தவர் மனைதோ றுமன்றெனக்க
டிசி னல்கிடென் றொருவன்வேட் டுணா
ளா, னகத்துறு பசியும் போக்கிமற்ற
துகொ டதிகமென் பயனடை வானே.

எ-து, வீட்டின்கட்பட்ட அக்கினியினைப்பற்றி எரியுமுன்னர் அவிப்பவன் அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலேயன்றிக் கலங்கனீரென்றும், தெளிந்தநீரென்றும், நீரினைப்பகுத்துப் பாரான் அதுபோல் உதராக்கினி மிகுவதற்கு

முன்னர் இதனை அவித்தற்கு நீரொன்றுமருதி நாச்சுவை விரும்பி நன்று தீதென்று பகுக்கான் காடிச்சோறாயினும் நல்லசோறாயினும் பசியையுடைய தவத்தோன் புசித்தல் முறைமையாம். அவந்தோர் சிரிக்க வீடுதோறுந் திரிந்து எனக்குச் சோறுகொடுமினென்று வேட்டு ஒருவன் நாச்சுவைவிரும்பி வாங்கி உண்டலினால் அவ்வயிற்றின் உதரபசியைப்போக்குதலும் இன்றி அதனால் உண்டது கொண்டு அதிகமாக வேறேயாது பயனைப்பெறுவானோ. எ-று— பிச்சைவாங்கி உண்டலினாலும், வேட்டுண்டலினாலும்,பசிபோதலேயன்றி வேறுயாதும் இன்மையால் அதிகமென் பயனடைவானென்றார். வந்தோர்க்கு நாச்சுவை வேட்டு ஒருவனாய்ப் பிச்சென்று வாங்கியுண்லாகாதென்பது கண்டுகொள்க. (காடிச்சோறேனும் பசித்தவன் புசித்திடற்கு மென்றதற்கும், அகத்தவர் மனைதோறுமன்றென்றதற்கும், உதாரணம்) கூர்மபுராணம் - இவ்வகையைய

மேற்றரன் குணவேயோன் காடிசோறெ
வற்றினை யேறுன்று,செகியிலிவளித்த ற
ருந்திடல் வேண்டு மனைதொறுஞ் செ
ன்றுசென் றிற்று, வெயிலுறல் போல
வெருண்டுமற் றொன்ற விழைந்தறீ
யளித்திடுமென் றருந்த,லவ்விய மளித்த
மனத்திலேறுர்க்காகா வென்றுறான் ம
றையன்றற் றிடுமால் - என்வரும். மற்று
ம் வருவனவற்றுற்காண்க. (௭௯)

* ஏரிந்தெழு பசிநோய் தணிக்க
வோர் மருந்தெனறு நேர்ந்துறு
தொருவனுச் சைவிலேவட், டருந்திடு மன
வும் வருந்தியப் பின்னட மளித்தவர் நம்
மைநோவ துவென்,னிருந்துரைகிரக வா
ழ்க்கையும் பினைவற் றெய்திய துறவும
ல்லதுவின்ன, டிரிந்திடல் வரைத்தி யெ
ன்றதனை விடுத்தெய்வத்தை நோவது
மறந்தே. - - - *

எ-து. வயிற்றின்கண் எரிந்து எழுகி
ன்ற பசிவியாதியை மாற்றுதற்கு ஔஷதா
ர் மருந்தென்று எதாயினும் வந்தபிச்

சையை வாங்கி உண்ணுது ஒருவன் நாச்
சுவையை விரும்பிக் காடிகூழ்முதலி
ய பிச்சைவந்தவிடத்து அதனைப் புசிக்
குமளவும் உள்ளம் வருந்தி அந்தப்பிச்
சை கொடுத்தோரை நோவது என்னை
யோ தானிருந்தனிருந்தாள்ளே இல்வாழ்க்
கையுமல்லாது அதனை விட்டுப்பின்னர்
வந்து அடைந்த துறவுமல்லாது பதித
ருய் வினை திரிந்து உடம்பை வளர்ப்
பாயென்று தன்னைவிட்ட தெய்வினையை
நோகுதல் மறந்து. எ-று. — ஒருவரை
ப் பின்சென்று வேட்டுண்ணுது பிச்சை
யே நியமனைனும் நாடிகூழ்முதலிய பி
ச்சைகளை அருந்துங்கோது உண்ணதி
ல் வெறுப்புவைத்து அருந்துதும் தவத்
தினோர்க்குக்குற்றமென்பது காண்க. அய

ஏய்தவ றறமற்றேனவையென்றே
வ தெனவுலருணாத்தபெ ருெரு
தாற்,செய்துள வினைக்குத்தக்கவே பி
றைவன் சேர்க்குத றனைமறந் தென்
றே, வுய்தவ மறியாக் கைதவ னையமு

தவிடார் தமையுந வினவா, வைதல்வாழ்
த்திடுதல் செய்தாமற் றொருசான் வயி
றுநா டொறும்வளர்ப் பதுவே. — *

எ-து. எயிறவன் இருக்க அம்மை
யோவது எவினையென்று உலகத்தார் வ
ழக்கமாக எடுத்துச்சொல்லுதலின் இப்
பற்ற ராம் செய்துள்ள நல்வினை தீவி
னைகளுக்குத்தக்க சுகதுக்கங்களைக் கட
வுள் கூட்டுகிற முறைமையினை மறந்து
அன்னையோ விட்டுவினை அடைந்து பிறைம
க்குர் தந்திரிவேப்பண்ணை அறியாதவரு
க்கும் பிச்சை, கொடாதவரையும் அது
கொடுத்தவரையும் வைதல்செய்தும் வா
ழ்த்துதல் செய்தும் தமது ஒருசாண்வ
யிறு டோறும் வளர்ப்பது. எ-று.—
சிவசிசெயலை மறந்து சிவச்செயலை தா
டிஎராவலின் டய்தவமறியாக் கைதவ
ரென்றும், அங்ஙனம் நாடிப் பிச்சையுந
விடாதாயும் உதவிறோளையுங் வைதலு
ம் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழி
வாகலின் -ஒருசாண்வயிறு நாடொறும் வள
ர்ப்பதுவேயென்றும், கூறினர். (௮௧)

தன்னரு ளுமசேய் செந்தொழில்
குறியார் றன்புடைத்தொருவன்
பீதொருவன், சொன்னமாத் திரத்தின
வனையச் சேயுந் துணிவுகொ டெழுந்த
தை குதல்போலவ், முன்னவன் விளையா
ட் டாயவைத் தொழிற்கு முன்னிலையா
யவிலைவையார்த், தின்னாலொய் சாய
பிட்டுமாதவரு மென்கொலோ தவி
ழப் பதுவே. — — *

எ-து, ஒருவன் தனது அருகேயிருக்
கின்ற சிறுபிள்ளையினது கரத்தில் தான்
ஒருவிரலால்தொட்டுத் பிறனொருவனை
க் காட்டி அவன்பீத்த சொன்னமாத்தி
ரத்தில் அதனை அறியாமையிருஷ்ல் மெய்
யென்றுகருதிக்கொண்டு அவ்வின அந்த
ச் சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்து அவனை
அடித்தல் போல் கடவுளது திருவிளை
யாட்டாகிய பஞ்ச கிருத்தியத்தில் சிவ
ர்கள் முன்னிலையாகத் தான்செய்ததீவி
னைகளுக்கு நடாகத் துன்பஞ்செய்குந
லை மறந்து சீவர்கள்தஞ் செயலாகச்செ

யீதாமென்றமைசாறி யவனைநோக்கித்
ன்பற்றுசெய்யாநின்ற சாபமிட்டு மா
வற்றினையுடைய முனிவோரும் என்
அறியாமையோ தாம் அறிதாகச் செ
தவங்களை யிழந்துபோவது. எ-று.
இவருமென்ற சிறப்பும்மையால் செ
யலை நோக்காது வெச்செயலை நோ
தல் யாவர்க்கும் அரிதென்பதாம், சி
செயலை நோக்குவார்க்கு இம்மையி
லயிழவாமையின் மறுமையிற் பிறவி
துன்பம் இன்றென்பதாம், காண்க. (சாப
மிட்டோமாதவரு மென்னொலோ தவமிழ
ப்பது என்றதற்கு உதாரணம்.) அரு
ருவதைப்பரணி - கோப மிக்கபோ
த்தவ ராறுவார் குறகுவோர் தமைக்
கொடிய நோய்புகுந், சாபமிட்டமா
தவர்களாயினுந் தலைமை மிக்கதந் தவமி
ழப்பரே. எ-ம், வரும். மற்றும்வருவனவ
தி... ண்க. (௮௨)

பெண்ணைவிட்டகலா வொருவி
டன் றன்னைப் பிறர்வழக் கி

னித்தொடு போகக், கண்ணைவிட் டக
ர தவள்வா ம போதுங் கண்டுவொன்
டியாங் கஃதெனி, வண்ணமாயினு
நீக்கிரத்தின் முடித்தவ் வனிதை
...மதிநான் மாணப், பண்ணிய சமா
றை ...த்ததி ருந்தம் பசி ...
ம பரிசே.

எ-று, அழகினுல் மிகுந்தவள் ஒரு
பெண்ணைக் கைப் போதாயினும் வி
ட்டு நீங்காத ஒருவனை அவனுக்கும்
கடன்கொடுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து
வழக்கிலிடை அதைத்துக் கொண்டு
செல்ல அவன் றனது கண்ணை விட்டு
நீங்காது அந்தப்பெண் வருதல்போல
ம் பார்த்துக்கொண்டு சென்று அவ்வி
டத்து அந்த வழக்கிலே எப்படியாயி
னும் சீக்கிரத்திற் றீர்த்துக்கொண்டு அந்
தப்பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும் வந்து
கூடியிருத்தல்போல் அதிகுரும் கண
மாயினும் இடைவிடாது தாமடைந்த
ய ஞானசமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடி
கூடிநேரமாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிட்

புசித்துத் தனது பசியை மாற்றிக் கொண்டு மீண்டும் வந்து அந்த ஞானசமாதியைக் கூடுமுறைமை. எ-று. — அறிஞர் பிறவும்விரும்பி ஒருகணமாயினும் விட்டு நீங்காது ஞானசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் - பெண்ணை விட்டகலாதொருவிடனென்றும், பசியினூற் பிச்சையைப் புசித்துப் பிராரத்தவசத்தனுய்ச் செல்லுகின்றபோது மனத்தின்கண் அந்நிஷ்டை நீங்காது செல்லுதலின் கண்ணை விட்டகலாதவள்வரல்போலுங் கண்டுகொள்கவென்றும், நாச்சுவைவிரும்பாது காடிகூழேனுமாயினும் வந்ததைச் சிக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டுபசியைமாற்றி மீண்டும் வந்து சமாதியைக்கூடியிருத்தலின் ஆங்கோர் தெவ்வண்ணமாயினுஞ் சிக்கிரத்தினின் முடித்துவ்விதையாள் மறிதரன்மானவென்றும், உவமைகூறினர் அக.

நடந்துறங் கொருவன் றனைமல ரமளி நண்ணுமா புரியின் மற்றவை யுந்; தொடர்ந்துறங் குவதைக் குறித்த முன்

றுறக்கம் விழித்தவா கிளக்குதல்போலுந், தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞானநிட்டரைத் தூயதஞ் சமாதியடைந்தனர் விடுத்தா ரென்பரோ காந்தமவர்க்கனு கூலமா தலினே. - *

எ-து, நடந்து செல்போது நித்திரை பண்ணும் ஒருவனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்றவனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரை பண்ணுவதைப் பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்றவாறுகச் சொல்லுதல் போலும் மனத்தால் தொடர்ந்து பற்றி ஒருகணமாயினும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டாபரரை நிர்மலமாகிய நமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும், சொல்லுவரேகாந்தம்அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின். எ-று. — நடந்துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனுகூலமாவதுபோல் நிற்றல்நடத்தல் ஓடல்முதலிய காலத்தும் இடைவிடாதஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நி

ஷ்டை கூடல் அனுகூலமென்பதும், நட
ந்துறங்குவோனுக்கு இடையிலே ஓரோ
ர் நினைவுதோன்றுதல்போல் நிற்றல் நட
த்தல்முதலிய காலத்தும் ஞானநிஷ்டை
விடாதோர்க்கு இடையிடையே ஓரசை
வு மனத்தின்கண்தோன்று மென்பதும்,
காண்க.(தொடர்ந்தொரு கணமு மிடை
விடாஞானநிட்டமென்றதற்கு உதாரண
ம்.)திருமந்திரம்- நிற்றலிருத்தல் கிடத்த
ளடையோடல், பெற்றவக்காலுந் திருவ
ருள்பேராமற், சற்றியன் ஞா[illegible]ந்தா
னந்தந்தங்கவே, யுற்றபிறப்ப[illegible]
ஞானநிட்டையே. எ-ம், மெய்[illegible]
விளக்கம்- உறங்கிடிற் பிணை[illegible]ஞ்ஞான
வுணர்வுமாய்தலினுற்றுன்பு[illegible]மையென்னு
மக்கனவாற்றேன்றும் பு[illegible]யம், பிறங்கு
ந் துன்பமறங்கண்மற்[illegible]ருவான் மிகவு
மனைத்துமாய்த்திருவே[illegible]ளூர்ச்சி மூன்று
ந் கொடியதுன்பமே[illegible]மூடு, மூறங்கவி
ன்றே. எ-ம்,வரும். ம[illegible]ர்ந்திடி னில்லைய
ழுக்காண்க.
[illegible]ற்றும் வருவனவற்

(அ௬)

நித்திரை தடைமீறிடிற்கைகால்
போர்த்து நிசியிடைப் பூவணை
துயில்வா, ரொத்துரு விடையிற் சி
டையுமப் பயிக்க ஆனுமெங் ஙனமிரு
மென்னி, லித்தனையோர்நித் திரைமிகு
த் பாயுமெரிகொடும் பசிமிகுற்கதியுஞ்,
சித்தமே வேண்டா வென்றசொல் லன்
றோ தெரியுமோ வவர்க்கவை மிகலான்.

எ - து, ஞானசமாதியிலிருக்குமிடத்
து நித்திரை வந்து அடுக்கும்போது அ
தனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து நில்
லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்கா
லத்திலே கையும் காலும் ஆகிய போர்
வையைப்போர்த்துக்கொண்டு பூமியா
கியபஞ்சணையில் நித்திரை பண்ணுவார்
கள். ஒவ்வாத பூமிக்கண்ணே சயனமும்
அந்தப் பிச்சை யூணும் அவர்க்கு எப்ப
டி இதமாயிருக்குமென்னில் இவ்வுலக
த்தார் நித்திரை மிகுற்தாற்பாயும் வேண்
டாவென்றும், எரியாநின்ற கொடிபசிமி
குந்தால் கதியும் வேண்டா வென்றும்,

சொன்னசொல் உண்மையேயல்லவோ அவர்களுக்குஅந்தநித்திரையும்பசியுமி குதலால் இதமன்றென்று தெரியுமோ தெரியாது எ-று. —— மிகுந்த நித்திரை வந்தவிடத்து நித்திரை பண்ணவேண்டு மென்பதும், மிகுந்த பசிவந்த விடத்துப் புசிக்கவேண்டு மென்பதும், பகற்கா லம் நித்திரை பண்ணலாகா தென்பதுங் காண்க. (௮௫)

ஒன்பர வையினுட் கழிவட பர
வை சேர்றகத் துளையினித்
செல்போ, லொன்பதிற் றென்பதோ டுழு விலக்க மூளவியோ னியும்பிழை த்தேறிப், பின்பிறப் பிதுபெற் றதனி னும் பாதி பிறப்புறு நாளதாக் குநரி, னின்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக் கறவெரீஇ யுளந்துளங் கிடுவோர். ✻

எ-து, யுகாந்த காலம் வந்து எழ்கட லும் ஒன்றாகித் தென்கடலினுட் கிடக் கின்ற கழிவடகடலுட் கிடக்கின்ற நாக த்துளையின் வழியே தெய்வ கதியாகச்

செல்வதுபோல் எண்பத்துநான்கு நூ றாயிரம் பேதமாயுள்ள கருப்பங்களோ டும் அளவிறந்த காலம் பிறந்து பிறந் து சுழன்று அவையெல்லாம் தப்பிக்கட ந்து பின்பு இந்தமானிடப் பிறவியை அரிதாகப்பெற்று இப்பிறப்பு அடைந் த நாள்களுள்ளும்பாதிநாள்பிறப்படை யாத நாளாக நித்திரைபண்ணிப்போக் குவார்போல் இந்த நித்திரையை இன் பமென்று கருதி மிகுந்த நித்திரை பண் ணுர்கள் பிறவித் துன்பத்திற்கு மிகவும் பயந்து உள்ள நடுக்குறுவோர். எ-று, —— பெறுதற்கரிய மானிடப்பிறவி பெ ற்றும், ஞான சமாதி கூடுதல் மிகவுந் து ல்லபமாகலின் இப்பிறப்பு அடைந்தநா ள்களைச் சமாதி கூடிக்கழித்தலே யன்றி வீணாள்களாகக் கழிக்கலாகா தென்பது காண்க. (௮௬)

அறவுநித் திரையைத் துறந்திடி
னுடற்க ணடைதரும் பிணிக
ண்மற் றதனுற், குறைதலு மிகலு மின்றி

யோர் சமமாக் கொண்டுகண் டுயின்
றுபின் விழிக்கி, லுறுசுகா தனத்தி லெ
ழுதுசித்திரமொத் தறைகுவ ரிறைதலை
கழுத்தான், செறியுடல் வாங்கா தோங்
கநே ரவர்பாற் சேருமோ காமநோய்
சிறிதும். - - - - *

எ-து, மிகவும் நித்திரையைத் துறந்தா
ல் தேகத்தின் கண்வியாதிகள்வந்துபொ
ருந்தும் அதனாற் குறைதலுமின்றி மிகு
தலுமின்றி ஒரு சமமாகக் கொண்டு
நித்திரை பண்ணிப் பின்னர் விழிக்கு
மிடத்துப் பொருந்திய சுகாதனத்தி
லே இறையளவாயினும், தலையும், கழுத்
தும், ஊன்செறிந்த வுடலும், வளையாது
நேரோ ஓங்க எழுதிய சித்திரம்போல்
இருப்பார் அவரிடத்து வந்தடையுமோ
காமவியாதி சிறிதாயினும். எ-று—சுகா
தனமென்றது- தமக்குகைவந்த பத்மா
தனமுதலிய ஆதனங்களை. இதனுட் கூறி
ய இலக்கணத்தோடும் ஆதனங்கட்டிச்
சமாதியில் இருப்போர்க்குக்காமம்வந்த
டையாதென்பதுகாண்க. (குறைதலுமி

குலுமின்றியோர் சமமாக்கொண்டுகண்
டு யின்றென்றதற்கு உதாரணம்) பர
மார்த்த தெரிசனம் - எண்டிகழுமியோ
கத்தையிப்பரிசினெப் பொழுதுங், கொ
ண்டு பயில்வார் கடைக்காலென்னையே
கூடுவரா, லுண்டியினின் மிகுவாருண்டு
றப்பார் மிக்குறங்குவார், கண்டுயிலைய
றத் துறப்பார வர்க்கெருகை வாராதால்.
எ-ம், தத்துவராயர் அமிர்தசாரம்-செவ்
வேயுடலுஞ் சிரமுங்கழுத் துமுற, வெவ்
வாதனத்திலிருந்தவர்க்குங், கைவந்தால்
-வாதமுதனோய் நலியாமதியுடையோ,
ராதனமென்பதது. எ-ம், வரும். மற்றும்
வருவனவற்றாற்காண்க. (௮௭)

உறக்கமும் பசியு மிகுந்திடிற் கா
ம மூற்றிடா தூற்றபோழ் துள்
ள, மிறக்குமொண் சமாதி யடைதலின
டையா விடையிலு மடுபவத் தியனை,
மறக்கலா மையினா லச்சமும் வீட்டை
மதித்தலா லிச்சையு முடலை, வெறுக்கு
நீக் கிரகத் தாற்களிப் பறலு மேவலா

ன் மேவிடாததுவே. - - *

எ-து, நித்திரை மிகுந்தகாலத்தும் பசிமிகுந்த காலத்தும் காமம்வந்து பொருந்தாது. அந்த நித்திரை பசியில்லாதகாலத்தும் ஒள்ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ளமிறந்து போமாகலின் அஃது அடையாது அந்நித்திரைபசிசமாதிகளுக்கு இடையிடையே காமந்தோன்றுமேதாவென்னின் அவ்விடையிலும் வருத்தாநின்ற பிறவித்துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட்டின்பத்தை என்றைக்கு அடைவோமோவென்று அதனைக் கருதுதலால் ஆசையும், அன்னபானாதிகளை ஒறுத்தல் முதலியவற்றால் உடலைவெறுக்குநிக்கிரகத்தால் மனச்செருக்கின்றியிருத்தலும் பொருந்துதலாற் காமநோய் பொருந்தாது. எ-று.— நித்திரை மிகுந்தவிடத்தும், சமாதி கூடுமிடத்தும், மனம் இறத்தலினாலும் பசிமிகுந்தவிட

த்தும், உடலைநிக்கிரகிக்குமிடத்தும், மனக்களிப்பு அறுதலினாலும் பிறவித்துன்பத்தைநினைக்குமிடத்தும்வீட்டின்பத்தைநினைக்குமிடத்தும், பயமும், ஆசையும், தோன்றலாலும்- காமமேவுதற்கு இடமின்மையால்- மேவிடாததுவேயென்றார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் காமம் அடையாதிருத்தற்கு உபாயங்கூறினார். அடுபவத்துயரை மறக்கலாமையினுமென்றதற்கு உதாரணம்.) காசிகாண்டம்- கருவிடையழுந்துந் துன்பமுநிலத்தின் கண்ணுறுங் கொடியவெந்நோயான், மருவுவெந் துயருநரைதிரையெய்தி வருந்திடுந் துன்பமுங் கூற்றா, லுருவினை யொருவுந் துன்பமு மீண்டுங் கருக்குழி யொன்றுறு துயரும், வெருவர வெண்ணியின்பவீ டுறனின் மேவநன் குணர்தலே வேண்டும். எ-ம், சிவதருமோத்தரம். பொற்கடத்தின் மலம்பொருந்திற் புல்லியரும் பொருளாசையா, லக்கடத்தைப் பற்றியிடாரவ் வையிலு லவனிதனில், மக்கடம அடமி

னைத்தா மலபாண்ட மெனவறிந்து, மெ
த்தனைக்கா லெகழாதே யருவருப்பற்றி
ருக்கின்றார். எ-ம், வரும். மற்றும் வருவ
னவற்றுற்காண்க. (௮௮)

எங்குள புனன்மற்றிகைபூஇ யிடு
நற் றென்றுகா விடைப்படு மன
த்தக், கங்குடல் குலையு மொருமகன் ம
லப்புக் காடவு நாடுமே யறுபோற்,
பொங்குபுன் மலவூன் பொறியிதென்
றொழிப்ப லெனவரு வருத்துறடல் பொ
றக்குந், தங்கமா தவற்கு மெய்யுண மட
வார்த் தோயவு மேயறுமட் டோன்றும்.

எ-து, எவ்விடத்தில் உள்ளது நீர்
இதனைக் கழுவுதற்கென்று காலினிடத்
துப் பட்ட அசுத்தத்திற்கு அவ்வசுத்தம்
பட்ட அவ்விடத்திலே தானே மனம்
பொருது உடல் நடுக்குறும் ஒருசுத்த
புருஷனானவன் மலங்களே நிறைந்துள்
ள தடாகம் புகுந்து முழுகவும் நினைப்
பனோ அவன்போல் உள்ளே நிறைந்
த புல்லியமலங்கள் புறத்திலே நவத்து

வாரங்களிலும் கசிந்தொழுகாநின்றமா
மிசச் சுமையாகிய இதனை என்றைக்கு
நீக்குவேனென்று உள்ளத்தில் அருவரு
ப்புடனே உடலைத் தாங்காநின்ற வை
ராச்சி பொருந்திய மாதவத்தினையுடை
யவனுக்கும் எப்படிமடவாரைக் கூடவு
ம் அன்புமலர்தலின்கண் தோன்றும். எ-
று —— வாசிநீடமிர் அசுத்தத்திற்கு உடல்
குலைந்து நீர்தேடும் ஒருமகன் மலநடா
கத்தில் முழ்கநினையாமைபோல் உட
லைமலப்பொதியென்றறிந்து இதனை
என்றைக்கு நீக்கிக்கொள்வேனென்று
மனத்தில் அருவருப்புற்று இதனைநீக்கு
தற்குரவாகிய வீட்டினைக் கருதுமா
தவன் அசுத்தமீக சுத்தமாய் வருமாத
ர் கூட்டுற வினைநினையானென்பது கா
ண்க. (௮௯)

அருந்தவம் புரிவோரொருருவ
சிதா றுறிய மாதர்வந் தள்ள
ம், வருந்திநின் றியாது புரியினுநோக்கா
ர் மற்றிவ னுற்றமா தரையும், பொரு

ந்துமோர் வெளின்மீ தேறவிட் டுளநா
ய் போனனி நோக்குமென் போல்வா,
ரிருந்துறை விடத்நாங் கவரியரின் விழி
யோ டென்படு மோபதைத் திதயம்.

எ-து, அரியதவத் தினைப் பண்ணுகின்
றபெரியோர் முன்னர் ஊர்வசிமுதலிய
அரம்பைமாதர்வந்து எங்களுபசாரப்
பணி விடைகளைக்கைக்கொண் டருளித்
தேவரீர் எங்கண்மீது காருணியம் வை
க்க வேண்டுமென்று கூறி உள்ளம்வருந்
தி நின்று யாதுசெய்தாராயினும் அவ்வு
பசாரப்பணிவிடையைக் குறித்தாயினு
ம் அவரைப் பாரார் அவர் நீங்கலாகிய
இந்நிலத்துள்ளமாதரையும் பொருந்தா
நின்ற ஓரணிகலமரத்தின் மீதேஏறவிட்
டுள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினாலே
தனக்குப் பயன் இன்றாயிருந்தும் பார்
க்குதல்போல் அவளைப்பார்த்தலினாலே
தமக்குப் பயனின்றாயிருந்தும் மிகவும்
பாராநின்ற என்போல்வார் இருந்தவிட
த்தில் அந்த அரம்பைமாதர் வந்தாராயி
ன் கண்ணுடனே மனமும் பதைபதைத்

து என்னபாடு படுமோயாம் அறியேம்
எ-று — வெளின்மீதேற விட்டுளநாய்
போனனி நோக்குமென்றது - அணிமேலே
றவிட்ட நாய் போமேலன் பார்க்கின்றாய்
என்பது ஒருலக வழக்கச் சொல். விழிப
தைத்தல் - காமவிருப்பினாலே பிறழ்ந்து
நோக்குதல். (௯௰)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புனைய
மா தரையென் பெருந்துற
வடைந்துளோன் றவமுஞ், சிற்றொரு
மனைத்தன் மனையென விளைத்த நிற
த்துறைப் பிழைமுனங் கிரகத், துற்றநா
டனது மடமனை யவனை முனைத்திடா
மையிற்பழு தென்றுநீ, பொறிவொழி
யவர்தோ டுழவவும் விழைதல் புரியி
னென்றுங்கொலவ் வறமே. *

எ-து, தன்னைப் பெற்றதாய் முதலா
னோரைப்போல மாதர்களை யெல்லாம்
கருதாநின்ற பெரியதுறவினை அடைந்
தவன் தவற்கின்ற சிறியவொரு பெண்
ணினைத் தனது மனைவியென்றவிற்குத

றுறைமையாற் சொல்லினும் முன்னம்
இல்வாழ்க்கையி லிருந்தகாலத்துந் தன
து மகளை அங்ஙனம் சொல்லாமையினு
ல் அங்ஙனம் சொல்லுவதுங் குற்றமா
மென்றுல் லொன்றுவாய தொடியினை
யுடையாராதோளினை அணையவும் மன
த்தினன் விரும்புதல் செய்யின் அத்து
றவறத்தினை எதனோடு சேர்த்தலாகும்.
எ-று.— துறவறத்திற்கு மகளிரைவிழை
தல் மிகவுமாகாமையால் அத்துறவறம்
போயதாய் வைத்தும் அதனைப் பிரமச
ரியம் இல்வாழ்க்கை வானப்பிரத்தமெ
ன்றும் இவைகளோடும் சேர்த்தலாகா
மையால் என்னுங் கொலவ் வறமேயெ
ன்றார். (௯௧)

இறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்
தை யருமலாத் தெரிவையர் புவி
மேற், பிறந்தநாட் பிறந்தான் போலு
நெஞ்சகத்தைப் பிரிநடை யுரியனு
மொருவ, னிறந்தநன் னிச்சைசெயவணை
மவ் வண்ண மிகத்திலுஞ் செயப்படா

துடலத், திறந்தகாலையிலு நரகில்வீ
ழ்த்தியம தூதுவர் வருத்தலி னன்றே. *
எ-து, மகளிர் இலக்கண மெல்லாம்
சிறந்துள்ள கற்புடையமாதரும், வேசை
மாதரும், அல்லாத விபசாரமாதர் புவியி
ன் கண்ணே பிறந்தநாளிலே பிறந்தவ
ன்போலும் நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்
தை வைத்துக் கொண்டு தவத்தோர் ந
டைபோல் வாக்குக் காயங்களில் நெஞ்ச
கத்தைப் பிரிந்து பிறர்க்குக் காட்டுந
டைக்கு உரியனாகிய ஒருவன் தனதுயிரு
ந்த ஆசை எப்படியோ அப்படி இம்மை
யிலும் செய்யக்கூடாத படியிருந்தும்,
உடம்பினை நீங்கிய மறுமைக்காலத்திலு
ம், எமதூதுவர் நரகத்தில் வீழ்த்திவரு
த்தலினாலும். எ-று. — கற்புடையம
களிருக்கு இம்மைமறுமைகளிலும் இன்
பம். பரத்தையருக்கு இம்மையில் இன்
பம். விபசாரமாதருக்கு இம்மைமறுமை
களிலுந் துன்பம். அவர்போலச் சுத்தத
வத்தினர்க்கு நிராசை முதலியவற்றால் இ
ம்மையிலுந் தபோபலத்தால் மறுமையி

லும் இன்ப மென்பதும், இல்வாழ்வா னு
க்கு இம்மையில் இன்ப மென்பதும் கூடா
வொழுக்கமுடையோனுக்கு இம்மைம
றுமைகளிலும் துன்ப மென்பதும், காண்
க. விபசாரமாதர் தன்மைபோல் நெஞ்சக
த்தைப் பிரிதலையுடையோன் தன்மை
யுமிருத்தலின் பரத்தையரு மலர்த்தெ
ரிவையர் புவிமேற் பிறந்தநாட் பிறந்தா
ன் போது மென்றார். எங்குள புனைமத்
றெய்ப அமுதன் இந்நான்கு பாட்டானு
ம் தவத்தோர்கள் மனைம் விழி மெய்யவி
னால் மகளிரை நினைக்கலாகா தென்றும்
பார்க்கலாகா தென்றும், கூடலாகா தெ
ன்றும், கூறியவாறுகாண்க. (௬௨)

மைப்படு விழியா ரின்பமோர்
முள்ளி மலரின்வாய்த் தேனை
யொப் பெனக்கண், டொப்பில்பே ரின்
பம் வேண்டினேன் வேண்டி யுலகர்வே
றெவைகொடுத் திடினுந், துய்ப்ப மற்று
டுப்ப விரண்டுமே யன்றித் தொடுவனோ
பிறிதிவற் றினுக்கூர், குப்பைசா ரிடம்பு

க்கிடுதலினவற்றைக் குறித்தொரோ ரி
டம்புகாமையினே. *

எ-து, மைபொருந்திய கண்ணிணையு
டைய மாதரால் வரும் இன்பம் ஒருமுள்
ளி மலரின்கணுள்ள தேனுக்குச் சமான
மென்று கண்டு துறந்து ஒப்பற்ற பேரி
ன்பத்தை அடைய விரும்பினேன் உல
கத்தார் தன்னை வேண்டிக்கொண்டு வே
றே எவற்றினைக் கொடுத்தாராயினும்
உண்பனவும் உடுப்பனவுமாகிய இரண்டு
மேயன்றிப் பிறிதொன்றனையும் கையி
னாலும் தீண்டுவனோ ஆனால் இவையிர
ண்டனையும் வாங்கலாமோ வென்னில் இ
வற்றினைக்குறித்து ஊரினிடத்தும் குப்
பைசாரிடத்தும், செல்லுகையால் இவை
வாங்கிக் கொள்ளலாகும் மற்றையவற்றி
னைக் குறித்து ஓரிடத்திலே செல்லாமை
யால் அவற்றினை வாங்கலாகாது. எ-று
—இல்வாழ்க்கை யின்பத்தை அற்பமெ
னத் துறந்து பேரானந்தத்தை அடைய
த்தொடங்கினேன் தன்னைப் பிறர்வந்து
பின்சென்று எவற்றினைக்கொடுப்பினும்

உண்பனவும் உடுப்பனவுமன்றிப் பிறி
தொன்றனையும் அங்கீகரிக்கலாகாதெ
ன்பது கண்டுகொள்க. (மைப்படு விழி
யாரின்பமோர் முள்ளிமலரின்வாய்த்தே
னை யொப்பெனக் கண்டென்றதற்கு உ
தாரணம்.) அனந்தபோதம்-கள்ளக்கோ
லக் கருங்குழன் மாதர்பான், முள்ளித்
தேனை முனிந்துயர் முத்தியாம் வெள்ள
த்தேனை விரும்பும் விடாயினா, னெள்ளி
ற்போது மிராதுட னேகினான். எனவரு
ம்-மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (௯௫)

தனை நனியிரந்து வருந்திமற் றொ
ருவன் சந்தன மாதிய பூசி, யின
மலர் மாலை புனையினு முனியா விழுத்து
வை தடித்துதைத் துடவிற்,பினைமலமா
தி பூசினு மன்னோன் பிரியமப் பிரிய
மொன் றின்றி, வினைவழி முனைவ னைந்
தொழில் புரியும் விதத்தையே நோக்கி
யுண் மகிழும். - - - *

எ-து, பிறிதொருவன் வந்து தன்னை
மிகவும் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டு ச

ந்தனமுதலிய பூசிநாறுவாயுள்ள மலர்
களினால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத்தரி
த்தானாயினும் அவையன்றிக் கோபித்
து இழுத்து வைது அடித்து உதைத்து
உடம்பின் கண்ணே பின்னர் மலமுதலி
யவற்றைப் பூசினானாயினும் அந்தத் தவ
த்தினோன் நன்று செய்தானென்றும்,
தீது செய்தானென்றும், கருதி விருப்பு
ம் வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல்
தனது நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஈடாக
அவன் அவள் அது முன்னிலையாகச் சுக
துக்கங்களை ஊட்டுதற்கு இறைவன் செ
ய்யும் பஞ்சகிருத்தியமென்று அறிந்து
அப்பஞ்சக்கிருத்தியஞ்செய்யும் விதத்
தையேபார்த்து உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பா
ன். எ-று— (ஒருவன் சந்தனமாதிய பூசி
யின மலர்மாலை புனையினு முனியா விழு
த்துவை தடித்துதைத்துட விற்பினை ம
லமாதி பூசினுமென்றதற்கு உதாரணம்.)
எ-ம், வையினும் வாழ்த்தினு மலர்கொ
டேத்தினும், வெய்யவரா விடைவீழ
நூக்கினு, மெய்யினு மெறியினுமியாது

செய்யினு, நைவொடு மகிழ்வில ஞானி
சீலமே எனவரும். மற்றும் வருவனவற்
றுட்காண்க. (௰௪)

தந்தைதாய் பல்மா றியகொடுத் தி
டவுந் தக்கைபுண் செவியினுக்
கிடவு, மைந்தவா வெனலுங் குதித்தெ
ழுந் தோடி வருதல்போ குதல்செயு மக
வி, னைந்தொழில் புரியு மெந்தையூழ் வ
ழியீந் தருள்சுக மாதிய வருங்கால், சிந்
தையுள் விழைந்து முற்செலா ரழிந்து
பிற்செலார் மாசறத்தெளிந்தோர். - *

எ-து, தந்தையுந் தாயும் முப்பழமு
தலிய பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண்
பொருந்திய செவிக்குத்தக்கையிடவும்,
மைந்தவாவென்று அழைத்தவுடனே கு
தித்தெழுந்தோடிவருதலும், குதித்தெழு
ந்தோடிப் போகுதலும், செய்யும் பிள்
ளைபோல் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் ப
ண்ணுநின்ற எமது தந்தையாகிய இறை
வன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளி
ய சுகதுக்கங்கள் வருமிடத்துச் சுகமென்

று மனத்தின்கண் விரும்பிமுன்சென்று
பற்றார் துன்பமென்று மனத்திடழிந்து
பின்சென்றிடையார் முக்குற்றங்களும
ற வேதாகமங்களைத்தெளிந்தபெரியோ
ர். எ-று — இவையிரண்டுபாட்டாலும்
தவத்தினர் சீவர்கண் முன்னிலையாகச்சு
கதுக்கங்கள் வந்தவிடத்து அச்சிவச்செ
யலாக் நாடாது சிவச்செயலாக நாடிவி
ருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையோ
டு இருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறு
காண்க. (௰௫)

இத்தலா யிடைப்பா ழாயவா லய
மத் திருண்மிகு முடுக்கா திக
ளிற், சுத்தமெய்த் தவரொப் பொழுத
டைந் துறினுந் தோன்றுறு தச்சமங் க
வர்பா, லத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குஞான்
றழிப்பாரிலையவனேயினு மழிக்கின், வை
த்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் திணிவு ம
னத்தினு ளிருத்தலி னன்றே. - - *

எ-து, இந்தப்பூமியின்கண்ணே பா
ழ்ங்கோயில் இருண்மிகுந்த மலைக்கெவி

முதலிய இடங்களிலே பரிசுத்தமாகிய சத்திய தவத்தோர் எக்காலத்திலே சென்றிருந்தாராயினும் அவ்விடத்திலேயார்ப்புமுதலிய வற்றால் துன்பம் வருமென்று அவரது மனத்தின் கண்ணே பயம் தோன்றாது. இறைவன் தான் படைத்த இவ்வுடலைக் காக்குநாளில் அழிப்பார் ஒருவரும் இல்லைபடைத்துக்காக்கும் அவனே பின்னரும் அழிக்குமிடத்தில் இந்நிலத்தின் கண் வைத்துக்காப்பார் ஒருவரும் இல்லை என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின்கண்ணே இருத்தலினால். எ-று— இதனுள்ளே பாழ்ங்கோயில் முதலியவிடங்களிலே ஏகாந்தமாயிருக்கும்போது இராக்காலங்களிலும்சிவசிந்தையலைநாடிப் பயப்படாதிருக்கவேண்டுமென்று கூறியவாறுகாண்க. (௯௬)

ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை
யுவப்பா ருணர்வொன் றுரு
டை நம்பி, தானுணாத் தமையா னுடல்
விழைந் திடினத் தத்துவ நிலையுங்கை த
வறி, யினமார் பிறப்புற் றிடுவனைத் தொ
ழிற்கு மிறையதி காரியென் றெண்ணு
ஞானமொன் றனையே தொடருமோர்
புருட னண்ணுவன் பரகதி திண்ணம். *

எ-து, ஊன்பொருந்திய உடம்பினைப்பாது காத்தல் கைவிட்டு உனது திருவடியை விரும்புவார் அதனை அறிவாரொன்று என்னை ஆளாகவுடைய சுந்தரப்பெருமாளுபனார் ஓதினமையால் தான் உடலைப்பாது காத்தற்கு விரும்பிடின் அந்தப்பார தத்துவ நிலைமையை அறியும் அறிவும் தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்னால் உடலைப்பாது காக்கக் கூடாமையால் அவ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இழிவுபொருந்திய பிறப்பினையும் அடைவனாதலின் பஞ்ச கிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரியென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவ்விறைவன் வசமாக ஒப்பித்து ஞானமொன்றனையுமே விடாது பற்றும் ஒரு புருஷன் பரகதியினை அடைவான் இது உண்மையாம். எ-று—(ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாருணர்வொ

ன்றதற்கு உதாரணம்.) தேவாரம்- தே
னைக்காவல் கொண்டுவிண்ட கொன்றை
ச்செழுத்தாராய், வானைக்காவல் கொண்
டுநின்றாரதியாநெறியானே, யானைக்கா
விலரனே பரனே யண்ணாமலையானே,
ஆனைக்காவல் கைவிட்டுன்னையுகப்பாரு
ணர்வாரோ. எனவரும். மற்றும் வருவன
வற்றுட்காண்க. (௧௭)

உள்ளதுண் டாமற் றில்லதின் றெ
னவெண் காடரோ திடுதலி னு
னூழும்,தள்ளொணுமையினெவ் விதத்தி
னு நுழைந்து தவம்புரிகாலையூ னுயிரை,
விள்ளல்செய் திடினு ஞானசாதகனுண்
மேவுமவ் வாதனையொடும்போய்த்,தெ
ள்ளிய போகமுண்டுமீண்டடைவன்சிவ
மதற்பவமதொன் றிரண்டில். *

எ-து, உள்ளது ஒளிப்பினும் உண்
டாம்இலது ஒருகாலத்தும்இல்லையென்று
திருவெண்காடநாயனூர் ஓதுதலினாலே
பொருந்தாநின்ற ஊழ்வினையையாவரா
லும் தள்ளக்கூடாமையால் தான் தவத்தி

னைப் பண்ணுங் காலத்தில் அந்த ஊழ்வி
னை எந்தவிதத்தாயிலானும் வந்துபொ
ருந்தித்தன்னுடம்பினையும் உயிரினையு
ம்வேறாக்குதல் செய்தாலும்ஞானசாத
கனானவன் தன்னுள்ளத்தின்கண்மேவி
ய அந்தச் சுத்தவாதனையுடனே ஊர்த்
த லோகங்களிலே சென்றிருந்து சுத்த
போகங்களை அநுபவித்துப் பின்னர்
மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து ஒரு சன
னம் இரண்டு சனனத்திலே பரிபூர
ண ஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவத்தினை
அடைவான். எ-று. (௧௮)

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப்
பதுதா னச்சமா திகடரு மூல
ர்,திருந்துறஞ் சிந்தை சிவன்கணே யா
வர்வரினுமென் றமையிற் பேதிப்பான்,
பொருந்தினும் வாளே ரெதிர்முதிர்
கொலைவெம் பூதமா தியவளைத் திடினு,
மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ
ரெண்ணிய வெண்ணியாங்கடைவர். *

எ-து, அரிதாகிய தவத்தினுக்கு மா
றுபாடு இவ்வுடம்பினைத் தாம் பாதுகா

க்குதல். அதனால் பயம் ஆசை அபிமான
ம் முதலியனமனத்தின்கண் உண்டாமா
தலின் தவத்தினுக்கு இடையூறு செய்த
ற்குயாவர்வந்தாராயினும் நமதுசிந்தை
சிவனது திருவடியின்கண்ணே திருந்தா
நிற்குமென்று திருமூலநாயனார் கூறின
மையால் மனத்தினைப் பேதிக்கும்பொ
ருட்டுத் தமது எதிரோ தேவர்கள் வந்தா
ராயினும், முதிர்ந்த கொலையினைச்செய்
கின்ற வெவ்விய பூதங்கண்முதலியவை
வளைந்துகொண்டனவாயினும், தாமிருந்
த சமாதி நிலைமை வழுவாதிருந்தோர்
தாம் எண்ணிய வீட்டின்பத்தினை எ
ண்ணிய வாறே அடைகுவார். எ - று —
இத்தனையென்னும் பாட்டுமுதல் இந்
நான்கு பாட்டாலும் தவத்தினோர்கள்
தாம் உடம்பினைப்பாது காத்தல் கைவி
ட்டு இவ்வுடம்பினைப் படைத்த இறை
வனே காத்தலும் அழித்தலும் செய்வா
ன் அவனையன்றிப் பிறரொருவராலு
ம் காத்தல் அழித்தல் செய்யக்கூடாதெ
ன்று அறிந்து அவ்விறைவன் செயலைநா

டிப் பயமாதிகளின்றி ஞானசமாதிகூட
வேண்டுமென்று கூறியவாறுகாண்க (அ
ருந்தவவிலக்கிவ்வுடற்பரிப்பதுதானெ
ன்றதற்கு உதாரணம்.) தேவாரம் - நன்
கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன், றெ
ன்கடம்பைத் திருக்கரைக்கோயிலான்,
றன்கடன் னடியேனையுந் தாங்குத, லெ
ன்கடன் பணிசெய்துகிடப்பதே. எ - ம்,
திருந்துநஞ் சிந்தைசிவன்கணேயாவர்
வரினுமென்றதற்கு உதாரணம்.) திரும
ந்திரம் இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ்
செய்யும், பெருந்தன்மை யாளரைப்
பேதிக்கவென்றே, யிருந்திந்திரனேயெ
வரோவரினுந், திருந்துநஞ் சிந்தை சிவ
னவன்பாலே. எ - ம், (சமாதி நிலைகுலையா
தோர் எண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவ
ரென்றதற்கு உதாரணம்.) ஞானவாசி
ட்டம் எனக்கிதென்னுமுணர்வுடைமை
யிடர் விட்டகலாதுணர்வின்மை, யனத்
தமில்லா வீடளிக்குமாசையே திங்கிது
செய்வாய், சனிப்பில் சிவமெங்கணுமு
ளது சாந்தஞ்சுபஞ்சித்தரு வென்னுங்,

கனத்தவிந்தவொருநினைவே கருமத்தியாகமிராகவனே. எ-ம், வரும்.மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௯௯)

தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா ளர
க்கர் சித்தர்வித் தியா தரர்மு
தலோர், யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத்
திகளு மெட்டுணை யச்சமா தியவுண்,
மேவுறு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தா
ன் மேலதா மூலபண் டார, மோவற வ
வையே குடிகொளென் போனெஞ் சு
டையரா லடையவும் படுமே. - *

எ-து, தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களும் அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரருமென்று சொல்லாநின்ற இவர்கள் முதலியவர்களும் அஷ்டமாசித்திகளையும் மேலாகிய ஊர்த்தபோகங்களையும்விரும்புங்காலை பயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலியவை எண்மாத்திர மாயினும் மனத்திகட்பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைப் பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாராலும் அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மே

லாயுள்ள வீட்டின்பமாகிய மூலபண்டாரத்தினை அந்தப்பயமுதலியவைதாமே விட்டு நீங்காது குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலு மனத்தினையுடையவரால் அடையவுங்கூடுமோ. எ-று. (௱)

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொ
ரூப முள்ளவா விளங்கினன் றது
மிப், பருவர லுருவம் பற்றுமற் றது
நேர் படுமள விறைபுரி தருமைங், கரும
மெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடுத் தச்சமா தியவுண், மருவுறு த
கற்றித் தவஞ்செய வழக்கால் வாழியெ
ங் குரவ லீடுழி. - - - - . *

எ-து, ஒருபுருஷனுக்கு அஞ்ஞானவிருட்டு நீங்கித் தனக்குரிய ஞானசொரூபம் உள்ளபடியே விளங்குமாயின் இந்தத் துன்பம் செய்யாநின்ற தேகப்பற்று அன்றைக்குநீங்கும்.அந்தஞானசொரூபம் தனக்கு நேராய் வந்து லபிக்குமளவும் இறைவன் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களை எவ்விடத்திலும் பார்த்துச் சிவச்செயலை விட்டு நீங்கிப் பய

முதலிய துர்க்குணங்கள் மனத்தின்கண்ணே பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செய்வதே முறைமையாம்-எமது ஞானாசாரியன் நீடூழிகாலமும் வாழக் கடவன்.எ-று— (௱௧)

வைராக்கியதீபவுரைநிறைவேறியது

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாலிவாகன ௵ ௲௭௱௫௯-துர்முகி ௵ கார்த்திகை ௴ சனிவாரம், திரிதியைதிதி, திருவாதிரைநக்ஷத்திரம், சுபநாமயோகம், பத்திரவாகரணம், இச்சுபதினத்தில் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாளையரது கல்விவிளக்க வச்சுக்கூடத்தில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டு-நிறைவேறியது.

வைராக்கியதீபப் பாட்டுமுதல்

அகராதி.

பிழைத்திருத்தல்.

பக்கம்-	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௨௰	௨௧	திரிவியம்	திரவியம்
௨௪	௨௨	துளைசெ	துளைசெய்யப்
௨௫	௯	ணருமருங்	ணமருங்
௩௫	௫	விஷபோ	விஷயபோ.
௩௬	௧	குறிகள்நடு	குறிச்குவ நடு.
௪௪	௰௯	னன்றெ	னன்றே
௪௮	௪	கூடதோ	கூடாதோ
௫௫	௪	சொர்த்தி	சேர்த்தி
௫௫	௰௪	துறவரென்ப	துறவரன்றென்ப
௫௭	௰௧	பொவிக	போவிக

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்
௭௬	௫	னம்புற	நம்புற
௱௭	௰௭	தெரிசினம்	தெரிசனம்.
௱௭	௰௮	பர	பரை
௭௯	௰௨	மொக்ஷம்	மோக்ஷம்
௮௯	௧	வருவன்	வருவன
௮௯	௰௭	பொருள்கள்க	பொருள்க
௯௧	௯	சாதகதை	சாதகதகை
௯௧	௯	விதடயம்	விடயம்
௯௩	௰௫	பாய்ந்த	பாய்ந்தி
௯௩	௨௨	னகாவற்றுற்ங்க	வருவனவற்றுற்கா டங்க
௯௪	௨	கொளா	கொளா
௱௧	௰௪	றடுத்திறை	றடுத்துறை
௱௰௨	௨௧	வருந்திவவர்ப்பவ [ன்	வருந்தித்தினந் தோறும்வரர்ப்ப
௱௰௪	௰௮	கோலை	கொலை
௱௨௩	௰௮	சலஞ்சலம்	சஞ்சலம்
௱௨௪	௨௧	பரசவை	பாசவை
௱௨௫	௩	தேடுவண்	தேடும்வண்
௱௩௭	௫	வொட்ட்டா	வொட்டா
௱௫௧	௰௯	—	மிகுந்ததாயினும்
௱௫௩	௰	இன்றி	அன்றி
௱௫௭	௰௯	அவனே	
௱௫௮	௯	சிறப்புமை	சிறப்பும்மை
௱௫௯	௯	பெண்ணே	பெண்ணே
௱௬௩	௨௰	கொடியசி	கொடியபசி
௱௮௧	௰௫	தொன்றுரு	தோன்றுரு
௩௮௫	௨	தாயிலாலும்	தாவாயினும்